கடவுள் துணை.

ஸ்ரீ சுவாமி சந்தசேகரகிரி அவர்கள்
இயற்றியருளிய

நியாயப்பிரகாசம்

இது
ஸ்ரீ. சாது இரத்தின வேதாந்த விசாரணைச் சபையினருள் ஒருவராகிய
ம-ா-ா-ஸ்ரீ பு. நாகரத்தின நாயகரவர்களால்
தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

மேற்படி சபையினருள் ஒருவராகிய
ஸ்ரீமத். வி. முருகேச முதலியாரவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,

மேற்படி பு. நாகரத்தின நாயகரவர்களால்
சென்னை
ஸ்ரீ பராசக்திவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

11th October 1907.

இதன் விலை ரூபா 4-0-0.

கடவுள் துணை

முகவுரை.

" கண்ணிய வறிவுடைக் கௌதம கணாத
பரமா சிரியர் பாதாம் புயங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்நூற் பொருட்டே".

நியாயப்பிரகாசமென்பது மீமாஞ்சை, நியாயம், வைசேஷிகம், சாங்கியம், யோகம், வேதாந்த மென்னும் வைதிக சாத்திர மாறனுள் நியாய சித்தாந்தத்தையும், வைசேஷிக சித்தாந்தத்தையும் தன்னு ளடக்கியதோர் நூலாம். நியாய சாத்திரமும், வைசேஷிக சாத்திரமும், தர்க்க சாத்திரமா மென்பது மிகப் பிரசித்தம். தர்க்கசாத்திரமென்பது திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களின் சொரூபத்தை நன்றாய் நிரூபித்துக் காட்டும் நூலாம். நிரூபித்தலாவது பதார்த்தத்தின் இலக்கண மின்னது, அதன் சொரூப மின்னது, அஃதிதனைக் கொள்ளத்தக்கது என்றிங்ஙனம் பலவகையால் விளக்குவதாம்.

இத்தர்க்க சாத்திரம் ஆதியிற் கௌதமராலும், கணாதராலும் செய்யப்பட்டு விளங்குவதென்பது தர்க்கநூலுணர்ந்தாரியாவரு மறிந்த தொன்றாம். அவ்விருவர் கூறிய தர்க்கங்களில் சிறப்பு வகையால் சிலவேறுபாடிருப்பினும் பொதுவகையால் யாதொரு வேறுபாடுமின்றிக் கருத்தொத்திருத்தலின் இரண்டும் மேன்மக்களால் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. " காணாதம் பாணினீயஞ்ச ஸர்வஶாஸ்த்ரோபகாரகம்—கணாதரியற்றிய வைசேஷிக சாத்திரமும், கௌதமரியற்றிய நியாய சாத்திரமும் சர்வ சாத்திரங்களின் பொருளையும் உணர்தற்குப் பேருபகாரமாயிருக்கின்றன" என்றான்றோர் கூறியவாற்றான் நியாயசாத்திரமும், வைசேஷிகசாத்திரமும் உணராதவர்க்குச் சாத்திரங்களின் உண்மைப்பொருள் விளங்கமாட்டாதென்ப தொருதலையாம். தர்க்கசாத்திரம் ஏனைய சாத்திரங்களின் உண்மைப் பொருளை யுணர்தற்குப் பரமோபகாரமாயிருக்கின்றதென்பது "ஆதி முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி, னீதி வழுவா நிலைமையவான்—மூதே, யறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின், றிறமா மோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு" என்னுந் திருவாக்கானும் நன்குவிளங்கும். எண், தர்க்கம், அளவை, நியாயம், ஏரணம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. தர்க்கசாத்திரத்தின் உதவியின்றி எப்பொருளையும் ஆராய்வதற்கும், வாத சபையிலொன்றை யெடுத்துப் பேசுவதற்கும் முடியாமையைநோக்கி ஸ்ரீமத், பரமஹம்ச பரிவ்ராஜகாசாரிய சுவாமி யுத்தவாசாந்தகிரி அவர்களின் சீடர்களுள் ஒருவரும் பிரபல பண்டித சிரோமணியுமாகிய ஸ்ரீ சுவாமி சித்தகா

நந்[illegible] யென்னும் பெரியார் சமஸ்கிருத பாஷையில் தேர்ந்த ஞானமில்லாதவர்பொருட்டும், சம்ஸ்கிருத ஞானமின்றிய அதி மதிநுட்பமுடையோர் பொருட்டும் நியாய சாத்திரத்தையும், வைசேஷிக சாத்திரத்தையும் தமது மதிநுட்பத்தினால் நன்றாக ஆராய்ந்து தமது இந்தி பாஷையில் நியாயப் பிரகாசமெனப் பெயரியதோர் சிறந்த தர்க்க நூலினை கடல்போல் விரிவாக அருளிச்செய்தனர். அப்பெரியார் தமது இந்தி பாஷையில் இயற்றியருளிய அரிய பெரிய நூற்கள் பலவற்றுள் இதுவும் ஒன்றாம். இக்காலத்தில் பிரபலமாக வழங்கி வருவது கணாததர்க்கமே யாகலின் அதனை இதில் மிக விரித்துக் கூறியும், மிகப் பிரபலமாக வழங்கப் பெறாதிருப்பது கௌதமதர்க்க மாகலின் அதனை சுருக்கிக் கூறியு முள்ளார். வைசேஷிக தர்க்கமே இந்நூலில் விரிவாய்க் கூறப்பட் டிருப்பினும் கௌதமதர்க்கம் இதனுள் அந்தர்கதமா யிருப்பது கருதாது, தலைமை பற்றித் தாமியற்றிய இந் நூலுக்கு நியாயப் பிரகாசமெனப் பெயர் தந்தனர். நியாய மென்பதன் பொருள் யுக்தி, அல்லது அநுமானம், அல்லது தர்க்க மென்பதாம். பிரகாச மென்பதன் பொருள் விளக்குவதென்பதாம். இதற்குத் தமிழில் அளவை விளக்கமென்பது பொருளாம். இந்நூல் சம்ஸ்கிருதத்தில் வல்ல பண்டிதர்களாலும் மிகுதியும் விரும்பப்படுவதா மென்பது இந்தி பாஷையிலும், சம்ஸ்கிருத பாஷையிலும் தர்க்க நூல் வல்லார் வாக்கான் விளங்கும். இந்நூல் சம்ஸ்கிருத பாஷையில் மிகப் பிரசித்தமாயுள்ள குசுமாஞ்சலி, லீலாவதி, தினகரி, முக்தாவலி. நியாய தரிசனம் என்றற் றொடக்கத்து நூல்களை ஆதரவாகக்கொண் டெழுந்தமையின் சம்ஸ்கிருத பாஷையிலும் இந்தி பாஷையிலும் வல்ல பண்டிதர் பலராலும் பொன்னேபோற் போற்றப்படுகின்றது. தர்க்கநூல் வைதிக சாத்திரமாறனுள் நியாயமும் வைசேஷிகமுமா யிருப்பது பற்றியும், "வேதமொரு நான்குமா றங்கமும்நன் னியாய மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமுமீ ரேழாம், ஓதலுறும் வித்தைகளாம்" என்று ஆன்றோர் கூறியவாறு பதினான்கு வித்தைகளுள் ஒன்றாயிருப்பதுபற்றியும், தமிழ்மக்கள் ஞான சாத்திரங்களின் உண்மைப் பொருள்களை எளிதி லாய்ந்துணர்வதற்கு விரிந்த தர்க்கநூ லொன்றின்மைபற்றியும், தமியேன் வேதாந்தாப்பியாசஞ் செய்வதற்கு மூல புருஷரா யிருந்தவரும் இச்சென்னைமாநகரின்கண் வேதாந்த பாஸ்கரரா யெழுந்தருளியிருந்தவருமான சற்குரு, மகான், சை. இரத்தின செட்டியாரவர்கள் இந்நியாயப் பிரகாசமெனப்பெயரிய தர்க்கநூலினை மொழிபெயர்த்துத் தமிழ் மக்களுக் குபகரிக்க வேண்டுமெனக் கருதி யிருந்தது பற்றியும் இதனைத் தமிழில் செவ்விய வசனநடையில் மொழிபெயர்த் தச்சிட்டனன். இந்நூல் ஏழு பரிச்சேதங்க ளுடையது.

இந்நூலின் முதற்பரிச்சேதத்தில் மங்கலவாதமும், மீமாஞ்சகர் பட்ட பாதர், பட்டபாதரை யநுசரித்தவர்கள், பிரபாகரர், முராரிமிசிரர், சாங்கியர், யோகசாத்திர மதமுடையார், பாசுபதசாத்திர மதமுடையார், வைஷ்ணவர்கள், ஹைரண்ணியகர்ப்பர், ஏகதண்டி வேதாந்திகள், திரிதண்டிவேதாந்திகள், திரிதண்டி வேதாந்திகளை யநுசரித்தவர்கள், இராமாநுஜ மதமுடையார், மத்வமதமுடையார், வல்லப மதமுடையார், சூன்னியவா[illegible] மாத்தியமிகர்.

த்தாத்மவாதச் சார்வாகர், க்ஷணிகவிஜ்ஞானவாதி யோகாசாரர், [illegible]மத முடையார் முதலியவர்கள் கூறும் முக்தியின் விவரமும், திரவ்ய முதலிய பதார்த்தங்களும், பிரமாண முதலிய பதார்த்தங்களும் சுருக்கமாய் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

இரண்டாவது பரிச்சேதத்தில் பிருதிவி முதலிய வொன்பது திரவியங் களும், சூன்யவாதி மாத்தியமிகர், க்ஷணிக விஞ்ஞானவாதி யோகாசாரர், சௌத்திராந்திகர், வைபாஷிகர், ஜைனர், தேகாத்மவாதிச்சார்வாகர், இந்திரிய ஆத்மவாதிச் சார்வாகர், பிராண ஆத்மவாதி ஹைரண்ணியகர்ப்பர், புத்தி யாத்மவாதி ஹைரண்ணியகர்ப்பர், மீமாஞ்சக பட்டபாதர், பிரபாகரர், நாரத பாஞ்சராத்திர மதமுடையார், சாங்கியர், பாதஞ்சலசாத்திர மதமுடையார், வேதாந்திகள் முதலியவர்கள் கூறும் ஆத்மஸ்வரூபமும், மோக்ஷ ஸ்வரூபமும், அவற்றின் கண்டனமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மூன்றாவது பரிச்சேதத்தில் உருவ முதலிய இருபத்து நான்கு குணங் கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நான்காவது பரிச்சேதத்தில் கருமம், சாமாநியம், விசேஷம், சமவா யம், அபாவமென்னும் ஐந்து பதார்த்தங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஐந்தாவது பரிச்சேதத்தில் பதார்த்தங்களின் சாதர்மிய வைதர்மியங் கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களும், பிராமாண்ணியமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஏழாவது பரிச்சேதத்தில் கௌதமமுனிகள் அருளிய பிரமாண முதலிய பதினாறு பதார்த்தங்களும், இவை கணாதமுனிகளருளிய ஏழு பதார்த் தங்களில் அடங்கும் வகையும், தீதிதிகார சிரோமணி பட்டாசாரியர் கணாத முனிகள் அருளிய பதார்த்தங்களுள் சிலவற்றை அங்கீகரித்துச் சிலவற்றை அங்கீகரியாது தாம் மிகுதியாக அங்கீகரித்த பதார்த்தங்களும், சம்பந்த வடிவ சங்கதியும், பிறவும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு பரிச்சேதத்திலும் தடைவிடைகளுடன் பலமத சித்தாந்தங் களை யெளிதிலறிய விரும்புவோர்க்கு இஃதோர் இன்றியமையாத் துணையாம். இஃதொவ்வொருவரிடத்தும் இருக்கத்தக்கதா மென்பது இந்நூலின் சில பக்கங்களை வாசிப்பதனாலேயே நன்கு விளங்கும்.

“ பண்ணிலார்க் கில்லாத பாட்டின் பயன்போன்றுங்
கண்ணிலார்க் கில்லாக் கின்போன்று—மெண்ணிலா
வஞ்சொ லளவை யறியா தவர்க்கில்லை
செஞ்சொ லணியின் சிறப்பு.”

“ இராக மறியா ரிசைப்பயன் றேறியார்
தராதர மறியார் சற்காரியமறியா
ரோரா ளவை யொருபயனுந் தானறியா
ராசனுந் தளவை யறிந்துகொ ளீரோ.”

முகவுரை.

"காண்டல் கருத லுவம மாகமம
ஆண்டைய வருத்தா பத்தி யோடியல்
பைதிக வபாவ மீட்சி யொழிவறி
வெய்தியுண் டாநெறி யென்றிவை தம்மாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளவேண்டும்."

என்றற் றொடக்கத்துச் செய்யுட்களால் தர்க்கம் பதார்த்தங்களின் உண்மையை உணர்தற்கு இன்றியமையா திருப்ப தென்பது பெறப்படுதலின், இம்மொழிபெயர்ப்பு நியாயப் பிரகாசத்தினைக் கல்வி கேள்வி யறிவொழுக்க முடையா ரியாவரும் அன்பு கூர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளுவார்க ளென்று நம்புகிறேன். ஒவ்வொரு மதவாதிகளும் தத்தம் மதசித்தாந்தத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு மத தர்க்கத்தை விட்டுப் பொதுதர்க்கத்தினையே பெருந்துணையாக நாடுதல் இயல்பா யிருத்தலின், மத தர்க்கமும், பொதுத் தர்க்கமும் கடல்போல் விரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ள இந்நியாயப்பிரகாசம் ஒவ்வொரு மதவாதிகளிடத்து மிருக்கத்தக்கதேயாம். (ராயல் பாரம் 8-பேஜி கொண்டவளவில் 883-பக்கங் கொண்ட) இந்நியாயப்பிரகாசம் யாவர்க்கும் உபயோகமாம் பொருட்டு நான்கு ரூபாய் விலைக்கே குறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

தமியேனுக்குப் பொருள்விளக்க மாகாத அநேக சம்ஸ்கிருத பதங் கட்குப் பொருள் விளக்கி வைத்த மருவூர் பிரம்மஸ்ரீ கணேச சாஸ்திரியா ரவர்களுக்கு என்றென்றும் வந்தனவழிபாடுடையவனா யிருக்கின்றேன்.

ஸ்ரீசாது இரத்தின வேதாந்த விசாரணைச் சபையினருள் ஒருவரும், தர்க்க வேதாந்த சாஸ்திரங்களில் வல்லுநரும், எனது நேசருமான ஸ்ரீமத், வி. முருகேச முதலியாரவர்கள் இந்நூலை அச்சிடுங்கால் தமியேனோடிருந்துப் பரிசோதித்துத் தந்தனர். அவர் இப்புத்தக விஷயத்தில் காட்டிய ஊக்கமும் உதவியும் என்றென்றும் மறக்கத்தக்கனவாகா.

இந்நூலை எனது விருப்பத்திற் கிணங்கியவாறு விரைவில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த திரிபுர சுந்தரிவிலாச அச்சியந்திரசாலையாரது பெருந்தன்மை என்றென்று மிகவும் பாராட்டற்பாலதாம்.

இந்நூலின்கண் பிராந்திப் பிரமாதங்களால் பிழைகளிருப்பின் அவற்றைத் தர்க்கநூலுணர்வுடையார் தெரிவிப்பின் மறுபதிப்பில் அப்பிழைகளைத் திருத்தி யச்சிடுவதுடன் அவர்களுக்கு வந்தனமு மளிக்கப்படும்.

இந்நூல் யாதொரு இடையூறுமின்றிப் பூரணமாக முற்றுப் பெறுமாறு திருவருள் செய்த எல்லாம் வல்ல இறைவன் இஃதென்றென்றும் நிலைபெறுமாறும் அருள் புரிவாரெனப் பிரார்த்திக்கின்றனன். இதிற் பிழையுளதாயின் உலகம் பொறுக்க.

இங்ஙனம்,
பு. நாகரத்தினம்.
148, தம்புசெட்டி வீதி,
முத்தியாலுப்பேட்டை,
சென்னை.

1907ளு
அக்டோபர்மீ 11உ

அநுக்கிரமணிகை.

இதனடியிற் குறிப்பித்த விஷயங்களின் உட்பிரிவுகளும், பலமத சித்தாந்தங்களும் அவ்வப் பரிச்சேதத்தில் அவ்வவ் விஷயங்களை அநுசரித்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன வாகையால் அவ்வவ் விஷயங்களை அநுசரித்து அவ்வவ் விஷயங்களைத் தொடர்ச்சியாய்க் காண்க.

முதலாவது பரிச்சேதம்.

அநுக்கிரமணிகை.

இரண்டாவது பரிச்சேதம்

மூன்ருவது பரிச்சேதம்.

நான்காவது பரிச்சேதம்.

PREFACE.

The attention of the public is earnestly invited to a tamil translation of this work just published for the first time. It was originally written in *Hindi* by Swami CHITHKANANANTHAGIRI.

The study of Logic is an efficient means to the understanding of the truths involved in the *Shastras.* Of the six systems of orthodox Hindu philosophical thoughts, namely, *the Mimāmsa, the Sānkhya, the Nyāya, the Vysāshiga, the Yoga* and *the Vedānta*, the systems of Nyāya and the Vysāshiga embody the philosophy of Logic. It has been held n very high esteem in this country, occupying a position of equality with the study of language. In spite of the high place that it holds in the field of knowledge, not a single large work on the subject in Tamil has appeared till now. The only works that are accessible in Tamil are the translations of *Tharkasangraham, Tharkamirtham, Tharkagowmathi* and *Tharkabasha.* These are very elementary and their scope of knowledge is very limited. The necessity therefore of a larger work on the subject with a wider scope of information has prompted the author to produce this translation. This work clearly presents the expositions of the Nyaya and the Vysashiga systems of logic, throwing much light upon their definitions, their methods of reasoning, their criticisms and explanations. It is divided into seven chapters.

CHAPTER I.—Introduces considerations on Mangalam (the three kinds of auspicious expressions prefixing a work, namely : 1. Contents, etc., 2. Praise, 3. Invocation), then presents the various lines of thoughts adopted by several teachers in their attempts to define Freedom and ends with a brief enumeration of the seven categories of GANATHA.

CHAPTER II.—Defines the Earth and its congeners, being the nine components of the first category, *viz.*, Thravyam, discussing them fully. Description is also given of the views held by the various schools of thought in regard to the nature of the Athman and Salvation, at the same time refuting them.

CHAPTER III.—Takes up the second category, namely, the Quality, defines and discusses the twenty-four qualities embraced by it.

CHAPTER IV.—Devotes itself to the remaining five categories, *viz.*, Action, Common Notation, Specific Notation, Permanent Relation and Negation.

CHAPTER V.—Comprises considerations on the likeness and unlikeness amongst the categories.

CHAPTER VI.—Considers the Direct, the Inferential and other Methods of Knowledge and enters into a discourse on the Differentiation in Perception.

CHAPTER VII.—Presents a description of the sixteen categories of GOWTHAMA and how these could be comprised in the seven categories of GANATHA and mentions how BATTACHARRIAR deals with the categories of GANATHA, dispensing with some, retaining others and making his additions. A final exposition of the reasons advanced regarding the particular order in which the various Methods of Knowledge are treated, concludes this chapter.

Arguments and illustrations richly pervade the whole Exposition and refutation of every system of thought characterise chapters. A perusal of a few of its pages will certainly convince every sectarian of the need for such a work. The author has tried his best to make the translation very intelligible.

A neatly calico bound book of 111 Royal forms.

Price Rs. 4/- per copy. Postage separate.

Copies can be sent by V. P. Post on application to the undersigned

P. NAGARATHNAM,
148, *Thumbu Chetty Street,*
George Town, Madras.

MADRAS,
12*th October,* 1907.

OPINIONS.

SANSKRIT COLLEGE, MYLAPORE,
26th August, 1907.

MR. P. NAGARATNA NAIKAR has placed before me his Tamil translation of the Nyaya Prakasa, a work in the Hindustani Language, relating to the Nyaya Darsana founded and represented by the Sanskrit Scholars of India. I have carefully examined this Tamil translation and I find that the translator has spared no pains to make the translation accurate and desirable in all possible ways. I have much pleasure to note that this translation very faithfully and clearly represents many a complicated point relating to the Nyaya Darsana as represented by standard works like Muktavali, Dinakari, Kusamanjali, etc.

Now that attempts are being made everywhere to liberally disseminate the elevating principles of Hindu Philosophy through the medium of living vernaculars, the value of a Tamil Nyaya work like the present one is evidently too much to be ignored. I hope that especially the people who desire to correctly understand Hindu Vedanta as presented by some Tamil translations of standard Vedantic works in Sanskrit, this Tamil work (Nyaya Prakasa) will prove very useful ; and broadly speaking, it will substantially facilitate any attempt that may be made in these days to increase the scope of appreciating Hindu Philosophy and being benefited by the same. I wish the translator every success and I believe he will meet with a warm encouragement at the hands of the enlightened public.

S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A.,
Principal,
The Madras Sanskrit College,
Mylapore,

12, SAN THOME HIGH ROAD,
28th September, 1907.

DEAR SIR,

I have glanced through your Tamil translation of the Hindi work known as *Nyayaprakasa*, and am glad to be able to say that, so for as I have been able to see it, it appears to me to be a useful addition to literature. The work gives a clear summary of Indian Sanskritic thought on logic in accordance with the *Nyaya* and *Vaiseshika*, systems of Hindu philosophy and also in accordance with the later developments of the study of logic among Indian Pandits. It is not easy to translate such a work into Tamil ; and I congratulate you on the marked success with which you have done the translation. A work like the *Nyayaprakasa*

is not intended for easy popular reading ; it has to be studied with care and under the guidance of an able teacher. To such as are willing to undergo the labour of such study, and know more Tamil than Sanskrit, your translation of the Hindi work on logic is certain to be of value. Whether your Tamil may not be still further simplified is a point to which you may well attend when you bring out the next edition. The use of the book by students will itself be helpful in indicating the lines along which it may be improved.

Yours Sincerely,
M. RANGACHARI, M.A.,
Professor, Sanskrit and Comparative Philology,
Presidency College,
and
Curator, Government Oriental Manuscripts Library,
Madras.

To
M. R. Ry.,
P. NAGARATNA NAIKAR AVERGAL.

MADRAS, 16*th October*, 1907.

I congratulate MR. NAGARATNA NAICKER for having successfully reduced to the Tamil language a valuable treatise in the Nyaya Philosophy in Hindustani. Until now there was no good book in Tamil of the 'Tharka' Sastra except the few Elementary books which are laconic and written in as difficult a language as possible. MR. NAGARATNA NAICKER's work is a real acquisition to the Tamil literature.

K. GOVINDASWAMI MUDALIAR,
Inspector of Post Offices, Madras City, and
Member of Sri Sadhu Rathna Vedanta Vicharana Sabha.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ

MYLAPORE, 10-10-1907.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Assistant Librarian, Govt. Oriental Library, Egmore.

உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஸ்ரீ சாது இரத்தினவேதாந்த விசாரணைச்சபையினருள் ஒருவரும், வேதாந்த வுபந்நியாசகரும், சென்னை ஹிந்துதியலாஜிகல்ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய
ஸ்ரீமத், கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் இயற்றிய
நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

சீர்மலி தாமரைத் திசைமுகன் படைப்பி
னேர்பெறு நாற்குலத் திரண்டாங் குலத்துப்
பத்தர்க் கிரங்கிப் பதமருள் பவனைப்
பத்துத் திசையும் பணிபதத் தவனை
அளப்பரும் பெருமை வளத்தினை யுடையனைக்
களங்கனி புரையுங் கரியமே னியனை
அருமறைச் சிரத்து மன்ப ருளத்தும்
இருமையி னெழுந்தரு ளெம்மா னரிந்தமன்
கருணையிற் பீமக் காவலன் பாற்கட
றருமதி யெனப்பெறு சதுரப் பாட்டினன்
திருந்திய வறிவுடைச் செம்மல்வே தாந்தம்
பொருந்திய வகத்தன் பொக்கமி லையன்
உருவுந் திருவு முயர்வார் கல்வித்
திருவும் புகழுஞ் சீர்மையுங் கொடையும்
வாய்மையுங் கருணையும் வற்றா வொழுக்கமும்
தூய்மையு மேன்மையுந் துரிசறு கேண்மையும்
அருந்தவ வங்கமு மடக்கமு முறவாய்
வருபெரு ஞானி மகானி ரத்தின
நம்பியி னடிமலர் நாளுமெற் போன்று
நம்பிப் போற்றுமெ னண்ப னுகர்சொல்
இசையுறு நாக ரத்தினக் குரிசில்
வசையறு நெறியில் வைத்தற் குரிய
கற்பன கசடறக் கற்றற் கருவியா
வுற்றிடு மெழுத்தொ டியசொண் ணிரண்டனுள்
பெருமையார் தருக்கம் பிறங்கிடு தமிழிற்
சுருக்கமாச் சிலவே துலங்குத லைக்கியும்
எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனப் புலவர்
எண்ணிச் சொற்ற வியல்பினை யோர்ந்தும்
அவையினில் வெற்றி யடைதற் கருவி

நவையறு மளவையா நணுறுவ துணர்ந்தும்
இன்னும் பிறவு மன்ன வறிந்தும்
உன்னத நிலையம ருத்தவா நந்த
கிரியெனுஞ் சற்குரு கேட்டா மரையடி
திரிபற வேத்துஞ் சீமான் சிக்கநா
நந்த கிரியெனு நாவலர் பெருமான்
அந்தமி றன்மையை யகத்துண ரறிஞன்
ஏரண நூல்பல யினிதி னாய்ந்திங்
காரணப் பொருளை யறிதற் கெளிதாய்
அதிமதி நுட்ப மமைதற் பொருட்டு
விதியுணர் கலைஞர் வியந்திடு மாறு
பளகறு மிந்துஸ் தானியிற் பார்க்காய்
வளமுற விரித்து வகுத்தரு ணூலாம்
பிணக்கொழி நியாயப் பிரகா சத்தினை
இணக்கமுற் றிதம்பெற வின்றமிழ் மக்கள்
கத்திய நடையிலெண் கற்றவர் மதிக்கச்
சத்துவ முற்ற தமிழ்ப்பெருந் தெய்வம்
நன்மக னிவனென நனிசிரந் துளக்கத்
தன்மனு சீர்த்தி சார்ந்தெத் திசையும்
நிறைவுறு வெண்மை நிலவுற வன்பா
முறைதிறம் பாது மொழிபெயர்த் தனனே

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

குணமெனுங் குன்றமீ மிசைநின்ற தேசிகனைக்
குறையெலாம் வீட்டியருள்வோன்
குஞ்சர முகத்துமுக் கோக்குடை விநாயகனைக்
குளிரிமய வரைதந்தமான்
கணவனும் பரசிவனைக் கயத்தாயி ரம்மிதழ்க்
கள்ளூறு நறுங் கமலமே
கண்ணிணை களிக்குமா வாலய மெனத்திகழ்
கனங்குழைத் திருவங்கனை
மணவாள னென்னுநெடு மாலினை ரடிமலர்
மனத்திறைற் பேசியேத்தி
வணங்கிகொள தமகியாய மானவையே முதலாக
வழங்குமெண் ணிருபதார்த்தம்
எனுவரன் கணைதமுனி யாற்றியவை சேடிகத்
தேற்றமாந் திரவியமுதல்
எழ்தொகைப் பதார்த்தமு மிந்தியினின் முறையாக
இன்றமிழ்க் கேற்றிவைப்பாம்.

அவையடக்கம்.

எண்சீர்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பாசிலை பாம்பணையிற் பரம்பொரு டாங்கிற்றேனும்
பருநாவாய் புணைகளையும் படியாதேந் தும்மால்,
வீசுதிரைப் பாற்கடலே விணோர்க்குச்சுதை யீந்து
விடமீய விரிசடையோன் றுஉண்டா னென்றும்,
பாசமிலாப் பரம்பொருளைப் பைந்துளபன் றனையும்
பணிந்துபகர் நியாயவை சேடிகமிந் தியினின்
றுசனவாத் தமிழிற்றந்தே னைய்ந்தவர்தா னோக்கி
னறியாத பிழையென்றே யலர்தூற்று ரன்றே.

முக்கிய கவனிப்பு.—867 - பக்கம் 20 - வது வரியில் சரீரப் பிராணனது அந்நிய சையோகத்தினை ஜன்ம மென்பர், என்பதை சரீர பிராணன்களது ஆதி சையோகத்தினை ஜன்ம மென்பரெனத் திருத்துக. ஈற்றிற் குறிப்பித்த பிழை திருத்தப் பத்திரப்படி அன்பு கூர்ந்து திருத்தி வாசிக்கவும்.

ஓம் ஸ்ரீகணேசாயநம:, ஸ்ரீகுருப்யோநம:,
ஸ்ரீகாசிவிஸ்வேஸ்வராயநம:, ஸ்ரீசங்கராசாரியேப்யோநம:.

நியாயப் பிரகாசம.

முதற் பரிச்சேதம்.

க. மங்களாசரணத்தின கவி.

गुरुं गणपतिं गिरिजापतिं श्रीपतिं [illegible]
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

ஸ்ரீ குருவையும், சர்வவிக்கினங்களை நாசஞ்செய்பவரான விநாயகரையும், பார்வதியின் பதியான ஸ்ரீமஹாதேவரையும், இலட்சுமியின் பதியான ஸ்ரீ விஷ்ணுவையும் நமஸ்கரித்து, கௌதம முனிவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட நியாய சாத்திரத்தின் பிரமாண முதலிய பதினாறு பதார்த்தங்களையும், கணாதமுனிவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட வைசேடிக சாத்திரத்தின் திரவிய முதலிய வேழு பதார்த்தங்களையும் நன்றாக நிச்சயஞ் செய்து யாம் மிக்கச் சுந்தரமாக நியாயப் பிரகாசமென்னும் இந்நூ லியற்றுவாம்.

உ. இப் பிராகிருதநூ லியற்றுவதனாலாம் பயன்.

சங்கை :—குசுமாஞ்சலி, லீலாவதி முதலிய நியாய நூற்கள் பலவுள் ளாதலின் அந்நூற்களை வாசிப்பதினாலேயே அதிகாரிகட்கு அத்திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆகையால் நியாயப் பிரகாசமெனப் பெயருள்ள விந்நூ லியற்றுவதனா லோர்பயனு மில்லையெனுஞ் சங்கை யுண்டாக இனி இந்நூ லியற்றுவதனாலாம் பயனைக் கூறுவாம்.

“[illegible]” குசுமாஞ்சலி, லீலாவதி முதலிய நூற்களை வாசிப்பதினால் அதிகாரிகட்கு அத்திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களின் போதமுண்டாய்விடுகின்றது. எனினும், அவ்வெல்லா நூற்களும் சமஸ்கிருத பாஷையி லிருக்கின்றன வாகையால் வியாகரணம், காவியம், கோசம் முதலிய சாதனமுள்ளவர்கட்கே அச்சமஸ்கிருத நூற்களால் போத (ஞான) முண்டாய் விடுகின்றது. வியாகரண முதலிய சாதனங்களில்லாப் புருஷர்கட்கு அச்சமஸ்கிருத நூற்களால் பதார்த்தங்களின் போத முண்டாவதில்லை. வியாகரண முதலிய சாதன நூற்களை வாசிப்பதனால் மிக்கப் பிரயாசமுண்டாகிறதாகையால், எவ்வதிகாரிகள் வியாகரண முதலிய நூற்களை வாசிப்பதனாலுண்டாம் பிரயாசையில்லாமலே அந்த நியாய வைசேடிக சாத்தி

ரங்களின் பதார்த்தங்களை யறிய விச்சித்திருக்கின்றார்களோ அவ்வதிகாரிகள் இதத்தின் பொருட்டு அதாவது; அவ்வதிகாரிகட்கு எளிதாகவே அப் பதார்த்தங்களை போதிக்குமாறு நியாயப்பிரகாசமெனப் பெயரிய ஒரு வசன நூலை, பிராகிருதத்தில் **உத்தேசம், லக்ஷணம், பரீக்ஷை** என்னும் இம் மூன்றைக் கூறும் வாயிலாக யாம் இயற்றுவாம்.

சங்கை:—உத்தேசம், லக்ஷணம், பரீக்ஷை என்னும் இம் மூன்றின் சொரூபம் யாதென்னுஞ் சங்கை யுண்டாக இனி முறையாக உத்தேச முதலியவைகளின் சொரூபத்தை வர்ணிப்பாம்.

௩. உத்தேசத்தினது லக்ஷணத்தின் வர்ணனம்.

உத்தேசலக்ஷணம்:—“𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁-𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨-𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃” (இ-ள்.) பெயர் மாத்திரத்தா லெவ்வஸ்துவைக் கூறுவதுண்டோ அது உத்தேசமெனப்படும். எங்ஙனம்: திரவியம் (பொருள்), குணம் (பண்பு), கர்மம் (தொழில்), சாமானியம் (பொதுமை), விசேஷம் (சிறப்பு), சமவாயம் (ஒற்றுமைச்சம்பந்தம்), அபாவம் (இன்மை) என திரவிய முதலிய பெயர் மாத்திரத்தால் எத்திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களின் கூற்றுண்டோ அது உத்தேசமெனப்படும்.

௪. இலக்ஷணத்தினது லக்ஷணத்தின் வர்ணனம்.

இலக்ஷணத்தின் இலக்ஷணம்:—“𑌅𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋-𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂” (இ-ள்.) எவ்வஸ்துவிற்கு எது அசாதாரண தர்மமாகின்றதோ அவ்வசாதாரண தர்மம் அவ்வஸ்துவின் லக்ஷணமெனப்படும். எங்ஙனம்: கந்தகுணம் கேவலம்பிருதிவியிலேயே இருக்கின்றது; பிருதிவியினும் வேறான ஜல முதலியவற்றில் கந்தகுணமிருப்பதில்லை. ஆகையால் பிருதிவி மாத்திரத்தின் அசாதாரண தர்மமாவதால் அக்கந்தமுடைமை பிருதிவியின்லக்ஷணமாம். அங்ஙனமே சீதபரிசமுடைமை நீரின் லக்ஷணமாம், வெம்மைப் பரிச முடைமை வன்னியின் லக்ஷணமாம். இவ்வாறாக எவ்வெத்தர்மம் எவ்வெப்பதார்த்தங்களின் அசாதாரண தர்மமாகின்றதோ அவ்வவ்வசாதாரண தர்மம் அவ்வப்பதார்த்தங்களின் லக்ஷண *வடிவமாகவேயறிக. ஆண்டு அந்தலக்ஷணவடிவதர்மத்தில் லக்ஷியத்தன்மையவச்சேதக (வரையப்பட்ட) தர்மத்தின் உடநிகழ்ச்சித் தன்மை யாதோ, அதாவது; அந்த லக்ஷியத் தன்மையின் அவச்சேதக தர்மத்தின் வியாப்பியத் தன்மையும், வியாபகத் தன்மையும் யாதோ அதுவே அந்த லக்ஷண வடிவ தர்மத்தில் அசாதாரணத்தன்மையாம். எங்ஙனம்: கந்தமுடைமை வடிவ லக்ஷணத்திற்கு பிருதிவியி லிருக்கும் லக்ஷியத் தன்மை யாதோ அந்த †லக்ஷியத் தன்மையின் அவச்சேதக தர்மம் பிருதிவித் தன்மையாம். அப்பிருதிவித் தன்மைத் தர்மத்தின் வியாப்பியத் தன்மையும், வியாபகத் தன்மையும், கந்த

---

* வடிவமெனின் சொரூபமென்றறிக. இதனால் பிருதிவித்தன்மை வடிவதருமமெனின் பிருதிவித்துவரூபமான தருமமென்பது பொருள்.

† இலக்ஷியத்தன்மையின் அவச்சேதகம்.—இலக்ஷணத்தாலறியப்பட்ட பொருளை வரைந்து கொண்டிருப்பது.

முடைமை வடிவ தர்மத்திலிருக்கின்றன. இதுவே அக்கந்தமுடைமை வடிவ தர்மத்தில் அசாதாரணத் தன்மையாம். யாண்டாண்டு கந்தமுடைமை இருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு பிருதிவித் தன்மை இருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் அக்கந்த முடைமையில் பிருதிவித்துவ தர்மத்தின் வியாப்பியத் தன்மை பிரதீதியா (காணப்படு) கின்றது. யாண்டாண்டு பிருதிவித் தன்மை தர்மமிருக்கின்றதோ ஆண்டாண்டு கந்தமுடைமை இருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் அக்கந்தமுடைமையில் பிருதிவித்தன்மைத் தர்மத்தின் வியாபகத்தன்மை பிரதீதியாகின்றது. ஆண்டு எவ்வஸ்துவின் வாசக சத்தத்தின் (பெயரினது) உச்சரிப்பு முதலிலுண்டாகின்றதோ அவ்வஸ்து வியாப்பிய மெனப்படும். எவ்வஸ்துவினது வாசக சத்தத்தின் உச்சரிப்பு பின்னருண்டாகின்றதோ அவ்வஸ்து வியாபக மெனப்படும்.

ரு. பரீக்ஷையினது லக்ஷணத்தின் வர்ணனம.

பரீக்ஷையின் லக்ஷணம்:—“லக்ஷிதஸ்ய லக்ஷணம் ஸம்பவதி ந வா இதி விசார: பரீக்ஷா” (இ-ள்.) இந்த லக்ஷித வஸ்துவிற்கு இந்த லக்ஷணம் சம்பவிக்கிறதா இல்லையாவென்னும் விசாரம் யாதோ அது பரீக்ஷை யெனப்படும். எங்ஙனம்: பிருதிவி முதலிய லக்ஷித வஸ்துக்கட்கு கந்தமுடைமை முதலிய லக்ஷணம் சம்பவிக்கிறதா இல்லையா வென்னும் விசாரம் யாதோ அது பரீக்ஷை யெனப்படும்.

சங்கை:—உத்தேசம், லக்ஷணம், பரீக்ஷை என்னு மிம்மூன்றிற்கும் பயன் யாது என்னும் சங்கை யுண்டாக இனி அவைகளின் பயனை நிரூபிப்பாம்.

சு. உத்தேசம், லக்ஷணம், பரீக்ஷை யென்னும் மூன்றின் பிரயோஜன வர்ணனம்.

ஆண்டு, உத்தேசத்திற்கோ அநுமானத்தில் பக்ஷத்தின் ஞானம் பயனும், லக்ஷணத்திற்கு பக்ஷத்தில் வேறு பதார்த்தங்களின் பேத ஞானம் பயனும், பரீக்ஷைக்கு அந்த லக்ஷணத்தில் அதிவியாப்தி முதலிய தோஷங்களின் நிவிர்த்தியுமே பயனுமாம்.

“ப்ருதிவீ இதரேப்யோ பித்யதே கந்தவத்வாத் யந்நைவம் தந்நைவம் யதா ஜலம்” (இ-ள்.) பிருதிவி, ஜல முதலிய மற்றப் பதார்த்தங்களின் பேதமுடையதாம், கந்தமுடைமையால், எவ்வெவ்வஸ்து ஜலமுதலிய பதார்த்தங்களின் பேதமுடைய தல்லவோ அவ்வவ்வஸ்து கந்தமுடையது மன்றும். எங்ஙனம்: ஜல முதலிய வஸ்துக்களைப் போலும். இவ்வநுமானத்தில் பிருதிவி யென்னும் உத்தேசத்திற்கு பிருதிவி வடிவ பக்ஷத்தின் ஞானமே பயனும். கந்தமுடைமை வடிவ லக்ஷணத்திற்கு பிருதிவி வடிவ பக்ஷத்தில் ஜல முதலிய வேறு பதார்த்தங்களின் பேத ஞானமே பயனும். அல்லது “இது பிருதிவி” என்னும் வியவஹாரத்திற்கு விஷயமாகத்தக்கதாம், கந்தமுடைமையால், என்னும் வியவஹாரம் அந்த லக்ஷணத்திற்குப் பயனும். இவ்வாறனே கிரமத்தினை பின்னர் யாண்டு மறிக.

சங்கை :—லக்ஷணத்தில் அதிவியாப்தி முதலிய தோஷங்களின் நீக்கம் பரீக்ஷைக்குப் பயனாகக் கூறப்பட்டது. அவ்வதிவியாப்தி முதலிய தோஷங்கள் எத்தனை வகைத்தாம். அத்தோஷங்களின் சொரூபம் யாவை யென்னும் சங்கை யுண்டாக; இனி அவ்வதிவியாப்தி முதலிய தோஷங்களின் சொரூபங்களை வர்ணிப்பாம். ஆண்டு அதிவியாப்தி, அவ்வியாப்தி, அசம்பவமென்னும் முக்குற்றங்களுளவாம். அம் முக்குற்றங்களி லோர்குற்றமும் எந்த லக்ஷணத்தில் உளதாகின்றதோ அந்த லக்ஷணம் துஷ்டமெனப்படும். துஷ்ட லக்ஷணத்தால் லக்ஷிய வஸ்துவின் சித்தி யுண்டாகிறதில்லை. அம் மூன்று குற்றங்களில்லாத லக்ஷணம் யாதோ அந்த லக்ஷணம் துஷ்டமில்லாததெனப்படும். துஷ்ட மில்லாத லக்ஷணத்தினாலேயே லக்ஷிய வஸ்துவின் சித்தி யுண்டாகின்றது.

எ. அதிவியாப்தி தோஷத்தின் லக்ஷணம்.

அதிவியாப்தி லக்ஷணம்:—"லக்ஷ்யவ்ருத்தித்வே ஸதி அலக்ஷ்யவ்ருத்தித்வம் அதிவ்யாப்தி:" (இ-ள்.) தனது லக்ஷியத்திலிருப்பதாயும், அலக்ஷியத்திலிருப்பதாயு முள்ளது யாதோ அது அதிவியாப்தி குற்றமெனப்படும். எங்ஙனம்: "கோடுடையது ஆ" என்னும் லக்ஷணம் ஒருவன் கூறின் அக்கோடுடைமை வடிவ லக்ஷணம் ஆவிற்கு அதிவியாப்தி தோஷமுடையதாம். எற்றுக்கெனின், எங்ஙனம் ஆக்கள் கோடுடையனவாமோ அங்ஙனமே எருமை, ஆடு முதலியனவும் கோடுடையனவாம். ஆகையால் கோடுடைமை வடிவ லக்ஷணம் தனது லக்ஷிய வடிவ ஆக்களிலிருந்து கொண்டு அலக்ஷியவடிவ எருமை, ஆடு முதலியவைகளிலு மிருக்கின்ற தாகையால் இக்கோடுடைமை வடிவ லக்ஷணம் அதிவியாப்தி தோஷமுடையதாம்.

அ. அவ்வியாப்தி தோஷத்தின் லக்ஷணம்.

அவ்வியாப்தி லக்ஷணம்:—"லக்ஷ்யைகதேசாவ்ருத்தித்வம் அவ்யாப்தி:" (இ-ள்.) தனது லக்ஷியத்தின் ஏக தேசத்தில் இராதது யாதோ அது அவ்வியாப்தி குற்றமெனப்படும். எங்ஙனம்: 'ஆ' கபில (புகைமை) நிறமுடையது என ஆவிற்கு கபிலநிறமுடைமை வடிவலக்ஷணம் ஒருவன்கூறின் அக்கபிலநிறமுடைமைவடிவலக்ஷணம் அவ்வியாப்தி குற்றமுடையதாம். எற்றுக்கெனின், அக்கபில நிறமுடைமை வடிவ லக்ஷணம் தனது லக்ஷிய வடிவமான வெல்லா ஆக்களிலுமிருப்பதில்லை; ஆனால் சில ஆக்களிடத்தே அக்கபில நிறமுடைமை இருக்கிறதாகையால் லக்ஷியத்தின் ஏக தேசத்தில் இல்லாமைப்பற்றி அக்கபில நிறமுடைமை வடிவ லக்ஷணம் அவ்வியாப்தி குற்றமுடையதாம்.

கூ. அசம்பவ தோஷத்தின் லக்ஷணம்.

அசம்பவ லக்ஷணம்:—"லக்ஷ்யமாத்ராவ்ருத்தித்வம் அஸம்பவ:" (இ-ள்.) தனது லக்ஷியத்திலேயே இல்லாதது யாதோ அது அசம்பவ குற்றமெனப்படும். எங்ஙனம்: ஒருவன் 'ஆ' ஒற்றைக்குளம்புடையது என ஒற்றைக்குளம்புடைமை லக்ஷணம் கூறின் அவ் வொற்றைக் குளம்புடைமை வடிவ ஆவின் லக்ஷணம் அசம்பவ குற்றமுடையதாம். ஏனெனின், ஓராவினிடத்தும்

ஒற்றைக் குளம்பு சம்பவிக்கிறதில்லை. எல்லா ஆக்களின் பாதங்களில் இரட்டைக் குளம்புக ளிருக்கின்றன. குதிரை, கழுதை முதலியவைகளிடத்திலே ஒற்றைக் குளம்பு இருக்கின்றது. ஆகையால் அவ்வொற்றைக் குளம்புடைமை வடிவ 'ஆ' வின் லக்ஷணம் தனது லக்ஷிய மாத்திரத்தில் இல்லாமையால் அசம்பவ குற்றமுடையதாம். ஆகையால் கோடுடைமை, கபிலநிறமுடைமை, ஒற்றைக்குளம்புடைமையாம் இம் மூன்று "ஆ" வின் லக்ஷணம் முறையாக அதிவியாப்தி, அவ்வியாப்தி, அசம்பவமாம் முக்குற்றங்களுடையதாவதால் தனது லக்ஷிய வடிவ 'ஆ' வின் சித்தியைச் செய்வதில்லை. அவ்வதிவியாப்தி முதலிய மூன்று குற்றங்க ளில்லாத களகம்பளம் (அலேதாடி) உடைமையாகிவடிவலக்ஷணம்யாதோ அந்தலக்ஷணமே 'ஆ' வடிவலக்ஷியத்தை சித்திசெய்கின்றது. ஆண்டுக் கழுத்தின் கீழ் தொங்கும் சர்மத்தினை (தோலை) அலேதாடி என்பர். முதலிய வென்பதனால் கோடு முதலியவைகளைக் கொள்ளுக. ஆகையால் அவ்வலேதாடியுடைய கோழி முதலியவைகளிடத்தும், அலேதாடி இல்லாத கோடுடைய எருமை, ஆடு முதலியவைகளிடத்தும் அவ்விலக்கணத்திற்கு அதிவியாப்தி முதலியன உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறாக அதிவியாப்தி, அவ்வியாப்தி, அசம்பவ வடிவ மூன்று குற்றங்களின் பரிகாரம் யாதோ அதுவே பரீக்ஷைக்குப் பயனும். இவ்விதமாய உத்தேசம், லக்ஷணம், பரீக்ஷை என்னும் மூன்றும் நியாயப் பிரகாசமெனப் பெயரிய இந்நூலிற் கூறப்பட்டன. ஆகையால் இந்நூலால் அதிகாரிகட்குத் திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களின் தத்துவஞானம் அவசியமுண்டாம். இவ்வார்த்தை ஸ்ரீபாஷியகாரரும் கூறியிருக்கின்றனர்.

ஆண்டு பாஷிய வசனம்:— "ത്രിവിധാസ്യ ശാസ്ത്രസ്യ പ്രവൃത്തി രുദ്ദേശോ ലക്ഷണം പരീക്ഷാ ചേതി" (இ-ள்.) உத்தேசம், லக்ஷணம், பரீக்ஷை என்னு மூவிதத்தால் (இந்நியாய வைசேடிக) சாத்திரத்தின் பிரவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

௧௦. அநுபந்த சதுட்டயத்தின் நிரூபணம்.

சங்கை:—புத்தியுடைய புருஷர்களுக்கு எச்சாத்திரத்தை வாசிப்பதில் பிரவிருத்தி (ஊக்கம்) உண்டாகின்றதோ அச்சாத்திரத்தின் விஷயம், பயன், அதிகாரி, சம்பந்தம் என்னும் நான்கு அநுபந்தங்களைக் கண்ணுறுவதனாலேயே பிரவிருத்தி யுண்டாகின்றது. இந்நான்கு அநுபந்தங்களின் ஞானமின்றி புத்தியுடைய புருஷர்கட்கு சாத்திரத்தை வாசிப்பதில் பிரவிருத்தி யுண்டாகிறதில்லை என்னும் வார்த்தை வேறு சாத்திரத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆண்டு சுலோகம்:—"ജ്ഞാതാർത്ഥം ജ്ഞാതസംബന്ധം ശ്രോതും ശ്രോതാ പ്രവർത്തതേ। ശാസ്ത്രാദൌ തേന വക്തവ്യഃ സംബന്ധഃ സപ്രയോജനഃ" (இ-ள்.) கேட்போருக்கு எச்சாத்திரத்தின் பயன் ஞாதமோ (அறியப்பட்டதோ) அங்ஙனமே எச்சாத்திரத்தின் சம்பந்தம் ஞாதமோ அத்தகைய சாத்திரத்தினையே சிரவணஞ் செய்வதற்கு கேட்போர் பிரவிருத்திக்கின்றனர். ஆகையால் கேட்போர்கள் சாத்திரத்தில் பிரவிருத்திப்பதற்காக சாத்திர

கர்த்தா வித்வானெனவன் சாத்திரத்தின் முதலில்சம்பந்தமும், பயனும், அவசிய மாகக் கூறவேண்டும். அச்சதுட்டய (நான்கு) அநுபந்தம் இந்நூலிற் கூறப் படவில்லை; ஆகையால் புத்தியுடைய புருஷர்கட்கு இந்நூலை வாசிப்பதில் பிர விருத்தி சம்பவியா தென்னுஞ் சங்கை யுண்டாக, இனி இரண்டாவது கவியில் அதிகாரியைக் கூறுவதானே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சதுட்டய அநுபந்தங் களைக் கூறுவாம். அல்லது கௌதம முனிவராலும், கணாத முனிவராலும் அருளிச் செய்யப்பட்ட நியாய வைசேடிக சாத்திரங்களின் பதார்த்தங்களை நன்றாக நிச்சயஞ் செய்து நூலைச் சுந்தரமாக இயற்றுவாம். என முற்கூறிய வசனத்தால் நியாயப் பிரகாசமெனப் பெயரிய விந்நூலிற்கு நியாய வைசேடிக சாத்திரங்களின் பிரகரண வடிவத் தன்மைகள் கூறப்பட்டன. எச்சதுட்டய அநுபந்தம் சாத்திரத்திற்குண்டோ அச்சதுட்டய அநுபந்தமே அச்சாத்தி ரத்தின் பிரகரணங்களாகின்றன, ஆகையால் அச்சதுட்டய அநுபந்தங்களைக் கூறுவாம்.

கக. சாத்திரத்தினது அபிதேயத்தின் லக்ஷணம்.

“[illegible]” (இ-ள்.) சாத்திரத்தா லுண்டாய பிரமையால் (உண்மை ஞானத்தால்) நிவர்த்தமாகத் தக்க அஞ்ஞானத்திற்கு எப்பதார்த்தம் விஷயமாகின்றதோ அப்பதார்த்தம் அச்சாத்திரத்தின் அபிதேய மெனப்படும். எங்ஙனம்: நியாய சாத்தி ரத்தினை வாசிப்பதற்கு முன் புருஷனுக்கு திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களின் அஞ்ஞான மிருக்கின்றது. அவ்வஞ்ஞானம் நியாய சாத்திரத்தினை வாசிப் பதனா லுண்டான பதார்த்த ஞானத்தால் நீங்கி விடுகின்றது. ஆகையால் அத்திரவிய முதலிய பதார்த்தங்கள் நியாயசாத்திரத்தின் அபிதேயமாம். இவ் வபிதேயமே விஷயமெனப்படும்.

கஉ. சாத்திரத்தினது பிரயோஜன லக்ஷணம்.

“[illegible]” (இ-ள்.) எவ்வர்த்தத்தினது பிராப்தியின் உத்தேசத்தால் புருஷன் அதன் சாதனங் களில் முயலுகின்றானோ அவ்வர்த்தம் பயனெனப்படும். அப்பயனும் இரு விதமாம். ஒன்றோ முக்கியப் பயனும், மற்றையது கௌணப்பயனுமாம்.

கங. முக்கியப் பிரயோஜனத்தின் லக்ஷணம்.

“[illegible]” (இ-ள்.) பிறவத்துவை விஷ யஞ் செய்யும் இச்சையினதீனமாகாத விச்சையும், அவ்விச்சைக்கு விஷயமும் யாதோ அது முக்கியப் பயனெனப்படும். எங்ஙனம்: சுகத்திலும், துக்கா பாவத்திலும் உலகவருக்குண்டாகும் இச்சை யாதோ அவ்விச்சை வேறோர் வத்துவை விஷயஞ் செய்யும் இச்சையின் அதீனமன்று. அவ்விரண்டிலும் உலகவருக்குத் தானகவே இச்சையுண்டாகிற தாகையால் சுகமும், துக்கா பாவமுமாகிய இரண்டும் முக்கியப் பயனெனப்படும்.

கச. கௌணப் பிரயோஜனத்தின் லக்ஷணம்.

“[illegible]” (இ-ள்.) முக் கியப் பயனை விஷயஞ் செய்யும் இச்சையி னதீனமாகிய இச்சையும், அவ்விச்

சைக்கு விஷயமும் யாதாமோ அது கௌணப்பயனெனப்படும். எங்ஙனம்: முக்கியப்பயன் வடிவ சுகத்தினதும், துக்கா பாவத்தினதும் சாதனம் யாதோ அச்சாதனங்களில் யாவருக்கு முண்டா மிச்சை யாதோ அது 'சுகமெமக்குண்டாகுக.' அங்ஙனமே 'துக்காபாவ மெமக்குண்டாகுக' வென்பதாக சுகத்தையும், துக்கா பாவத்தையும் விஷயஞ் செய்யும் இச்சையின் அதீனமாகவே அச்சாதனங்களில் இச்சை யுண்டாகின்றது. தானாக அச்சாதனங்களில் இச்சை யுண்டாவதில்லை. ஆகையால் அச்சுகத்தின் சாதனமும், துக்காபாவத்தின் சாதனமும் கௌணப் பயனெனப்படும். ஈண்டு பிரசங்கத்தில் அத்தியந்த துக்க நிவிர்த்தி வடிவ மோக்ஷம் இந்நியாய சாத்திரத்தின் முக்கியப் பயனும். இம்மோக்ஷம் நிச்ரேயசம், அபவர்க்கம், முத்தி, பரம புருஷார்த்தம், பந்த நிவிர்த்தி யென இவை முதலிய பெயர்களால் வழங்கப்படுகின்றது. அம்மோக்ஷ சாதன வடிவ தத்துவ ஞானம் யாதோ அத்தத்துவ ஞானம் இந்நியாய சாத்திரத்தின் கௌணப் பயனும்.

கரு. அதிகாரி லக்ஷணம்.

"ஃஃஃ" (இ-ள்.) முக்கிய, கௌண வேறுபாட்டால் கூறிய இருவித பயன்களது விச்சையுடைய புருஷன் இந்நியாய சாத்திரத்திற்கு அதிகாரியெனப் படுவன்.

கசு. சாத்திரத்தின் எழுவித சம்பந்த வர்ணனம்.

சம்பந்தமோ பலவிதமாகின்றன. விஷயத்திற்கும், சாத்திரத்திற்கும் பிரதி பாத்திய, பிரதி பாதக பாவ சம்பந்தமாம். ஈண்டு திரவிய முதலிய பதார்த்த வடிவ விஷயமோ பிரதிபாத்தியமாம்; இந்நியாய சாத்திரம் அதனை பிரதி பாதிப்பதாம். பதார்த்த தத்துவ ஞானத்திற்கும், சாத்திரத்திற்கும் ஜன்னிய, ஜனக பாவ சம்பந்தமாம். பதார்த்த தத்துவ ஞானமோ ஜன்னியமாம்; விசார வாயிலாக விந்நியாய சாத்திரம் அதன் ஜனகமாம். மோக்ஷத்திற்கும், சாத்திரத்திற்கும் பிரயோஜ்ஜிய, பிரயோஜக பாவ சம்பந்தமாம். மோக்ஷமோ பிரயோஜ்ஜியமாம்; தத்துவ ஞான வாயிலாக விந்நியாய சாத்திரம் அதன் பிரயோஜகமாம். மோக்ஷத்திற்கும், பதார்த்த தத்துவ ஞானத்திற்கும் பிரயோஜ்ஜிய, பிரயோஜக பாவ சம்பந்தமாம். மோக்ஷமோ பிரயோஜ்ஜியமும்; பதார்த்த தத்துவ ஞானம் அதன் பிரயோஜகமுமாம். திரவிய முதலிய பதார்த்தங்கட்கும், தத்துவ ஞானத்திற்கும் விஷய, விஷயி பாவ சம்பந்தமாம். திரவிய முதலிய பதார்த்தங்கள் விஷயமும்; தத்துவஞானம் விஷயியுமாம். மோக்ஷ வடிவ பயனுக்கும், அதிகாரிக்கும் பிராப்பிய, பிராபக பாவ சம்பந்தமாம். பயனே பிராப்பியமும்; அதிகாரி அதன் பிராபகனுமாம். அதிகாரிக்கும், விசாரத்திற்கும் கர்த்தரு, கர்த்தவ்விய பாவ சம்பந்தமாம். அதிகாரி கர்த்தாவும்; விசாரம் கர்த்தவ்வியமுமாம். இவ்வாறாக அனேக சம்பந்தங்க ளுண்டாகக்கூடும். ஆகையால் இவ்வாறாய விஷயம், பயன், அதிகாரி, சம்பந்தமாம் இந்நான்கு அநுபந்தங்களைக் கண்ணுற்ற புத்தியுடைய புருஷனுக்கு இந்நூலைப் படிப்பதில் முயறுதல் உண்டாகும். இது சதுட்டய அநுபந்த நிரூபணம்.

கஎ. மங்கல வாத வாணனம்.

சங்கை:—நூற்றுவக்கத்தில் சதுட்டய அநுபந்தங்களின் நிரூபணத் திற்கோ நூலில் அதிகாரிகளின் பிரவிருத்தியே பயனும். ஆகையால் சபலமாவது பற்றி நூற்றுவக்கத்தில் சதுட்டய அநுபந்தங்களின் நிரூபணம் செய்வது உசித (நல) மாம். நூற்றுவக்கத்தில் குரு, ஈசுவரன் முதலியோரது நமஸ்கார முதலிய மங்கலம் செய்வதற்கோர் பயனுமில்லை. ஆகையால் அம்மங்கலம் செய்வது நலமுடைத் தன்றென்னும் சங்கையுண்டாக வினி மத வேறு பாட்டால் அம்மங்கலத்தின் பயனை நிரூபிப்பாம்.

கஅ. பிராசீன நவீன நையாயிகர்களின் மத வேறுபாட்டால் மங்கலத்தினது பலத்தின் வர்ணனம்.

ஆண்டு பிராசீன நையாயிகரோ விது கூறுகின்றனர். எந்நூலில் எம் மங்கலம் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு அந்நூல் முடிதலேபயனும்; ஆனால் அம்மங்கலம் ஞானவடிவமாவதால் விரைவிலழிவதாம். அந்நூலின் முடிவு சிலகாலத்திற்குப் பின்னுண்டாகும். விரைவிலழியும் அத்தகைய மங்கலத் திற்கு வேறு காலத்தி லுண்டாவதான முடிவை யுண்டாக்குந் தன்மை ஒரு வியாபாரமன்றி நேராகச் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆகையால் இடையில் அம்மங்கலத்தால் ஜன்னியமாகிய யாதாமோர் வியாபாரம் கற்பிக்கவேண்டும். அந்த வியாபாரம் நூன் முடிவின் பிரதிபந்தக பாப வடிவ இடையூற்றின் துவம்ச வடிவமாகவே இருக்கின்றது. அம்மங்கலத்தாலுண்டா மிடையூற்றின் துவம்சம் நூன் முடிவு வடிவ காரியத்தின் மறைப்பில்லாத முதற் க்ஷணத்தி லிருக்கின்றது. ஆகையால் அம்மங்கலம் இடையூற்றின் துவம்ச வாயிலாக நூன் முடிதற்குக் காரணமாம். எங்ஙனம்: யாக வடிவ கிரியை சிலகாலத் திற்குப் பின் வரப்போகிற ஸ்வர்க்கத்திற்குத் தன்னாற் றோற்றிய தர்ம வடிவ அபூர்வ வாயிலாக காரணமாகின்றது.

சிந்தாமணிக்காரர் முதலிய நவீன நையாயிகர்களோ விது கூறுகின்ற னர். நூலின் முடிவு அம்மங்கலத்தின் பயனன்று. நூல் முடிவிற்கு பிரதி பந்தகமாகிய பாபவடிவ இடையூற்றின் துவம்ச மாத்திரமே அம்மங்கலத்தின் பயனும். நூலின் முடிவோ விக்கினபாவத்தோடுள்ள அதிர்ஷ்ட புத்தி ஸ்பூர்த்தி முதலிய தனது சாமக்கிரியி (காரணத்தி) னாலேயே யுண்டாகின்றது. அம்மங்கலமோ முடிவிற்குக்காரணமாகிய விக்கினத்துவம்சத்தின்காரணமாவ தால் அம்முடிவைக்குறித்து அன்னியதாசித்தமே (வேறோராற்றாற் பெறப்படு வதே) யாம். எக்காரியத்திற்கு எத்தனை காரண சாமக்கிரி யிருக்கவேண்டுமோ அக்காரண சாமக்கிரியிலும் எவ்வஸ்து வேறுமோ அவ்வஸ்து அக் காரியத்தைக் குறித்து அன்னியதா சித்தமாகின்றது. இவ்வார்த்தை பின்னர் ஆறாவது பரிச்சேதத்திற் றெளிவாகும். அல்லது எப்பிராசீன புருஷர்கள் அம்மங்கலத்திற்கு விக்கினத்துவம்ச வாயிலாக சமாப்தியின் காரண மொப்பு கின்றனரோ அவர்கள் மதத்தில் விக்கினத்துவம்சம், சமாப்தியா மிரண்டிலும் மங்கலத்தின் காரியத்தன்மை யொப்புவதில் மிகைப்படக் கூறும் குற்றமே சம்பவிக்கின்றது. கேவலம் விக்கினத் (தடையின்) துவம்சத்தில் அம்மங்கலத்

நின் காரியத்தன்மை யொப்புவதில் மிகைப்படக்கூறுமை குற்றத்தின் அடைவு சொப்தமாகிறதில்லை, ஆனால் எளிதிற் கூறுதல் வடிவ குணமே பிராப்த மாகின்றது. இக்காரணத்தாலும் அம்மங்கலத்திற்கு விக்கினத்துவம்சமாத் திரமே பயனாக வொப்புவது நலமுடைத்தாம்.

சங்கை :—ஓர் கால் அம்மங்கலத்திற்கு விக்கினத்துவம்ச மாத்திரமே பயனாகுமாயின், எப்புருஷனிடத்தில்தானாகவே விக்கினங்களின் அத்தியந்தா பாவம் இருக்கின்றதோ அப்புருஷன்செய்யும் மங்கலம் பயனில்லாததேயாம்.

சமாதானம் :—விக்கினங்களின் முழுதும் அபாவமுடைய புருஷன் செய்யும் மங்கலம் யாதோ அம்மங்கலத்தில் பயனில்லாத் தன்மையில் எமக்கும் இஷ்டமாம், அதாவது அவ்விடத்தில் அம்மங்கலம் பயனில்லாததே யாம்.

சங்கை :—மங்கலத்திற்குப் பயனில்லாத் தன்மை யொப்பின் பயனில் லாத அர்த்தத்தில் புருஷனுக்குப் பிரவிர்த்தி யுண்டாகிறதில்லை, ஆகையால் அம்மங்கலத்தில் புருஷனுக்குப் பிரவிர்த்தியே யுண்டாகலாகாது.

சமாதானம் :—நூல் முடிவிற்குத் தடையாய பாப விசேஷத்தினை விக்கினமென்பர். அவ்விக்கினங்களும், விக்கினங்களின் அபாவமும் ஒரு வனுக்கும் பிரத்தியக்ஷ மாவதில்லை. யாவருக்கும் அவற்றில் சந்தேகமே யிருக்கின்றது, ஆகையால் தானாகவே சித்தித்த அவ்விக்கினங்களின் அத்தி யந்தாபாவ முடையவனுக்கும் நம்மிடத்து விக்கினமிருக்கிறதா ? இல்லையா ? என்பதாகத் தன்னிடத்தில்லாத விக்கினங்களின் சங்கையைச்செய்து, சங்கித்த விக்கினங்களை நிவிர்த்தி செய்யும் பொருட்டு மங்கலத்தில் பிரவிர்த்தி சம்ப விக்கிறது. அவ்விக்கினங்களின் சம்சய நிச்சய சாதாரண ஞானமாத்திரமே அம்மங்கலத்தில் பிரவிர்த்தியையுண்டுபண்ணுவதாம். சம்சய வடிவவிக்கினங் களின் ஞானம் விக்கினமில்லாதபுருஷனிடத்துமுளதாம், ஆகையால் அவ்விக் கினங்களின் அத்தியந்தாபாவமுடையவனுக்கும், அம்மங்கலத்தில்பிரவிர்த்தி யுண்டாகக்கூடும். ஓர்கால் அச்சம்சயஞானத்தைப் பிரவிர்த்திக்குக் காரணமாக வொப்பாவிடினும், அவ்விக்கின மில்லாதவனுக்கு ஆன்றோ ரொழுக்கத்தா னேயே அம்மங்கலத்தில் பிரவிர்த்தியுண்டாகும். கருத்திதுவாம்; முன்னி ருந்த வான்றோர்களியாவரும் தாமியற்றிய நூற்றுவக்கத்தில் மங்கலத்தைச் செய்து வந்திருக்கின்றனர். ஆகையால் யாமும் நூற்றுவக்கத்தில் மங்கலம் செய்தல் நலமுடைத்தாமென வான்றோ ரொழுக்கத்தால் அப்புருஷனுக்கு மங்கலத்தில் பிரவிர்த்தி சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டு “யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட ஸ்தத்ததேவேதரோ ஜந: ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்ததநுவர்த்ததே” (இ-ள்.) ஆன்றோர் எவ்வெக்கருமங்கள் செய்கின்றனரோ அவ்வக்கருமங் களையேயனையோரும் செய்கின்றனர். அவ்வான்றோர் எதனைப்பிரமாண மாகக் கொள்ளுகின்றனரோ அதனையே ஏனையோரும் பிரமாணமாகக் கொள்ளுகின்றனர்; என்னும் கீதா வசனத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் ஆன் றோர்களின் ஒழுக்கத்தாலும் உலகவாது பிரவிர்த்தியைக்கூறியிருக்கின்றனர்.

சங்கை :—விக்கினங்களின் முழுதும் அபாவமுடைய புருஷன் செய்த மங்கலத்திற்குப் பயனின்மை யொப்பின் அம்மங்கலத்தில் விக்கின நாசத்தின்காரணத் தன்மையைக் கூறிய வேத வசனம் அப்பிரமாணமாகும்.

சமாதானம் :—விக்கினங்கள் உள்ளதாகியே அவ்வேத வசனம் அம்மங்கலத்தில் விக்கினத்துவம்சத்திற்குக் காரணத்தன்மைக் கூறியிருக்கிறது. விக்கினங்களின் முழுதுமபாவ முள்ளதாக அவ்வேத வசனம் அம்மங்கலத்தில் விக்கினத் துவம்சத்தின் காரணத் தன்மையைக் கூறவில்லை, ஆகையால் அவ்வேத வசனத்தில் அப்பிரமாணத் தன்மையில்லை. கருத்திதுவாம் : விக்கினத் துவம்சத்தில் எங்ஙனம் மங்கலத்திற்குக் காரணத்தன்மையுளதோ அங்ஙனமே விக்கினவடிவ பிரதியோகிக்கும் தனது துவம்சத்தில் காரணத்தன்மையுளது. எவ்விடத்தில் பிரதியோகி விக்கின வடிவ காரணமில்லையோ, மங்கல வடிவகாரணமிருக்கிறதோ, அவ்விடத்தில் மங்கல வடிவகாரணத்தால் விக்கினத்துவம்சத்தின் காரியத்திலுற்பத்தி யுண்டாகா விடினும் அம்மங்கலத்தில் விக்கினத் துவம்சத்திற்குக் காரணத்தன்மையின் பாதமுண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: குலாலவடிவகாரணத்தினிருப்புளதாயினும் மற்றும், மண், தண்டம், சக்கரம் முதலிய காரணங்களின் அபாவமுளதாக குலாலனால் கடவடிவகாரியத்தின் உற்பத்தி யுண்டாகிறதில்லை. அதனால் அக்குலாலனிடத்தில் கடத்தின் காரணத் தன்மையின் பாத முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் எக்காரியத்திலுற்பத்தியில் எத்தனைக் காரணங்கள் அபேக்ஷிக்கப்படுமோ அவ்வளவு காரணங்களு மெப்பொழு தொருமிக்கின்றனவோ அப்பொழுதே அக்காரியத்திலுற்பத்தி யுண்டாகின்றது. சில குறைந்த காரணங்களால் அக்காரியத்திலுற்பத்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் மங்கலத்தில் விக்கினத்துவம்சத்திற்குக் காரணத்தன்மை கூறுவதாகிய வேதவசனம் அப்பிரமாணவடிவமன்று. இக்காரணத்தாலேயே பாபமில்லாத புருஷனானவன் தன்னிடத்தில் பாபத்தின் பிராந்தியைச் செய்து பாபத்தின் நிவிர்த்தியின் பொருட்டுச் செய்யும் பிராயச்சித்தம் யாதோ அந்த பிராயச்சித்தத்திற்குப் பயனில்லாத் தன்மையுண்டாயினும் பிராயச் சித்தத்தில் பாபத்தின் நிவிர்த்திக்குக் காரணத்தன்மையைக் கூறுவதான வேதவாக்கியத்திற்கு அப்பிரமாணத் தன்மை யுண்டாகிறதில்லை.

சங்கை :—அம்மங்கலத்தில் அவ்விக்கினத்துவம்சத்தின் காரணத் தன்மை சம்பவியாது, ஏனெனின் "ஸர்வே விக்நா: ஶமம் யாந்தி கணேஶஸ்துதிபாடத:" (இ-ள்.) கணேசரின் ஸ்தோத்திரத்தைப்படிப்பதால் விக்கினங்கள் யாவும் நிவிர்த்தியாய் விடுகின்றன வென்னும் இச்சாத்திர வசனம் கணேசரின் தோத்திரத்தைப் படித்தலிலும் விக்கினத் துவம்சத்திற்குக் காரணத்தன்மைக் கூறியிருக்கிறது, அன்றியும், தர்மசாத்திரத்திற்கூறிய பிராயச்சித்தம்யாதோ அந்த பிராயச் சித்தங்களாலும் பாப வடிவ விக்கினங்களின் துவம்ச முண்டாகின்றது. அத்தோத்திரத்தைப் படித்தலானுண்டாம் விக்கினத் துவம்சத்திலும், பிராயச்சித்தத்தாலுண்டாம் விக்கினத் துவம்சத்திலும், மங்கலத்திற்குக் காரணத்தன்மையின் அபாவமிருப்பதால் மங்கலத்தில்விக்கினத்துவம்சத்தின் கார

ணத்தன்மை சம்பவியாது. ஓர்கால் மங்கலமின்றி வேறொருபாயத்தால் விக்கினங்களின் துவம்சமுண்டாவதின்றுயின் அம்மங்கலத்தில் விக்கினத் துவம்சத்தின் காரணத் தன்மை சம்பவிக்கும், ஆனால் விக்கினங்களின் துவம்சமோ மங்கலமின்றி வேறு உபாயங்களாலுண்டாய் விடுகின்றது. ஆகையால் அம்மங்கலத்தில் விக்கினத் துவம்சத்தின் காரணத் தன்மை சம்பவியாது.

சமாதானம்:—சர்வ விக்கினத் துவம்சங்களில் அம்மங்கலத்திற்குக் காரணத்தன்மையில்லை. * விஜாதீய விக்கினத் துவம்சத்திலேயே அம்மங்கலத்திற்குக்காரணத் தன்மையுண்டு. விஜாதீய விக்கினத் துவம்சத்தில் கணேசர் ஸ்தோத்திரப் படிப்பிற்கும், விஜாதீய விக்கினத் துவம்சத்தில் பிராயச் சித்தத்திற்கும், காரணத் தன்மையுண்டு, ஆகையால் ஸ்தோத்திரத்தைப் படிப்பதனுலுண்டாவதும், பிராயச்சித்தத்தா லுண்டாவதுமான விக்கினத்துவம்சத்தில் அம்மங்கலத்திற்குக் காரணத் தன்மையில்லை யாயினும் அவ்விஜாதீய விக்கினத் துவம்சத்திற்குக் காரணத்தன்மை யுண்மையால் அம்மங்கலத்தில் விக்கினத் துவம்சத்தினது காரணத்தன்மையின் அபாவம் சித்தமாவதில்லை.

சங்கை:—ஓர் கால் விக்கினத் துவம்ச மாத்திரமே அம்மங்கலத்தின் பயனுகுமாயின், நான்முடிதலில் இச்சையுடைய புருஷனுக்கு அம்மங்கலத்தில் பிரவிர்த்தி யுண்டாவதின்றாக வேண்டும். நான்முடிவில் விருப்பமுடையவனுக்கும் அம்மங்கலத்தில் பிரவிர்த்தியுண்டாகப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப்படுகிறதாகையால் முடிவிற்குச்சாதனமான விக்கினத்துவம்சத்தின் சாதனத்தன்மை ஞானத்தாலேயே அம்மங்கலத்தில் பிரவிர்த்தியைக் கூறுவதாகும். அதெப்போதுண்டாகிறதோ அப்போது அவ்விக்கினத் துவம்சத்தில் முடிவின் சாதனத்தன்மைச் சித்தமாகிறதென்பது சம்பவியாது. ஏனெனின்: எப்புருஷனிடத்தில் விக்கினங்களின் அத்தியந்தாபாவம் தானாகவேயிருக்கிறதோ அப்புருஷனியற்றிய நூலும் முடிவெய்துகின்றது. அம்முடிவில் அவ்விக்கினத் துவம்சத்திற்கும் காரணத்தன்மையில்லை.

சமாதானம்:—எல்லா நூலாசிரியர்களிடத்தில் விக்கினத்துவம்சத்திற்கே முடிவின் காரணத் தன்மையில்லை. ஆனால் சில நூலாசிரியரிடத்தோ விக்கினத்துவம்சத்திற்கே முடிவின் காரணத்தன்மையுண்டு. சில நூலாசிரியரிடத்தோ விக்கினங்களின் அத்தியந்தா பாவத்திற்கே முடிவின் காரணத்தன்மை யுண்டு. சிலநூலாசிரியரிடத்தோ விக்கினங்களின் பிராகபாவத்திற்கே அம்முடிவின் காரணத்தன்மையுண்டு. அன்றியும் விக்கினங்களின் பேதவடிவ அன்னியோன்னியாபாவமோ அவ்விக்கினங்களுள்ளபோதும் புருஷனிடத் திருக்கின்றது. ஆகையால் விக்கினங்களின் அன்னியோன்னியா பாவத்திற்கு அம்முடிவின் காரணத்தன்மை யாண்டும் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆகையால் விக்கின அத்தியந்தாபாவத்தாலுண்டாம் முடிவிலும், விக்கினப்பிராகபா

* விஜாதீய விக்கினத் துவம்சத்திலேயே—கணேசரின் ஸ்தோத்திரத்தைப் படிப்பதனாலும், பிராயச்சித்தத்தாலும் உண்டாம் விக்கினத் துவம்சங்களிலும் வேறான விக்கினத்துவம்சத்திலேயே மங்கலத்திற்குக் காரணத்தன்மையிருக்கிறது.

வத்தாலுண்டா முடிவதும அவ்விக்கினத் துவம்சத்தின் காரணத்தன்மையின் ருபினும், தன்னாலுண்டாம் முடிவைக்குறித்துக் காரணத்தன்மையிருப்பதால் விக்கினத்துவம்சத்தில் முடிவின் காரணத்தன்மையின் அபாவம் சித்தியாது.

சங்கை:—விக்கினங்களின் துவம்சமும், விக்கினங்களின் அத்தியந்தாபாவமும், விக்கினங்களின் பிராகபாவமுமாம் இம்மூன்று அபாவங்கட்கும் முடிவின் காரண மொப்பின் காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக தர்மம் ஒன்றெனல் சித்திப்பதின்றாகும். ஆனால் விக்கினப்பிரத்துவம்சாபாவத்தன்மை, விக்கின அத்தியந்தாபாவத்தன்மை, விக்கினப்பிராகபாவத்தன்மை என்னும் இம்மூன்று தர்மங்களும் அக்காரணத்தன்மையின் அவச்சேதகங்களாகும் ஓர் தர்மத்தில் காரணத்தன்மையின் அவச்சேதகத்தன்மை சம்பவித்துவிடுமாயின் நாநா தர்மங்களில் அக்காரணத் தன்மையின் அவச்சேதகத் தன்மை யெரப்புதல் கௌரவ தோஷத்துடன் கூடியதாம்.

சமாதானம்:—நூன்முடிவிற்கு எவ்விக்கினாபாவத்தின் காரணத் தன்மையுண்டோ அது விக்கினத்துவம்சத் தன்மை, விக்கின அத்தியந்தாபாவத் தன்மை, விக்கினப்பிராக பாவத்தன்மை வடிவமான காரணத்தன்மையன்று. ஆனால் விக்கினச் சம்சர்க்கா பாவவடிவத்தானேயே அவ்விக்கினாபாவத்திற்கும் முடிவைக் குறித்துக் காரணத்தன்மை யிருக்கின்றது, விக்கினச் சம்சர்க்காபாவத்தன்மைதர்மம் விக்கினத்துவம்சத்திலும், விக்கின அத்தியந்தாபாவத்திலும், விக்கினப்பிராகபாவத்திலுமாம் இம்மூன்றிலுமிருக்கின்றது. அன்னியோன்னியாபாவத்தினும் வேறான அபாவத்தினை சம்சர்க்கா பாவமென்பர். இவ்வபாவங்களின் ஸ்வரூபம் பின்னர் நான்காவது பரிச்சேதத்திற் றெளிவாகும். ஆகையால் அக்காரணத்தன்மையின் அவச்சேதக தருமத்திற்கு நாநா தர்மத்தின் அவச்சேதகத் தன்மையில்லை. ஆனால் சம்சர்க்கா பாவத்தன்மையாம் ஒரே தர்மம் அக்காரணத் தன்மையின் அவச்சேதகமாம். எத்தர்மம் எக்காரணத் தன்மையின் குறைந்த விடத்திலும் அதிக விடத்திலுமில்லாமல், அக்காரணத் தன்மையின் சமானவிடத்திலிருக்கின்றதோ அத்தர்மமே அக்காரணத் தன்மையின் அவச்சேதகமாகின்றது. அதாவது பிறவற்றினின்றும் வியாவர்த்தகமா (பிரிக்கப்படுவதா) கின்றது. எங்ஙனம்: பிரசங்கத்தில் நூன்முடிவின் காரணத்தன்மை, கூறிய அம்மூன்று அபாவங்களிலிருக்கின்றது. சம்சர்க்காபாவத்தன்மை தர்மமும் அம்மூன்று அபாவங்களிலிருக்கின்றது, ஆகையால் அச்சம்சர்க்காபாவத்தன்மை தர்மம் அக்காரணத் தன்மையின் அவச்சேதகமெனப்படும். அல்லது யாண்டும் விக்கினங்களின் அத்தியந்தாபாவத்திற்கே அம்முடிவின் காரணத்தன்மையிருக்கின்றது. விக்கினங்களின் துவம்சத்திற்கும், விக்கினங்களின் பிராக பாவத்திற்கும் விக்கினத் துவம்ச வாயிலாக மங்கலத்திற்கும், அம்முடிவின் காரணத்தன்மையில்லை. எற்றுக்கெனின், எவ்வத்துவிற்கு யாண்டு பிரத்துவம்சாபாவம் அல்லது பிராகபாவ மிருக்கிறதோ அவ்வத்துவிற்கு ஆண்டு அத்தியந்தா பாவமுமிருக்கின்றது. அத்துவம்சப் பிராகபாவத்திற்கு அவ்வத்தியந்தா பாவத்தோடு விரோதமில்லை, ஆகையால் எத்தானசரீரயிடத்தில் அவ்விக்கினங்களின் பிரத்

துவம்சா பாவம் அல்லது பிராகபாவமிருக்கிறதோ அந்நூலாசிரியரிடத்திலும் அவ்விக்கினங்களின் அத்தியந்தாபாவம் அவசியமிருக்கிறது. அம்மங்கல மிருக்குமிடத்தை இடமாகக்கொண்ட அவ்விக்கினங்களின் அத்தியந்தாபாவத்தாலேயே முடிவுண்டாய் விடுகின்றது. ஆகையால் அந்நூன்முடிவிற்கு மங்கலமும், அம்மங்கலத்தாலுண்டாம் விக்கினத் துவம்சமும், விக்கினங்களின் பிராக பாவமுமாம், மூன்றும் அன்னியதாசித்தமாம் (பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம்.) இனி மங்கலத்திற்கு விக்கினத் துவம்சவாயிலாகச் சமாப்தியின் காரண மொப்புவோரான முற்கூறிய பிராசீன நையாயிகர்களின் மதத்தில் வாதி சங்கைசெய்கின்றான்.

சங்கை:—ஓர் கால் மங்கலத்திற்கு விக்கினத் துவம்ச வாயிலாக முடிவிற்குக் காரணத்தன்மை யுண்டாயின், நிர்விக்கின முடிவின் பொருட்டு நூற்றுவக்கத்தில் மங்கலஞ்செய்தல் கூடும். ஆனால் மங்கலத்திற்கு நூன் முடிவைக்குறித்துக் காரணத்தன்மையே சித்திப்பதில்லை. எனெனின் காரிய காரணத்தின் அன்வயவுடனிகழ்ச்சி ஞானமும், வியதிரேகவுடனிகழ்ச்சி ஞானமுமாமிரண்டுமே அக்காரணத்தன்மையை நிச்சயிப்பனவாகின்றன. அவ்விரண்டும் அம்மங்கலத்தில் இல்லை. அன்வயவியபிசார ஞானமும், வியதிரேக வியபிசார ஞானமுமா மிரண்டும் அக்காரணத் தன்மை நிச்சயத்தின் பிரதிபந்தகமாகின்றன. அவையிரண்டும் அம்மங்கலத்திலிருக்கின்றன.

கக. காரணத் தன்மையை நிச்சயிக்கும் அன்வய சஹசாரத்தினதும் வியதிரேக சஹசாரத்தினதும் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "காரணஸத்வே கார்யஸத்வம் அந்வய ஸஹசார:" (இ-ள்.) காரணமிருக்க நியமமாக எக்காரியத்தினுற்பத்தியுண்டோ அது அன்வய (உடன்பாட்டு) சஹசாரம் (உடனிகழ்ச்சி) எனப்படும். எங்ஙனம்: மண், குலாலன், தண்டம், சக்கர முதலிய காரணங்களிருக்க, நியமமாகக் கடவடிவ காரியத்தினுற்பத்தி யுண்டாகின்றது. ஆகையால் அம்மண் முதலிய காரணங்கள் அன்வய வுடனிகழ்ச்சி யுடையனவாம்.

"காரணாபாவே கார்யாபாவ: வ்யதிரேக ஸஹசார:". (இ-ள்.) காரணங்களினபாவமிருக்க எந்நியமத்தால்காரியத்தின் அபாவமுண்டோ அது வியதிரேக (எதிர்மறை), சஹசாரம் (வுடனிகழ்ச்சி) எனப்படும். எங்ஙனம்: மண் முதலியகாரணங்களின் அபாவமிருக்க நியமமாகக்கடவடிவ காரியத்தின் அபாவமிருக்கிறது; அதாவது உற்பத்தியுண்டாவதில்லை. ஆகையால் அம்மண் முதலிய காரணங்கள் வியதிரேக வுடனிகழ்ச்சியுடையனவாம்.

உ0. காரணத் தன்மையை பாதிக்கும் அன்வயவியபிசாரத்தினதும் வியதிரேக வியபிசாரத்தினதும் லக்ஷணம்.

"காரணஸத்வே கார்யாபாவ: அந்வய வ்யபிசார:" (இ-ள்.) காரணமிருக்கக் காரியத்தினுற்பத்தி யின்மை வடிவ அபாவம் யாதோ அது அன்வய வியபிசாரமெனப்படும்.

"[illegible]" (இ-ள்) காரணத்தின் அபாவமுளதாயினும் காரியத்தினுற்பத்தியாதோ அது வியதிரேக வியபிசாரம் (பிறழ்ச்சி) எனப்படும். காதம்பரிமுதலிய நூற்களிலோ அம்மங்கலம் கூறப்பட்டுளதாயினும், அந்நூற்கள் முடிவெய்தவில்லை, ஆகையால் அம்மங்கலத்தில் இவ்வன்வய வியபிசாரத்தின் ஞானம் அன்வய வுடனிகழ்ச்சி ஞானத்தின் பிரதிபந்தக வாயிலாகக் காரணத்தன்மை நிச்சயத்தினை பாதிப்பதாம். அன்றியும் நாத்திக நூற்களில் மங்கலமோ கூறப்பட வில்லையாயினும் அந்நூற்கள் முடிவெய்தியிருக்கின்றன. ஆகையால் அம்மங்கலத்தில் வியதிரேக வியபிசாரத்தின் ஞானம் வியதிரேக வுடனிகழ்ச்சி ஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தக வாயிலாக அக்காரணத்தன்மை நிச்சயத்தினை பாதிப்பதாம். கருத்திதுவாம்: அன்வய வியதிரேக வியபிசாரஞான வடிவ பிரதிபந்தகமிருக்க மங்கலத்தில் அன்வய வியதிரேக வுடனிகழ்ச்சியின் நிச்சயமுண்டாகிறதில்லை. அந்த நிச்சயமின்றி அம்மங்கலத்தில் சமாப்தியின் (முடிவின்) காரணத்தன்மைச் சித்தியாகிறதில்லை ஆகையால் மங்கலம் சமாப்தியின் காரணமேயன்று, என வாதியின் சங்கையுண்டாக இனி அநுமானப்பிரமாணத்தால் அம்மங்கலத்தில் விக்கினத்துவம்ச மூலமாகச் சமாப்தியின் காரணத்தன்மையைச் சித்திசெய்யும் பொருட்டு முதலில் அநுமானப் பிரமாணத்தால் அம்மங்கலத்தில் சபலத்தன்மையைச் சித்தம் செய்வாம்.

உக. மங்கலத்திலிருக்கும் சபலத்தன்மையைச் சாதிக்கும் அநுமானம்.

அவ்வநுமானம் வருமாறு:—"[illegible]" (இ-ள்.) அம்மங்கலம் ஓர் பயனுடையதாவதற்கு யோக்கியமாம், பழிப்பல்லாத ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயமாவதால், எவ்வெவ்வத்து பழிப்பல்லாத ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயமாமோ, அவ்வவ்வத்து ஓர் பயனுடையதேயாம். எங்ஙனம்: * தர்சம் முதலிய கர்மங்கள் பழிப்பல்லாத ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயமாவதால் ஸ்வர்க்க முதலிய பயனுடையதாம். அங்ஙனமே அம்மங்கலமும் பழிப்பல்லாத ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயமாவதால் ஓர் பயனுடைமை அவசியமுண்டாகும். இவ்வநுமானத்தில் மங்கலமோ பக்ஷமாம், சபலத் தன்மை சாத்தியமாம், பழிப்பல்லாத ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயமாந் தன்மை வேதுவாம், தர்ச முதலிய கர்ம விசேஷம் திருட்டாந்தமாம். இவ்வாறாக அநுமானத்தின் கிரமத்தைப் பின்னர் யாண்டு மறிக. இனி பழிப்பல்லாத ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயமாவதால் என்னும் ஏதுவிலுள்ள பழிப்பல்லாத முதலிய பதங்களின்பயனை வர்ணிப்பாம். ஈண்டுக்கூறிய அநுமானத்தில் "விஷயமாவதால்" என விம்மாத்திரமே வேதுவாகக் கூறின், அவ்வேதுவிற்குச் சுகத்தில் வியபிசாரம் (பிறழ்ச்சி) உண்டாகும். ஏனெனின் நான் சுகி என்னும் ஞானத்திற்கு விஷயத்தன்மை அச்சுகத்திலும் இருக்கின்றது, சபலத்தன்மையாகிய சாத்தியம் அச்சுகத்திலில்லை. எக்காரணத்தாலெனின் அச்சுகம் தானே பலவடிவ

* தர்சகர்மம்—அமாவாசையிற் செய்யும் வேள்வி.

மாம், வேறோர் பலத்தினை யுண்டாக்குவ தன்றாம. ஆகையால் அப்பலத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அபாவமுடைமை சுகத்திலிருப்பதால் விஷயத்தன்மை வடிவ ஏது வியபிசாரியே யாகின்றது, அச்சாத்தியாபாவமுடைமை இருத்தற்றன்மை வடிவ வியபிசாரதோஷத்தை நிவிர்த்தி செய்யும் பொருட்டு அவ்வேதுவில் "ஒழுக்கம்" என்னும் பதம் கூறப்பட்டது, அதால் ஆசாரத்திற்கு விஷயத்தன்மையால் என்னு மிப்பதம் கூறப்பட்டது. கிரியா விசேஷத்தினை ஆசாரமென்பர். என்றாலும் அக்கிரியை விஷயகமாவதில்லை ஆகையால் ஈண்டு ஆசாரபதத்தால் அக்கிரியைக் கொள்ளத்தக்கதன்று விஷயத் தன்மைப் பதத்தின் சமீபத் தன்மையால் அவ்வாசார பதத்தால் முயற்சி வடிவ பிரயத்தினத்தையே கொள்ள வேண்டும். அம்முயற்சி, ஞான இச்சைகளைப்போன்று சவிஷயகமேயாம். அம்முயற்சியின் விஷயத்தன்மை அச்சுகவடிவ பலத்தில் (பயனில்) இல்லை. ஆகையால் அச்சுகத்தில் சபலத் தன்மை வடிவசாத்தியத்தைப் போன்று அவ்வாசார விஷயத் தன்மை வடிவ வேதுவிற்கும் அபாவமிருப்பதால் அந்த வியபிசாரதோஷமுண்டாகிறதில்லை. சுகவடிவ பலத்தி னுத்தேசத்தி னாலேயே அப்பலத்தின் சாதனத்தில் புருஷனுக்குப் பிரவிர்த்தி யுண்டாகின்றதாகையால், உத்தேசியத் (உத்தேசிக்கப் பட்டத்) தன்மை வடிவமாக அம்முயற்சியின் விஷயத்தன்மை அப்பலத்திலு மிருப்பதால் மீண்டும் அச்சுகவடிவ பலத்தில் அவ்வாசாரமாகிய விஷயத் தன்மை வடிவ ஏது வியபிசாரமேயாகின்றது. என்றாலும், ஈண்டு விதேயத் (விதிக்கப்படும்) தன்மை வடிவத்தானேயே அம்முயற்சியின் விஷயத்தன்மையைக் கொள்ளுக. விதேயத் தன்மை வடிவமாக முயற்சி விஷயத் தன்மை அப்பலத்திலிருப்பதில்லை, ஆனால் அப்பலத்தின் சாதனங்களிலேயே யிருக்கின்றது. விதேயத்தன்மை வடிவமாக ஆசார (ஒழுக்க) விஷயத் தன்மையாகிய ஏது வியபிசாரமுடையதன்று. அல்லது "ஆசார விஷயத் தன்மையால்" என இம்மாத்திரமே ஏதுவாகக் கூறுவதால் அச்சுகவடிவ பலத்தில் அவ்வேதுவிற்கு வியபிசாரமுண்டாகிறதில்லையென்றாலும் நாத்திக புருஷன் செய்த இனிய வந்தன முதலியவைகளில் அவ்வேதுவின் வியபிசார முண்டாகின்றது. ஏனெனின்: விதேயத்தன்மை வடிவமாவதால் முயற்சி விஷயத் தன்மையாக ஏதுவோ அவ்வினிய வந்தனத்திலு மிருக்கின்றது. அவ்வினிய வந்தனத்தில் சபலவடிவ சாத்தியமோ இல்லை. ஆகையால் சபல வடிவ சாத்தியத்தின் அபாவமுடைமை இனிய வந்தன முதலியவைகளி லிருப்பதால் அவ்வாசார விஷயத் தன்மையாகிய ஏது, வியபிசாரியே யாகின்றது. அவ் வியபிசார தோஷத்தை நிவிர்த்தி செய்யும் பொருட்டு அவ்வேதுவில் "ஆன்றோர்" என்னும் பதம் கூறப்பட்டது.

உ.உ. ஆன்றோர்த் தன்மையின் லக்ஷணம்.

"ஃபலஸாதநாம்ஶயோ ரப்ராப்திகத்வம் ஶிஷ்டத்வம்" (இ-ள்.) பல அம்சத்திலும் பலத்தின் சாதனத்தன்மை யம்சத்திலும் பிராப்தியில்லாத்தன்மையினை ஆன்றோர்த்தன்மை யெனப்படும். கர்மத்தின் பலபாகமில்லாத் தவத்துவில் கர்மத்தின் பலபாகத் தன்மை புத்தியும் கர்மத்தின்பலவடிவவத்து

வில் கர்மத்தின் பலமில்லாத் தன்மை புத்தியும் யாதோ அது பல அம்சத்தில் பிராந்தியெனப் படுகின்றது. பலத்தின் சாதனமில்லாததில் பலத்தின் சாதனத்தன்மை புத்தியும், பலத்தின் சாதனத்தில் பலத்தின் சாதனமில்லாத் தன்மைபுத்தியும் யாதோ அது சாதனத்தன்மையம்சத்தில் பிராந்தியெனப்படுகின்றது. அத்தகைய பிராந்தியில்லாப் புருஷன் ஆன்றோனாம். அத்தகைய ஆன்றோர்த் தன்மை, அப்பல சாதனத் தன்மை அம்சத்தில் பிராந்தியுடைய நாத்திக புருஷர்களிடத்தி லிருப்பதில்லை, ஆகையால் இனிய வந்தன முதலியவைகளில் சபலத் தன்மை வடிவச் சாத்தியத்தைப் போன்று ஆன்றோ ரொழுக்க விஷயத் தன்மையாகிய ஏது, அபாவ மாவதால் ஆன்றோரொழுக்க விஷயத்தன்மை வடிவ ஏது, இனியவந்தன முதலியவைகளில் வியபிசாரமாவதன்று.

உ௯. வேறுவகையாக ஆன்றோர்த் தன்மையின் லக்ஷணம்.

சில நூலாசிரியரோ ஆன்றோர்த் தன்மைக் கிவ்விலக்ஷணம் கூறுகின்றனர். “வேதப்ராமாண்யாப்யுபகமம் ஆஸ்திக்யம்” (இ-ள்.) வேதத்தின் பிரமாணத்தன்மையின் அங்கீகாரம் யாதோ அதனை ஆன்றோர்த் தன்மை என்பர். இவ்வாறான ஆன்றோர்த் தன்மை நாத்திக புருஷனிடத்தி லில்லை. ஏனெனின், நாத்திகர்கள் வேதத்திற்குப் பிரமாணத் தன்மை யங்கீகரிப்பதில்லை ஆகையால் நாத்திக புருஷன் செய்த இனிய வந்தன முதலியவைகளில் ஆன்றோரொழுக்க விஷயத் தன்மையாகிய ஏதுவிற்கும் அபாவமிருப்பதால் அவ்வேது ஆண்டு வியபிசாரி யாவதன்று. அங்ஙனங் கூறிய ஆன்றோர்த் தன்மையின் வசனம் அசங்கதமாம். ஏனெனின், இவ்வாறுய ஆன்றோர்த் தன்மையுள்ள ஏதுவிற்கு நாத்திகன் செய்த இனிய வந்தன முதலியவைகளில் வியபிசாரமின்றாயினும், வேதத்திற்குப் பிரமாணத் தன்மையை அங்கீகரிக்குமோர் ஆத்திகன் பிரமாதத்தின் வசத்தால் அக்கர்மத்தைச் செய்யும் யோக்கியமான காலத்தை மீறி இரவிற் செய்த தர்சமுதலிய கர்மங்கட்கு எப்பயனு முண்டாகிறதில்லை. கூறிய ஆன்றோரொழுக்க விஷயத்தன்மை வடிவ ஏதுவோ அக்கர்மத்திலுமிருக்கின்றது. சபலத்தன்மைவடிவசாத்தியத்தின் அபாவமுடைமை அத்தர்சமுதலிய கர்மங்களிலிருப்பதால் ஆன்றோரொழுக்க விஷயத் தன்மையாகிய ஏது, ஆண்டு வியபிசாரியேயாகும். முற்கூறியபலசாதனத்தன்மையம்சத்தில் பிராந்தியில்லாத் தன்மை வடிவ ஆன்றோர்த்தன்மை அங்கீகரிக்கின், காலத்தைமீறி பிரமாதத்தால் இரவிற் தர்சமுதலிய கர்மங்களை எப்புருஷன் செய்கின்றானோ அந்தப்பிரமாதமுடைய புருஷனிடத்தில் ஆன்றோர்த் தன்மையில்லை. ஏனெனின், எப்பயனை அடையும் பொருட்டு எக்காலத்தில் எக்கர்மம் வேதமானது விதித்திருக்கிறதோ அக்கர்மம் அக்காலத்தில்செய்யப்படுவதாகியே அப்பலத்திற்கு ஏதுவாகின்றது, வேறு காலத்தில் செய்வதாகிய அக்கர்மம் அப்பலத்திற்கு ஏதுவாகிறதில்லை. ஆகையால் பலத்தின் சாதனமில்லாததாகிய கர்மத்தில் பலத்தின் சாதனத் தன்மை புத்தி வடிவ பிராந்தி யுடையவனாவதால் பிரமாதி ஆத்திகன் முற்கூறிய ஆன்றோர்த்

தன்மை யுடையவனன்று. ஆகையால் பிரமாதி புருஷன் (வழுவுதலையுடைய வன்) இடத்தில் முற்கூறிய ஆன்றோர்த் தன்மையுள்ள ஏதுவிற்கு வியபிசார முண்டாகிறதில்லை. அல்லது "ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயமாவதால்" என இம்மாத்திரம் ஏது வாகக்கூறின் நாத்திகன் செய்த இனிய வந்தன முதலியவைகளில் அவ்வேதுவிற்கு வியபிசார முண்டாகிறதில்லை, என்றாலும் "ஶ்யேநேநாபிசரந்யஜேத" என்னுமிவ்வேத வசனமானது விரோதியை நாசஞ் செய்யும் பொருட்டு விதித்துள்ள ஸ்யேன யாகத்தில் கூறிய அவ்வேதுவிற்கு வியபிசாரமே யுண்டாகின்றது. ஏனெனின், அந்த ஸ்யேன யாகத்தில் சபலத்தன்மை வடிவ சாத்தியமேயில்லை. கூறிய ஆன்றோரொழுக் கத்திற்கு விஷயமாந் தன்மைவடிவ ஏது ஆண்டுமுளது. ஆகையால் சபலத் தன்மையாகிய சாத்தியத்தின் அபாவமுடைமை ஸ்யேன யாகத்திலிருப்ப தால் ஆன்றோரொழுக்க விஷயத்தன்மை வடிவ ஏது ஆண்டு வியபிசாரி யேயாகின்றது. அந்த வியபிசார தோஷத்தை நிவிர்த்திச்செய்யும் பொருட்டு அவ்வேதுவிற்குப் பழிப்பல்லாத வென்னும் பதங் கூறப்பட்டது.

உச. பழிப்பல்லாத் தன்மையின் லக்ஷணம்.

"பலவத³நிஷ்டாநநுப³ந்தி⁴த்வம் அநிந்தி³தத்வம்" (இ-ள்.) வலிவு உடைய அனிஷ்டத்தை உண்டாக்காத் தன்மை யாதோ அது பழிப்பல்லாத் தன்மை யெனப்படும். இப்பழிப்பல்லாத் தன்மை ஆன்றோரது முயற்சி வடிவ வொ ழுக்கத்தின் விசேஷமாகவறிக. அதாவது பழிப்பல்லாததாம் அத்தகைய ஆன் றோர்களினொழுக்கம் யாதோ "அவ்வொழுக்கத்திற்கு விஷயமாவதால்" என்ப தானப் பழிப்பில்லாத ஆன்றோரொழுக்க விஷயத்தன்மை வடிவவேது, ஸ்யேன யாகத்திலில்லை. ஏனெனின், எப்புருஷன் விரோதியைத் தொலைத்தற் பொரு ட்டு ஸ்யேன யாகத்தைச் செய்கின்றனோ அவனது விரோதியோ மரிக்கின் றான். ஆனால் ஸ்யேன யாகத்தைச் செய்தவனுக்குப் பரலோகத்தில் நரகத் தின் அடைவு அவசியமுண்டாகின்றதெனத் தர்ம சாத்திரத்திற் கூறப்பட்டி ருக்கிறது. ஆகையால் அந்த ஸ்யேனயாகத்தை விஷயஞ்செய்யும் ஆன்றோ ரொழுக்கம் வலிவு உடைய அனிஷ்டத்தை யுண்டாக்காததன்று; ஆனால் நரக வடிவ வலிவு உடைய அனிஷ்டத்தை யுண்டாக்குவதேயாம் ஆகையால் அந்த ஸ்யேனயாகத்தில் சபலத்தன்மையாகிய சாத்தியத்தைப் போன்று, பழிப்பல் லாத ஆன்றோரொழுக்க விஷயத்தன்மை வடிவ ஏதுவிற்கு அபாவமிருப்ப தால் ஆண்டுக் கூறிய ஏதுவிற்கு வியபிசார முண்டாவதின்று.

சங்கை:—ஸ்யேனயாகத்தில் கூறிய அவ்வேதுவிற்கு வியபிசாரத்தை நிவிர்த்திச் செய்யும் பொருட்டு அவ்வேதுவில் பழிப்பல்லாதவென்னும்பதங் கூறியது வீணேயாம். ஏனெனின், ஸ்யேன யாகமும் சத்துருவின் மரண வடிவ இஷ்டத்தின் சாதனமாவதால் சபலமேயாம். அச்சபல ஸ்யேன யாகத்தில் ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயத்தன்மை வடிவ ஏது, உளதா யினும் அவ்வியபிசாரதோஷ முண்டாவதில்லை. சாத்தியத்தின் அபாவமுடை யதிலிருக்கும் ஏதுவே வியபிசாரியாகின்றது.

சமாதானம்:—"மங்கலம் ஸபலம் சிஷ்டாசார விஷயத்வாத்" எனக்கூறிய அனுமானத்தில் மங்கலவடிவபக்ஷத்தில் சபலம் என்னும் பதத்தால் கேவலம் இஷ்டசாதனத் தன்மை வடிவ சபலத்தன்மை சாத்தியத்தினை கொள்ளற்க. ஆனால் மங்கலாசரணத்தில் புத்திமானுக்குப் பிரவிர்த்தியை யுண்டுபண்ணும் பொருட்டு சபலம் என்னும் பதத்தால் வலிவுடைய அனிஷ்டத்தின் அஜனக (உண்டாக்காத) இஷ்ட சாதனத்தன்மை வடிவ சபலத்தன்மை சாத்தியத்தையே கொள்ளுக, ஏனெனின் விஷம்கலந்த அன்னத்தில் பசியின் நிவிர்த்தி வடிவ இஷ்டத்தின் சாதனத்தன்மை என்னும் ஞானம் புருஷனுக்கிருக்குமாயினும் அப்புருஷனுக்கு அவ்வன்னத்தைப் புசிப்பதில் பிரவிர்த்தி யுண்டாகிறதில்லை, ஆகையால் கேவலம் இஷ்டசாதனத்தன்மை ஞானமாத்திரம் அந்தப் பிரவிர்த்திக்குக் காரணமன்று. ஆனால் வலிவுடைய அனிஷ்டத்தின் அஜனக இஷ்டசாதனத் தன்மை ஞானமே பிரவிர்த்திக்குக் காரணமாகின்றது. வலிவுடைய அனிஷ்டத்தினையுண்டு பண்ணாத இஷ்டசாதனத்தன்மை ஞானம், விஷம்கலந்துள்ள அன்னத்தில் இல்லை. ஆனால் அவ்வன்னத்தில் மரணவடிவ வலிவு உடைய அனிஷ்டத்தினை யுண்டாக்குந்தன்மை ஞானமேயுண்டு. ஆகையால் பசியாற் பீடிக்கப்பட்ட புத்திமானுக்கு அவ்வன்னத்தை புசிப்பதில் பிரவிர்த்தி யுண்டாகிறதில்லை. அத்தன்மைத்தாய பிரவிர்த்தியில் உபயோகியான வலிவுடைய அனிஷ்டத்தின் அஜனக இஷ்டசாதனத் தன்மையாகியச் சபலத்தன்மை சாத்தியம், அந்த ஸ்யேனயாகத்தி லில்லை. முற் கூறியமுறைப்படி ஆன்றோ ரொழுக்கத்திற்கு விஷயமாந் தன்மை வடிவ ஏதுவோ அந்த ஸ்யேன யாகத்திலுமிருக்கின்றது. அவ்வேதுவில் பழிப்பல்லாத வென்பதின் கூற்றின்மையால் வியபிசார தோஷத்தின் அடைவு அவசியமுண்டாம் அந்த வியபிசார தோஷத்தை நிவிர்த்திசெய்யும் பொருட்டு அவ்வேதுவில் பழிப்பல்லாத வென்னும் பதம் அவசியம் கூறுதல் வேண்டும். இவ்வாறாய அநுமானப்பிரமாணத்தால் அம்மங்கலத்தில் சபலத்தன்மையே சித்தமாகின்றது. ஆண்டு அம்மங்கலத்தின் பயன்யாது? அதாவது எங்ஙனம் தர்சமுதலிய கர்மங்கட்கு ஸ்வர்க்கமாகிய அதிர்ஷ்டபயன் உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே அம்மங்கலத்திற்கு ஓர் அதிர்ஷ்ட பயனுண்டா? அல்லது எங்ஙனம் காரீரியாகத்திற்கு மழை வடிவ திர்ஷ்ட பயனுண்டாகின்றதோ அங்ஙனம் அம்மங்கலத்திற்கும் ஓர் திருஷ்ட பயனுண்டா? எனப் பயன் விசேஷத்தினை அறிதல் வேட்கையுண்டாக எக்கர்மத்திற்குத் திருஷ்டபயன் சம்பவிக்கின்றதோ அக்கர்மத்திற்கு அதிர்ஷ்டபயனைக் கற்பித்தல் நலமன்றாம், இஃது நூலாசியர்களின் நியமம், நூற்றுவக்கத்தில் அந்நூலாசிரியன் துவக்கிய தமது நூல் விக்கினமின்றி முடிவெய்துக வென்னுமிச்சையானேயே மங்கலத்தில் பிரவிருத்திக்கின்றான். ஆகையால் அந்நூலாசிரியனது இச்சையின் விஷயவடிவத்தாலும் அந்நூலின் முடிவே முதலில் பிராப்தமாம். ஸ்வர்க்கமுதலியன அல்லது பசு புத்திரர் முதலியன முதலில் பிராப்தமே அன்று. ஆகையால் மங்கலத்திற்கு விக்கினமின்றி நூல்முடிதல் வடிவபயனே கொள்ளத்தக்கதாம். இக்கருத்

தால மங்கலத்தில் நான்முடிவு வடிவத் திருஷ்டபயனது ஏதுத் தன்மையினை பரிசேஷ அநுமானத்தால் சித்தம் செய்வாம்.

உரு. மங்கலத்தில் சமாப்தியின் பயனுடைமையைச் சாதிக்கும் அனுமானம்

அவ்வனுமானத்தின் ஆகாரமிதுவாம். "மங்கலம் ஸமாப்திபலகம் ஸமாப்திவ்யதிரிக்தபலாஜனகத்வே ஸதி பலஜனகத்வாத் யதேவம் ததேவம் யதா கடாதி" (இ-ள்.) மங்கலம் முடிவாகிய பயனையே யுண்டாக்குவதாம், அம்முடிவைவிட வேறுபயனை உண்டாக்காததாகிப் பயனை யுண்டாக்குவதாவதால், எவ்வெவ் வத்துமுடிதல் வடிவபயனை யுண்டாக்குவதன்றோ அவ்வவ்வத்து அம்முடிவை விடவேறு பயனை யுண்டாக்காததாகிப் பயனை யுண்டாக்குவதுமன்றாம். கட முதலிய பதார்த்தங்களைப் போலும். இவ்வாறாய பரிசேஷ வநுமானத்தால் அம்மங்கலத்தில் விக்கினத்துவம்ச வாயிலாக நான்முடிதல் வடிவ திருஷ்ட பயனது காரணத் தன்மையே சித்தமாகின்றது.

உசா. அநுமிக்கப்பட்ட சுருதியினால் அம்மங்கலத்தில் சமாப்தி பயனுடைமையின் சித்தி.

சில நூலாசிரியரோ அம்மங்கலத்திற்கு நான்முடிதலின் காரணத் தன்மையில் சுருதியே பிரமாணமெனக் கூறுகின்றனர் அச்சுருதி யிதுவாம். "ஸமாப்திகாமோ மங்கலமாசரேத்" (இ-ள்.) நாற்கு விக்கினமின்றி முடிவை இச்சிப்பவன் நான்முகத்தில் மங்கலம் செய்யக் கடவனென்னும் இச்சுருதி ஓர்வேதத்தின் சாகையிலும் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப்படுவதில்லை. என்றாலும் ஆன்றோரொழுக்கத்தால் அச்சுருதி அநுமிக்கப் படுவதாகின்றது, இக்காலத்தில் அச்சுருதியுடன் கூடிய சில வேதத்தின் சாகை நஷ்டமாய் விட்டதாகையால் அச்சுருதி இக்காலத்தில் காணப்படுகிறதில்லை.

உஎ. அம்மங்கலத்தைப் போதிக்கும் சுருதியின் சாதகமான அநுமானம்.

அவ்வநுமானத்தின் ஆகாரமிதுவாம். "மங்கலம் வேதபோதிதகர்த்தவ்யதாகம் அலௌகிகாவிகீதசிஷ்டாசாரவிஷயத்வாத் தர்சாதிவத்" (இ-ள்.) வேதமானது போதித்துள்ள கர்த்தவ்ய (செயற் பாலதாந்) தன்மை எதற்கோ அதனை வேதபோதித கர்த்தவ்யத்தன்மை யெனப்படும். அத்தகைய வேதபோதித கர்த்தவ்யத் தன்மை மங்கலத்தி லுளது அலௌகிகமும் தர்ம சாத்திரத்தால் நிஷித்த மின்மையுமாம் அத்தகைய ஆன்றோ ரொழுக்கத்திற்கு விஷயமாவதால், எவ்வெவ்வத்து அத்தகைய ஆன்றோ ரொழுக்கத்திற்கு விஷயமாகின்றதோ அவ்வவ்வத்து வேதத்தால் போதித்த கர்த்தவ்யத் தன்மையுடையதேயாம், தர்சமுதலிய கர்மங்களைப் போலும், ஈண்டு இவ்வநுமானத்தில் மங்கலம் பக்ஷமும், வேத மானது போதித்த கர்த்தவ்யத்தன்மை சாத்தியமும், அலௌகிக தர்ம சாத்தி ரத்தால் நிஷித்தமில்லாத ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயத்தன்மை ஏதுவும்,

தாசமுதலிய கர்மங்கள் திருஷ்டாந்தமுமாம். இவ்வேதுவினும் முற்கூறிய வேதுவைப்போன்று விஷயத்தன்மை என்னும் பதத்தின் அண்மையிலுள்ள ஆசாரபதத்தால் முயற்சியாகிய பிரயத்தனத்தைக் கொள்ளுக, கிரியையினைக் கொள்ளற்க. ஈண்டு 'தர்மசாத்திரத்தால் நிஷித்தமல்லாத ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயமாவதால்' என இம்மாத்திரமே ஏதுவாகக்கூறி அவ்வேதுவில் அலௌகிக மென்னும் பதம் கூறாவிடின், உண்டி முதலிய லௌகிக விவகாரங்களில் அவ்வேதுவிற்கு வியபிசார முண்டாகும், ஏனெனின், அவ்வுண்டி முதலியவைகளில் தர்மசாத்திரத்தால் நிஷித்தமில்லாததாகிய அவ்வான்றோர்களின் ஆசாரம் யாதோ அதற்கு விஷயத் தன்மை வடிவ ஏதுவோ விருக்கின்றது, ஆனால் வேதமானது போதித்த கர்த்தவ்வியத் தன்மை வடிவ சாத்தியம் ஆண்டில்லை. ஆகையால், அவ்வேதபோதித கர்த்தவ்வியத் தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அபாவமுடைமை அவ்வுண்டி முதலியவைகளிலிருப்பதால் அத்தர்ம சாத்திரத்தால் நிஷித்தமில்லாத ஆன்றோரொழுக்க விஷயத் தன்மை வடிவ ஏது, வியபிசாரியேயாகும். அந்த வியபிசார தோஷத்தை நிவிர்த்திச்செய்யும் பொருட்டு கூறிய அவ்வேதுவில் அலௌகிக மென்னும் பதங் கூறப்பட்டது.

உ௯. அலௌகிகத் தன்மையின் லக்ஷணம்.

"விதிம்விநா ராகாதிப்ராப்தவிஷயத்வம் லௌகிகத்வம்" (இ-ள்.) சாத்திரத்தின் ஆஞ்ஞை (விதி) யன்றியே கேவலம் ராகாதிகளினால் எவ்வத்து பிராப்தமாமோ அவ்வத்துவினை லௌகிகமெனப்படும். அந்த லௌகிக பதார்த்தத்தினும் வேறாய பதார்த்தம் யாதோ அதனை அலௌகிகமெனப்படும். இவ்வாறாய அலௌகிகத்தன்மை அவ்வுண்டி முதலியவற்றை விஷயஞ் செய்யும் ஒழுக்கத்திலில்லை, ஆனால் அவ்வுண்டி முதலியவைகளின் கர்த்தவ்வியத்தன்மை, பிராணி மாத்திரத்திற்கு சாத்திரத்தின் ஆஞ்ஞையின்றி கேவலம் ராகத்தாலேயே பிராப்தமாம். ஆகையால் உண்டிமுதலிய லௌகிக வியவகாரங்களில் வேதம் போதித்த கர்த்தவ்வியத் தன்மை வடிவ சாத்தியத்தைப் போன்று அலௌகிக தர்ம சாத்திரத்தால் நிஷித்தமல்லாத ஆன்றோரொழுக்க விஷயத்தன்மை வடிவ ஏதுவிற்கும் அபாவமுண்மையால் அவ்வுண்டி முதலியவைகளில் கூறிய அவ்வேதுவிற்கு வியபிசாரமுண்டாவதில்லை அல்லது அவ்வநுமானத்தில் "அலௌகிக ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயத்தன்மையாவதால்" என இம்மாத்திரமே ஏதுவாகக்கூறி அவ்வேதுவில் "தர்மசாத்திரத்தால் நிஷித்தமல்லாத" வென்னும் பதங் கூறாவிடின் வழுவுதலுடையவன் இரவின்கட்செய்த சிராத்தத்தி (தென்புலத்தார்க்கடனோம்பலி) ல் அவ்வேதுவிற்கு வியபிசாரமுண்டாகும். ஏனெனின், இரவிற்செய்த தென்புலத்தார்க் கடனோம்பல்முதலியவற்றில் அலௌகிக ஆன்றோரொழுக்க விஷயத்தன்மையாகிய ஏதுவோ விருக்கின்றது. ஆனால் வேதம்போதித்த கர்த்தவ்வியத்தன்மை வடிவ சாத்தியம் ஆண்டில்லை ஆகையால் கூறிய அச்சாத்தியத்தின் அபாவமுடைமை இரவிற் செய்த சிராத்தத்திலிருப்பதால் அலௌகிக ஆன்றோரொழுக்க விஷயத்தன்மை வடிவ ஏது வியபிசாரியேயாகும். அந்த வியபி

சாரதோஷத்தை நிவர்த்திச்செய்யும் பொருட்டு அவ்வேதுவில் "தர்மசாத்திரத்தால் நிஷித்தமல்லாத" என்னும் பதம் கூறப்பட்டது. இரவிற் செய்யும் தென்புலத்தார்க் கடனெனும்பலி விஷயத்தே செய்யும் ஆன்றோர்களின் ஒழுக்கம் தர்மசாத்திரத்தினால் நிஷித்தமல்லாததன்று; தர்மசாத்திரத்தினால் நிஷித்தமேயாம். ஆகையால் இரவிற்செய்த தென்புலத்தார்க் கடனெனும்பலியில் அவ்வேத போதித கர்த்தவ்வியத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தைப் போன்று அலௌகிக தர்ம சாத்திரத்தால் நிஷித்தமல்லாத ஆன்றோரொழுக்க விஷயத் தன்மை வடிவ ஏதுவிற்கும் அபாவமுண்மையால் இரவிற் செய்த தென்புலத்தார்க் கடனெனும்பலியில் கூறிய அவ்வேதுவிற்கு வியபிசாரமுண்டாகிறதில்லை. அல்லது "அலௌகிக தர்ம சாத்திரத்தால் நிஷித்தமல்லாத ஒழுக்கத்திற்கு விஷயத் தன்மையால்" என இம்மாத்திரமே ஏதுவாகக் கூறி அவ்வேதுவில் ஆன்றோரென்னும் பதங் கூறாவிடின், பௌத்தர் முதலிய நாத்திகர்கள் செய்த இனிய வந்தன முதலிய கர்மங்களில் அவ்வேதுவிற்கு வியபிசாரமுண்டாகும். ஏனெனின், அவ்வினிய வந்தன முதலியவைகளில் அலௌகிக தர்ம சாத்திரத்தால் நிஷித்தமல்லாத வொழுக்கத்திற்கு விஷயத்தன்மைவடிவ ஏதுவேயிருக்கிறது. ஆனால் அவ்வேதபோதித கர்த்தவ்வியத் தன்மையாகிய சாத்தியம் ஆண்டில்லை. ஆகையால் கூறிய அச்சாத்தியத்தின் அபாவமுடைமை அவ்வினிய வந்தன முதலியவைகளி லிருப்பதால் அலௌகிக தர்மசாத்திரத்தால் நிஷித்தமல்லாத வொழுக்கத்திற்கு விஷயத் தன்மை வடிவ ஏது வியபிசாரியே யாகும். அந்த வியபிசார தோஷத்தை நிவர்த்திச் செய்யும்பொருட்டு அவ்வேதுவில் "ஆன்றோர்" என்னும் பதங்கூறப்பட்டது.

உகூ. சிஷ்டத் தன்மையின் லக்ஷணம்.

"வேதோக்த கர்மகர்த்ருத்வம் சிஷ்டத்வம்" (இ-ள்.) வேதமானது கூறியுள்ள சந்தியோபாசனைமுதலிய கர்மங்களின் கர்த்தாத் தன்மை யாதோ அதனை சிஷ்ட (ஆன்றோர்)த் தன்மையெனப்படும். இவ்வாறாகக் கூறிய ஆன்றோரின் லக்ஷணம் சம்பவியாது. ஏனெனின், லக்ஷணத்திலுள்ள வேத சப்தம் யாதோ அவ்வேத சப்தத்தால் எல்லா வேதங்களையும் கொள்ளுவதா? சிறுபான்மை வேதத்தைக்கொள்ளுவதா? முதற் பக்ஷத்திலோ இந்த லக்ஷணம் அசம்பவதோஷ முடையதேயாம். ஏனெனின், வேதங்கள் கூறிய எல்லா கர்மங்களின் கர்த்தாத் தன்மை ஒருவனிடத்தும் சம்பவியாது ஆகையால் ஒருவனும் சிஷ்டனாகான். இரண்டாவது பக்ஷத்திலோ, பௌத்தர் முதலிய நாத்திகரிடத்திலும் ஆன்றோரின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகின்றது. ஏனெனின், "நஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வா பூதாநி" என்னும் வேத வசனமானது எல்லா பூதங்களது ஹிம்சையின் நிஷேதம் கூறியுளது. சிறுபான்மை வேதங் கூறிய அஹிம்சா வடிவ கர்மத்தின் கர்த்தாத் தன்மை நாத்திகரிடத்து மிருக்கின்றது. நாத்திகரிடத்தில் கூறிய அவ்வான்றோரின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியே யுண்டாகின்றது ஆகையால் வேதங் கூறிய கர்மங்களின் கர்த்ருத்தன்மை வடிவ ஆன்றோர்த் தன்மை சம்பவிப்பதில்லை.

௩௰. வேறுவகையால் சிஷ்டத் தன்மையின் லக்ஷணம்.

“[illegible]” (இ-ள்.) இருக்கு முதலிய வெல்லா வேதங்கள் பிரமாண வடிவமாமெனச் சர்வ வேதங்களின் பிரமாணத் தன்மையின் அங்கீகாரம் யாதோ அதனை ஆன்றோர்த் தன்மை என்பர். இவ்வாறாய ஆன்றோர்த் தன்மை நாத்திக புருஷரிடத்திலில்லை ஆகையால் நாத்திகர்கள் செய்த இனிய வந்தன முதலியவைகளில் வேதபோதித கர்த்தவ்வியத் தன்மையாகிய சாத்தியத்தைப் போன்று அலௌகிக தர்ம சாத்திரத்தால் விதித்தமல்லாத ஆன்றோரொழுக்கத்திற்கு விஷயத்தன்மையாகிய ஏதுவிற்கும் அபாவமுண்மையால், ஆண்டுக்கூறிய அவ்வேதுவிற்கு வியபிசார முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறாகக் கூறிய அநுமானப் பிரமாணத்தால் சித்தஞ் செய்யப்பட்ட, கூறிய அச்சுருதியே அம்மங்கலத்தினுள்ள முடிவின் காரணத் தன்மையில் பிரமாணமாம். இவ்வாறாகச் சில நூலாசிரியரோ அம்மங்கலத்தில் நூன்முடிவின் காரணத் தன்மையினை முற்கூறிய அநுமானப் பிரமாணத்தால் சித்தஞ்செய்திருக்கின்றனர். சில நூலாசிரியரோ ஆன்றோரொழுக்கத்தால் அநுமானஞ் செய்யப்பட்ட, கூறிய அச்சுருதியால் சித்தஞ் செய்திருக்கின்றனர். இவ்வளவு நூற்களால் அம்மங்கலத்தில், விக்கினத்துவம்ச வாயிலாக நூன்முடிவின் காரணத் தன்மை, மதபேதத்தால் அநுமானப் பிரமாணம் அல்லது கூறிய சுருதிப் பிரமாணத்தால் சித்தஞ் செய்யப்பட்டது. இனி அம்மங்கலத்தில் முற்கூறிய அன்வயவியதிரேக வியபிசாரத்தின் நிவிர்த்தியைச் செய்வாம்.

௩௧. மங்கலமின்றி நூன்முடிவு உடைய நாத்திகர்களிடத்தில் மங்கலத்தின் சாதகமான அநுமானம்.

முற்கூறிய முறைப்படி அம்மங்கலத்தில் நூன்முடிவின் காரணத் தன்மை பெறப்பட மங்கலமின்றியே முடிவெய்திய நாத்திக நூற்களிலும் முடிதல் வடிவ காரியத்தால் மங்கல வடிவ காரணத்தின் அநுமானஞ் செய்யப்பட்டது. எங்ஙனம்: மலை முதலியவற்றில் தூம வடிவ காரியத்தைக் கண்டுழி தூமத்தின் காரணத்தன்மை வடிவ வன்னியின் அநுமானஞ் செய்யப்படுகிறதோ அங்ஙனமே நூன் முடிதல் வடிவ காரியத்தால் மங்கல வடிவ காரணத்தின் அநுமானஞ் செய்யப்படுகின்றது. அவ்வநுமானத்தின் ஆகாரமிதுவாம். “[illegible]” (இ-ள்.) நாத்திகன் முன்னர் மங்கல கர்த்தாவாவன், விக்கினங்களின் துவம்ச வாயிலாக நூலின் முடிவெய்துதலுடையவனாதலால், யாவன் விக்கினங்களின் துவம்ச வாயிலாக நூலின் முடிவையுடையவனுளனோ அவன் முன்னர் மங்கலத்திற்குக் கர்த்தாவே யாகின்றான், சைத்திரனெனப் பெயரிய புருஷனைப்போலும். ஈண்டு நூன்முகத்தில் மங்கலத்தைச் செய்து நூன்முடிவு பெறச் செய்த சைத்திரனெனப் பெயரிய புருஷனே திருஷ்டாந்த வடிவமாக அறிக. இவ்வாறாய நூன்முடிவு வடிவ காரியத்தால் நாத்திகநூற் கர்த்தாவிற்கு ஜன்மாந்திரத்தின் (வேறுபிறப்பின்)

மங்கலம் அநுமானஞ் செய்யப்படுகின்றது. ஜன்மாந்திரத்தின் மங்கலமே விக்கினத்துவம்ச வாயிலாக நாத்திகரது நூன்முடிதற்குக் காரணமாகின்றது.

௩௨. மங்கலமின்றி நூன்முடிவையுடைய ஆத்திக புருஷனிடத்து மங்கலத்திற்குச் சாதகமான யுக்தி.

எவ்வாத்திகனது நூலில் மங்கலமின்றியே முடிவு காணப்படுகின்றதோ அவ்வாத்திகனிடத்தில் ஜன்மாந்திரத்தின் மங்கலம் அநுமானஞ் செய்யப்படுவதில்லை, இஜ்ஜன்மத்தின் மங்கலம் 'அநுமானஞ் செய்யப்படுகின்றது. அதாவது இஜ்ஜன்மத்தில் ஆத்திகனானவன் நூற்றுவக்குங் காலத்தில், குரு, ஈஸ்வரரது நமஸ்கார முதலிய மங்கலஞ் செய்கின்றான். ஆனால் அம்மங்கலம் நூன்முகத்தில் கவிமுதலிய வடிவத்தால் வரையவில்லை. நூற்குப் புறம்பாகச்செய்த அம்மங்கலமே விக்கினத்துவம்ச வாயிலாக அம்முடிவிற்குக் காரணமாகின்றது, அல்லது ஆத்திகனானவன் தன்னிடத்தில் ஓர்ப்பிரமாணத்தால் சித்தித்த விக்கினங்களின் அத்தியந்தாபாவத்தை நிச்சயித்து மங்கலங் கூறவில்லை யென்னும் கற்பனையைச்செய்க. ஆகையால் அம்மங்கலத்தில் முற்கூறியுள்ள காரணத்தன்மை நிச்சயத்தினைப் பாதிக்கும் வியதிரேக வியபிசார ஞானம் பிராப்தமாவதில்லை. அம்மங்கலத்தில் நூன்முடிவின் காரணத்தன்மையை நிச்சயஞ் செய்யும் அன்வய வியாப்தி ஞானமே பிராப்தமாகின்றது.

௩௩. மங்கலத்துடன் கூடிய நூல்முடியாவிடத்து மங்கலத்திலுள்ள அசாங்கத் தன்மையின் கற்பனை.

*காதம்பரிமுதலிய நூற்களில் அம்மங்கலமிருக்கினும் நூன்முடியவில்லையோ அக்காதம்பரி முதலிய நூற்களில் அம்மங்கலத்தின் அசாங்கத் தன்மையே கற்பனஞ் செய்க. ஆண்டு எவ்வங்கங்களோடு கூடிய அம்மங்கலம் விக்கினத் துவம்ச வாயிலாக அசமாப்தி வடிவ காரியத்தை யுண்டு பண்ணுவதாகின்றதோ அவ்வங்கங்க ளில்லாத் தன்மையினை அசாங்கத் தன்மை யெனப்படும். எங்ஙனம்: மழையின் பொருட்டு காரீரி வேள்வியைச் செய்யப் படினும் எப்பொழுது மழையுண்டாகவில்லையோ அப்பொழுது அக்காரீரி வேள்வியில் அசாங்கத் தன்மைக் கற்பனஞ் செய்யப்படுகின்றது, அங்ஙனமே அம்மங்கலஞ் செய்யப்படினும் யாண்டு நூன் முடியவில்லையோ ஆண்டு அம்மங்கலத்திற்கு அசாங்கத் தன்மையே கற்பனைச் செய்க. எக்காரணத்தாலெனின், அவ்வெல்லா அங்கங்களோடு கூடியதாகியே அம்மங்கலம் அம்முடிவினை யுண்டாக்குவதாகின்றது.

௩௪. சர்வ அங்கங்களுடன் கூடிய மங்கலத்தோடுள்ள நூல் முடியாவிடத்து மிக்க வலிவு உடைய விக்கினத்தின் அல்லது அனேக விக்கினங்களின் கற்பனை.

அவ்வெல்லா அங்கங்களோடுகூடிய மங்கலமுளதாயினும் அந்நூலின் முடிவு உண்டாகிறதில்லை யென்னும் நிர்ணயம் ஓர்கால் ஒருவாற்றானுண்டாய்

---

* காதம்பரியென்பது—பாணனென்ற மகாகவியாலியற்றிய சிருங்கார ரசப் பிரதானமான மகாகாவியம்.

விடின் அவ்விடத்தில் அந்நூலின் முடிவைத் தடுப்பது ஓர் வலிவு உடைய விக்கினமாக அறிக. அல்லது பிரசுர (அனேக) விக்கினங்களின் பிரதிபந்தக மாக அறிக.

௩௫. வலிவு உடைய மங்கலத்திற்கு அல்லது பிரசுர மங்கலத்திற்கு அவ்விக்கினங்களை நாசஞ்செய்யுந் தன்மை

சங்கை:— வலிவு உடைய விக்கினத்தையும் அனேக விக்கினங்களையும் அம்மங்கலம் என் நிவர்த்திச் செய்யாது?

சமாதானம்:— நூன்முடிவிற்குப் பிரதிபந்தகமான பாபவடிவ விக்கினங்களைவிட எம்மங்கலம் குறைந்த சங்கியை (எண்ணை) யுடையதாகாமல் விக்கினங்களுக்குச் சமானமான சங்கியை உடையதாவனவோ அல்லது அதிக சங்கியை யுடையதாவனவோ அவ்வனேக மங்கலமே அவ்வனேக விக்கினங்களையும் வலிவு உடைய ஓர் விக்கினத்தையும் நாசஞ்செய்கின்றது. இக்காரணத்தானேயே நூலாசிரியர் நூன்முகத்தில், குரு, ஈஸ்வரர் முதலியவர்களது நமஸ்காரமுதலிய அனேக மங்கலம் செய்கின்றனர். எந்நூல் ஒரே மங்கலத்தால் விக்கினத்துவம்ச மூலமாக நூன் முடிவு காணப்படுகிறதோ ஆண்டு அவ்வொரே மங்கலம் மிக்க வலிவு உடையதாக அறிக. எங்ஙனம்: அனேக மங்கலம் அனேகவிக்கினங்களையும் வலிவு உடைய ஓர்விக்கினத்தையும் நாசஞ்செய்கின்றதோ அங்ஙனமே மிக்கவலிவு உடைய ஓர் மங்கலமும் அனேக விக்கினங்களையும் வலிவு உடைய ஓர் விக்கினத்தையும் நாசஞ் செய்கின்றது. இவ்வாறாக அவ்வனேகமங்கலமும் மிக்கவலிவு உடைய ஓர்மங்கலமும் அக்காதம்பரி முதலிய நூற்களில் இல்லை. இக்காரணத்தால் காதம்பரி முதலிய நூற்களும் விக்கினத்துவம்ச வாயிலாக முடிபெய்தவில்லை.

௩௬. வலிவு உடைய அல்லது பிரசுர மங்கல சஹித நூல் முடியாவிடத்தில் அம்மங்கலத்திற்குப்பின் உண்டாவதான விக்கினங்களின் கற்பனை.

அல்லது அனேக மங்கலங்களும் அதி வலிவு உடைய ஓர் மங்கலமுமிருக்கினும் நூன்முடி பெய்துகிறதில்லை யென்னும் நிச்சயம் ஓர்காலொருவாற்றானுண்டாய்விடின் ஆண்டு இவ்வாறான கற்பனைச் செய்க. அம்மங்கலத்திற்கு முன்னுள்ள நூன்முடிவின் பிரதிபந்தகவிக்கினங்கள் எத்தனையோ அவ்வெல்லா விக்கினங்களோ அம்மங்கலத்தால் நாசமாய் விட்டன, ஆனால் அம்மங்கலத்தின் பின்னர் உண்டாகும் சில பாப வடிவ விக்கினமே அம்முடிவிற்குப் பிரதிபந்தகமாகின்றன. இக்காரணத்தானேயே நூலாசிரியர் அவ்விக்கின நிவிர்த்தியின் பொருட்டு அந்நூலினிடையிலும் அம்மங்கலத்தைச் செய்கின்றனர். ஆகையால் அக்காதம்பரி முதலிய நூற்களில் அவ்வன்வய வியபிசார ஞானம் அம்மங்கலத்திலுள்ள முடிவின் காரணத் தன்மையினை பாதிப்பதன்று. ஆனால் முற்கூறிய வியதிரேக வ்யபிசார ஞானமே அக்காரணத் தன்மையினை நிச்சயஞ் செய்வதாம்.

௩௭. மங்கலத்தினதும் சமாப்தியினதும் ஸ்வரூபத்தைக்கூறும் வாயிலாக அவற்றின் அசாமானாதி கரண்ணியத்தின் சங்கை.

சங்கை:—ஜன்மாந்திரத்தின் மங்கலம், அல்லது இச்சன்மத்தின் மங்கலம் விக்கினத்துவம்சவாயிலாக நான்முடிவிற்குக்காரணம் எப்பொழுதாகின்றதோ, அப்பொழுது அம்மங்கலத்திற்கும், முடிவு வடிவ காரியத்திற்கும், ஓர் அதிகரணத்திலிருத்தற்றன்மையுண்டாகும். ஓர் அதிகரணத்திலிருக்கும் பதார்த்தங்கட்கே காரிய காரண பாவமுண்டாகின்றது. வெவ்வேறு அதிகரணத்திலிருக்கும் பதார்த்தங்கட்கு அக்காரிய காரண பாவமுண்டாகாது. வெவ்வேறு அதிகரணத்திலிருக்கும் பதார்த்தங்கட்கும் காரிய காரண பாவ முண்டாகுமாயின், தேசாந்தரத்திலிருக்கும் குலாலனால், இத்தேசத்திலுள்ள கடத்தினுற்பத்தியுண்டாகவேண்டும். அங்ஙனமாவதில்லை, ஆகையால் வெவ்வேறு தேசத்திலுள்ள பதார்த்தங்களின் காரிய காரண பாவம் சம்பவியாது. அம்மங்கலமும், நான்முடிவுமாமிரண்டும் ஓர் அதிகரணத்தில் இருப்பதில்லை. வெவ்வேறு அதிகரணத்திலிருப்பதாம். ஏனெனின், நான்முடிவிலுள்ள வர்ணத்தினை (எழுத்தை) சமாப்தி என்பர். அல்லது அம்முடிவிலுள்ள வர்ணத்தின் துவம்சத்தினை சமாப்தியென்பர். இவ்வீற்றெழுத்தினைச்சாத்திரத்தில் சரமவர்ணமெனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ககரவடிவமுதலிய கடையெழுத்து சத்தவடிவமாவதால் தனது சமவாயி காரண வடிவ ஆகாசத்திலேயே யிருக்கும். அக்கடையெழுத்தின் துவம்சமும் சுவப்பிரதியோகி கடையெழுத்தின் சமவாயி காரணவடிவ ஆகாசத்திலேயே யிருக்கும். இவ்வாற்றால் அவ்வீற்றெழுத்து வடிவ சமாப்தி அல்லது ஈற்றெழுத்தின் துவம்ச வடிவ சமாப்தி ஆகாசத்திலேயே இருக்கின்றது. அக்குரு, ஈஸ்வரரது ஸ்மரணாதி வடிவ மங்கலமோ ஞான வடிவ மாவதால், நூலாசிரியரது ஆத்மாவில் இருக்கின்றது. ஆகையால் அம்மங்கலம் சமாப்தியின் காரணமாவதன்றெனவாதி சங்கைசெய்யின் இனி அம்மங்கலத்தில் சமாப்தியினது காரணத் தன்மையினை சித்தி செய்வான் கருதி அம்மங்கல வடிவ காரணத்திற்கும், சமாப்திவடிவ காரியத்திற்கும் சாமானாதி கரண்ணியம் நிரூபிப்பாம்.

௩௮. மங்கல வடிவ காரணத்தினதும் சமாப்தி வடிவ காரியத்தினதும் சாமானாதி கரண்ணியத்தின் வர்ணனம்

சுவஜனக விக்கினத்துவம்ச வுற்பத்தி யவச்சேதகத்தன்மை வடிவ சம்பந்தத்தால் முடிவு அந்நூலாசிரியரின் சரீரத்தி லிருக்கிறது. அச்சரீரத்தில் அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தமாக அந்த ஞான வடிவ மங்கலமிருக்கின்றது. எண்டுச் சுவப்பதத்தால் நான்முடி பெய்துதலை அறிக. அச்சமாப்தியையுண்டாக்கும் விக்கினத்துவம்சம் யாதோ அவ்விக்கினத்துவம்சத்தினுற்பத்தி சரீராவச்சின்ன ஆத்மாவிலேயே யுண்டாகின்றது, கேவல ஆத்மாவிலுண்டாகிறதில்லையாகையால் அச்சரீரம் அம்முடிவினை உண்டாக்கும் விக்கினத்துவம்சத்தினுற்பத்தியின் அவச்சேதகமாம். இவ்வாற்றால் அக்கிரந்த சமாப்தி சுவஜனக விக்கினத் துவம்ச வுற்பத்தி யவச்சேதகத் தன்மை வடிவ பரம்பராச் சம்பந்தமாகச் சரீரத்திலிருக்கின்றது. அந்த ஞான வடிவ மங்கலமும் சரீர

அவச்சின்ன ஆத்மாவிலேயே உண்டாகின்றது, கேவல ஆத்மாவிலுண்டாகிற தில்லை. ஆகையால் அந்த ஞான வடிவ மங்கலமும் அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தமாக அச்சரீரத்திலேயே உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் சுவஜனக விக்கினத்துவம்ச வுற்பத்தி அவச்சேதகத்தன்மைச்சம்பந்தமாக அச்சரீரத்திலிருப்பதாகிய முடிவைக்குறித்து அச்சரீரத்தில் அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தமாக விருக்கும் அம்மங்கலங் காரணமாகின்றது. ஈண்டுச் சுவஜனக விக்கினத்துவம்ச வுற்பத்தி அவச்சேதகத் தன்மை வடிவ சம்பந்தமோ அச்சமாப்தியி லுள்ள காரியத்தின் அவச்சேதகச் சம்பந்தமாம், அவச்சேதக வடிவ சம்பந்தமோ அம்மங்கலத்திலுள்ள காரணத்தன்மையின் அவச்சேதகச் சம்பந்தமாம். ஈண்டுக் காரணத்தின் அதிகரணத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் அக்காரிய மிருக்குமோ அச்சம்பந்தம் காரியத் தன்மையினவச்சேதக மெனப்படும். அக்காரியத்தின் அதிகரணத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் அக்காரணமிருக்குமோ அச்சம்பந்தங் காரணத் தன்மையினவச்சேதக மெனப்படும். எங்ஙனம்:—திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவத்தின் காரணத் தன்மையுண்டாகின்றது. ஈண்டு விஷயத்தன்மைச்சம்பந்தத்தால்அச்சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷம் கடமுதலிய திரவியங்களிலிருக்கின்றது. அக்கடமுதலிய திரவியங்களில் அவ்வுற்பூத உருவம் சமவாய சம்பந்தத்தாலிருக்கின்றது, ஆகையால் அந்தவிஷயத் தன்மைச்சம்பந்தமோ அக்காரியத்தன்மையின் அவச்சேதகச் சம்பந்தமாம், அச்சமவாயம்அக்காரணத்தன்மையினவச்சேதகச்சம்பந்தமாம். இம்முறையை பின்னர்க்கூறும் சம்பந்தங்களிலு மறிக. அல்லது அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் அச்சமாப்தி அந் நூலாசிரியனது சரீரத்தி லிருக்கின்றது. ஏனெனின், அவ்வீற்றெழுத்து வடிவ சமாப்தியி னுற்பத்தியாவது, அவ்வீற்றெழுத்தின் துவம்ச வடிவ சமாப்தியி னுற்பத்தியாவது அச்சரீராவச்சின்ன ஆகாசத்திலேயே உண்டாகின்றது. கேவல ஆகாசத்தி லுண்டாவதில்லை. ஆகையால் அவச்சேதகத் தன்மை வடிவ சம்பந்தத்தால் அச்சமாப்தி அச்சரீரத்திலேயே யிருக்கிறது. அச்சரீரத்தில் சுவஜன்னிய (தன்னாற்றோன்றிய) விக்கினத்துவம்சா வச்சேதகத் தன்மை வடிவ சம்பந்தத்தால் அம்மங்கலமு மிருக்கின்றது. ஈண்டுச் சுவஎன்னுஞ் சொல்லால் அம்மங்கலத்தினைக்கொள்ளுக. அம்மங்கலத்தால் உண்டான விக்கினத்துவம்சம்யாதோ, அத்துவம்சம், அச்சரீராவச்சின்ன ஆத்மாவிலேயே வுண்டாகின்றது, கேவல ஆத்மாவிலுண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் அம்மங்கலம் சுவஜன்னிய விக்கினத்துவம்சாவச்சேதகத் தன்மை வடிவ பரம்பரைச் சம்பந்தத்தால் அச்சரீரத்திலிருக்கின்றது. இவ்வாறுய அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் அச்சரீரத்துளதாகிய சமாப்திக்கு அச்சரீரத்தில் சுவஜன்னிய விக்கினத்துவம்சாவச்சேதகத் தன்மை வடிவ சம்பந்தத்தாலிருக்கும் அம்மங்கலம் காரணமாகின்றது. ஈண்டு அவச்சேதக வடிவ சம்பந்தமோ அக்காரியத்தின் அவச்சேதகச் சம்பந்தமும், சுவஜன்னிய விக்கினத் துவம்சாவச்சேதகத் தன்மை வடிவ சம்பந்தம் அக்காரணத் தன்மையின் அவச்சேதகச் சம்பந்தமுமாம். அல்லது சுவப்பிரதியோகி கடை எழுத்திற்கு அநுகூலமான முயற்சித் தன்மையாகிய சம்பந்தத்

தால் அச்சமாப்தி அந்நூலாசிரியனது ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. அம் மங்கலமும் அவ்வாத்மாவில் ஆசிரயத் தன்மை வடிவ சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. ஈண்டுச்சுவசப்தத்தால் அவ்வீற்றெழுத்தின் துவம்சமாகிய சமாப்தியினைக் கொள்ளுக. அவ்வீற்றெழுத்தின் துவம்ச வடிவ சமாப்திக்குப் பிரதியோகி எக்கடையெழுத்தாமோ அவ்வெழுத்திற்கு நிமித்த காரண வடிவமான பிரயத் தின வடிவமுயற்சி அந்நூலாசிரியனது ஆத்மாவில் சமவாய சம்பந்தமாக விருக்கின்றது, அவ்வாத்மாவில் ஞான வடிவ மங்கலமும் ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமாகவிருக்கின்றது. ஆகையால் சுவப்பிரதியோகியான கடை எழுத்திற்கு அநுகூலமான முயற்சியுடைமை வடிவ பரம்பரைச் சம்பந்தத்தால் ஆத்மாவிலிருப்பதாகிய அச்சமாப்திக்கு அவ்வாத்மாவில் ஆசிரயத் தன்மை வடிவ சம்பந்தத்தாலிருப்பதாகிய அம்மங்கலம் காரணமாகின்றது. ஈண்டுச் சுவப்பிரதியோகி கடை எழுத்திற்கு அனுகூலமான முயற்சியுடைமை வடிவ சம்பந்தமோ அக்காரியத் தன்மையின் அவச்சேதகச் சம்பந்தமாம், ஆசிரயத்தன்மை வடிவ சம்பந்தம் அக்காரணத் தன்மையின் அவச்சேதகச் சம்பந்தமாம். இவ்வாறாகக்கூறிய சம்பந்தங்களால் ஜன்மாந்தரத்தின் மங்கலத்திற்காவது அல்லது இஜ்ஜன்மத்தின் மங்கலத்திற்காவது விக்கினத்துவம்சமூலமாக அந்நூன் முடிபெய்துதலின் காரணத்தன்மைச் சம்பவிக்கக் கூடும்.

௫௯. நவீனமதத்தில் விக்கினத் துவம்சத்தினதும் சமாப்தியினதும் சாமாநாதி கரண்ணியத்தின் வர்ணனம்.

மங்கலத்திற்குச் சமாப்தியின் காரணமொப்பாமல் மங்கல ஜன்னிய விக்கினத்துவம்சத்திற்கே சமாப்தியின் காரணத்தன்மையை யொப்பும் நவீன நையாயிகரோ விக்கினத் துவம்ச வடிவ காரணத்திற்கும், சமாப்தி வடிவ காரியத்திற்கும், இவ்வாறாகச் சாமாநாதி கரண்ணியம் (ஓர் நிலைக்களம்) கூறுகின்றனர். சுவப்பிரதியோகியாகிய கடை எழுத்திற்கு அநுகூலமான முயற்சியுடைமை வடிவ சம்பந்தத்தால் அச்சமாப்தி அந்நூலாசிரியனது ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. அவ்வாத்மாவில் விக்கினங்களின் துவம்சமும் விசேஷணத் தன்மை வடிவச் சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. ஈண்டுச் சுவசப்தத்தால் ஈற்றெழுத்தின் துவம்சவடிவ சமாப்தியினைக் கொள்ளுக. மற்றவற்றை முற்கூறியவாறே அறிந்துக்கொள்க. அபாவமாத்திரம் தனது அதிகரணத்தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தானேயே யிருக்கின்றது, ஆகையால் அவ்விக்கினங்களின் பிரத்துவம்சாபாவமும் அவ்வாத்மாவில் விசேஷணத் தன்மை வடிவ சம்பந்தத்தானேயே யிருக்கின்றது, ஆகையால் சுவப்பிரதியோகியான கடைஎழுத்திற்கு அனுகூலமான முயற்சித்தன்மை வடிவ பரம்பரைச் சம்பந்தத்தால் அவ்வாத்மாவிலிருப்பதாகிய சமாப்திக்கு அவ்வாத்மாவில் விசேஷணத் தன்மை வடிவ சம்பந்தத்தாலிருக்கும் அவ்விக்கினத்துவம்சங் காரணமாகின்றது. இவ்வாறாய பரம்பரைச் சம்பந்தத்தால் விக்கினங்களின் அத்தியந்தா பாவத்திற்கும், விக்கினங்களின் பிராகபாவத்திற்கும், அச்சமாப்தியின் காரணத்தன்மை அறிதல் வேண்டும். ஈண்டுச் சுவப்பிரதியோகியாகிய கடை எழுத்திற்கு அநுகூலமான முயற்சியுடைமை வடிவசம்பந்தமோ அக்காரியத்தன்மையின்

அவச்சேதகசம்பந்தமும், விசேஷணத் தன்மை வடிவ சம்பந்தமே அக்காரணத்தன்மையின் அவச்சேதகச் சம்பந்தமுமாம். கூறிய இம்முறைப்படி அம்மங்கல வடிவ காரணத்திற்கும், அவ்விக்கினத் துவம்ச வாயிலாகச் சமாப்தி வடிவ காரியத்திற்கும், அந்நூலாசிரியனது சரீரத்துடனேகத்தான் அல்லது ஆத்மாவுடனேகத்தான் சாமானாதிகரண்ணியங் கூடும். ஆகையால் அம்மங்கலத்தில் விக்கினத்துவம்ச வாயிலாக அந்நூல் முடிவெய்துதலின் காரணத் தன்மைக் குற்றமில்லாததாம்.

௪௰. நூலில் கவி முதலியனவாக மங்கலத்தை யெழுதுவதானலாம் பயனது வர்ணனம்.

சங்கை:—முற்கூறிய முறைப்படி அம்மங்கலத்தில் நூன்முடிவெய்துதலின் காரணத்தன்மையின் சித்தியுள்ளதாக, நூலாசிரியன் நூல் விக்கினமில்லாமல் முடியும்பொருட்டு, நூன்முகத்தில் அம்மங்கலம் செய்யத்தக்கதாமெனினும், அம்மங்கலத்தை நூன்முகத்தில் கவிமுதலிய வடிவங்களாலெழுதுவதில் ஓர் பயனுமின்றாம்.

சமாதானம்:—கவி முதலிய வடிவமாக நூன்முகத்தில் மங்கலத்தை யெழுதாவிடின், ஆத்திகப்புருடன் அந்நூலாசிரியனிடத்து நாத்திகத்தன்மையினைச் சங்கித்து அந்நூலிற் பிரவிர்த்திக்கமாட்டான், ஆகையால் அந்நூலில் ஆத்திகனுக்குப் பிரவிர்த்தியை யுண்டாக்கும் பொருட்டு அந்நூலாசிரியனானவன் அந்நூன்முகத்தில் கவிமுதலிய வடிவங்களால் அம்மங்கலத்தை அவசியமாய் வரைதல் வேண்டும், அல்லது மனதினுற் செய்யப்பட்ட ஈஸ்வர ஸ்மரணமுதலிய வடிவ மங்கலம் செய்தவருக்கே பிரதீதி யாகின்றது, மற்றவர்கட்குப் பிரதீதியாகாது நூன்முகத்தில் கவிமுதலிய வடிவமாக வரைந்த மங்கலம் மற்றவர்கட்கும் பிரதீதியாகின்றது. ஆகையால் இவ்வெமது மங்கலத்தைக்கண்டு, எமது சிஷ்யப் பிரசிஷ்யராதியோரும் தாமும் நூன்முகத்தில் அம்மங்கலத்தைச்செய்கவென்று தமது சிஷ்யப் பிரசிஷ்யர்முதலியோர்க்கு அறிவுறுத்தற் பொருட்டும் அந்நூலாசிரியன் அந்நூன்முகத்தில் கவிமுதலிய வடிவங்களால் அம்மங்கலத்தை வரைதல் இன்றியமையாமையேயாம்.

௪௧. வைசேஷிக சாத்திரத்திலும் ந்யாய சாத்திரத்திலும் அத, தர்ம, பிரமாணம் என்னும் இப்பதங்களால் மங்கலத்தி னிருப்பினது வர்ணனம்.

சங்கை:—வைசேஷிக சாத்திரகர்த்தாவா (ஆக்கியோரா)ன கணாத முனிவர் அச்சாத்திரத்தின் முதலில் கவி முதலிய வடிவங்களால் ஓர் மங்கலம் எழுதினாரில்லை, அவ்வண்ணமே ந்யாய சாத்திரகர்த்தா கௌதம முனிவரும் அச்சாத்திரத்தின் முதலில் கவி முதலிய வடிவங்களாக ஓர் மங்கலமுமெழுதினாரில்லை, ஆகையால் அம்முனிவர்களிடத்திலும் நாத்திகத் தன்மையினைச் சங்கித்து ஆத்திகர்கட்கு அவர்கள் சாத்திரத்திற் பிரவிர்த்தி யுண்டாவதின்றாதல்வேண்டும்.

சமாதானம்:— கணாதமுனிவரருளிச்செய்த வைசேடிக சாத்திரத்தின் முதலில் "அதாதோ தர்மம் வ்யாக்யாஸ்யாம꞉" என்னுஞ் சூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அச்சூத்திரத்தின் முதலிலுள்ள "அத" என்னும் சப்தம் யாதோ அவ்வத சப்தமே அம்மங்கலத்தை உணர்த்துவதாம். ஏனெனின், ஸ்மிருதியில் ஓங்காரத்திற்கும், அதவென்னும் சப்தத்திற்கும் மங்கல வடிவத் தன்மையே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுச் சுலோகம். "ஓங்காரஶ்சாதஶப்தஶ்ச த்வாவேதௌ ப்ரஹ்மண꞉ புரா। கண்டம் பித்வா விநிர்யாதௌ தஸ்மான் மாங்கலிகாவுபௌ" (இ-ள்.) ஓங்காரமும், அத என்னும் சப்தமுமா மிரண்டும், முன்னர் பிரஹ்மாவின் கண்டத்தைப் பேதித்து வெளிப்பட்டன. அக்காரணத்தால் அவ்விரண்டு சப்தங்கள் மங்கலத்தினையே உணர்த்துவனவாகின்றன. அல்லது ஈஸ்வரரது நாமங்கள் கணக்கிடப்பட்டுள்ளவிடத்துந் தர்மமும் ஈஸ்வரரது நாமமெனக் கூறப்பட்டுளது. ஆகையால் கூறிய அச்சாத்திரத்தில் எத்தர்மமென்னும் சப்தமிருக்கிறதோ அத்தர்மமென்னும் சப்தம் பரமேஸ்வரனை ஸ்மரிப்பதாவதால் மங்கலவடிவமேயாம்.

கௌதமமுனிவர் அருளிச் செய்த நியாய சாத்திரத்தின் முதலிலோ "ப்ரமாண ப்ரமேய ஸம்ஶய ப்ரயோஜந த்ருஷ்டாந்த ஸித்தாந்த அவயவ தர்க்க நிர்ணய வாத ஜல்ப விதண்டா ஹேத்வாபாஸ ச்சல ஜாதி நிக்ரஹஸ்தாநாநாம் தத்த்வஜ்ஞாநாந் நி꞉ஶ்ரேயஸாதிகம꞉" என இப்பதினாறு பதார்த்தங்களைப் பிரதிபாதிக்குஞ் சூத்திரங் கூறப்பட்டிருக்கிறது, அச்சூத்திரத்தின் முதலிலுள்ள பிரமாணமென்னும் சப்தமும் பரமேஸ்வரனது நாமத்தையே கூறியதாம். ஆகையால் பரமேஸ்வரனை ஸ்மரிப்பதாவதால் பிரமாணமென்னும் அச்சப்தமும் மங்கலவடிவமேயாம். இவ்வாறிய ஈஸ்வர வாசக சப்த வடிவ மங்கலத்தைக் கண்ணுற்று ஆத்திக புருஷர்கட்கு நியாய வைசேடிகசாத்திரங்களில் பிரவிருத்தியுண்டாகின்றன.

௪௨. வஸ்து நிர்த்தேச முதலிய வடிவ மூவித மங்கலங்களின் வர்ணனம்.

சங்கை:—குரு, ஈஸ்வரர்களைக் குறித்து செய்யப்படும் நமஸ்காரம் (வணக்கம்) யாதோ அதற்கே மங்கல வடிவத் தன்மை சம்பவமாம். அந்நமஸ்காரமின்றி கேவலம் குரு, ஈஸ்வரர்களின் ஸ்மரண மாத்திரத்திற்கு மங்கலவடிவத் தன்மை சம்பவியாது.

சமாதானம்:—அம்மங்கலம் நமஸ்கார மாத்திரமேயன்று. ஆனால் அம்மங்கலம் மூவிதமாகின்றன. முதலாவது வத்து நிர்த்தேச வடிவ மங்கலமும், இரண்டாவது நமஸ்கார வடிவ மங்கலமும், மூன்றாவது ஆசீர்வாத (வாழ்த்து) வடிவ மங்கலமுமாம். இனி இம்மூன்றின் லக்ஷணங் கூறுவாம்.

௪௩. வஸ்து நிர்தேச வடிவ மங்கலத்தின் வர்ணனம்.

"[illegible]"
(இ-ள்.) நமஸ்காரமுதலியவைகளின்றி கேவலம் பரமேஸ்வர வடிவவஸ்துவின்

சங்கீர்த்தனம் (துதி) வஸ்த்து நிர்த்தேச வடிவ மங்கல மெனப்படும். நமஸ்கார வடிவ மங்கலத்திலும், ஆசீர்வாத வடிவ மங்கலத்திலும், அவ்வீஸ்வர வடிவ வத்துவின் சங்கீர்த்தனமிருக்கின்றது, என்றாலும் ஆண்டு நமஸ்கார வாயிலாக, அல்லது விரும்பிய பொருளின் பிரார்த்தனை வாயிலாகவே அவ்வீஸ்வர வடிவ வத்துவின் சங்கீர்த்தன முண்டாகின்றது. ஆகையால் இவ் வத்துநிர்த்தேசவடிவ மங்கலத்தின் "லக்ஷணத்தில் நமஸ்காராதியின்றி" என்னும் பதத்தைக் கூறுவதால் இந்த லக்ஷணத்திற்கு அந்த நமஸ்கார வடிவ மங்கலத்திலும், ஆசீர்வாத வடிவ மங்கலத்திலும் அதிவியாப்தியுண்டாகாது.

௪௪. நமஸ்காரவடிவ மங்கலத்தின் லக்ஷணம்.

"𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃" (இ-ள்.) நமஸ்காரத்திற்கு யோக்கியமான குரு, ஈஸ்வரன் முதலியவர்களைவிட நமஸ்காரஞ் செய்பவனிடத்துள்ள தாழ்ந்த தன்மையினை யாவருக்கும் உணர்த்துவதாகிய நமஸ்கரிப்பவனது மனோ வாக்குக் காயங்களாலாய வியாபார விசேஷம் யாதோ அதனை நமஸ்கார வடிவ மங்கலமென்பர்.

௪௫. ஆசீர்வாத வடிவ மங்கலத்தின் லக்ஷணம்.

"𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌆𑌶𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌃" (இ-ள்.) நூலாசிரியன் தான்விரும்பிய பொருளையும், தனது சீடர்கள் விரும்பிய பொருளையும் அடைவதற்காகச் செய்யும் பரமேஸ்வரப் பிரார்த்தனையை ஆசீர்வாத வடிவ மங்கல மென்பர். ஆகையால் அவ்வைசேடிக சாத்திரத்திலும், நியாய சாத்திரத்திலும், நமஸ்கார வடிவ மங்கலத்திற்கும் ஆசீர்வாதவடிவ மங்கலத்திற்கும், அபாவமிருக்கினும் அவ்வத்துநிர்த்தேச வடிவ மங்கலம் அச்சாத்திரத்திலு மிருக்கின்றது.

சங்கை :—"𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃" (இ-ள்.) இலட்சணம், பிரமாணமா மிவ்விரண்டினாலேயே வஸ்த்துவின் சித்திபுண்டாகின்றதென்பது சாத்திரக்காரர்கள் நியமமாம். ஆண்டு மங்கலத்தின் சொரூபமோ முற்கூறிய முறைப்படி பிரத்தியக்ஷமுதலிய பிரமாணங்களால் சித்தமாம். ஆனால் அம்மங்கலத்தின் லக்ஷணம் யாதென்னுஞ் சங்கை அடையப்பட, அல்லது முன்னர் வத்து நிர்த்தேசமுதலிய மூவித மங்கலத்திற்கு வெவ்வேறு லக்ஷணங் கூறப்பட்டது, அம்மூன்றின் விசேஷ லக்ஷணம் சம்பவிக்கும் இடத்து அம்மங்கலத்திற்கோர் சாமான்னிய லக்ஷணஞ் சித்திக்க வேண்டும், அச்சாமானிய லக்ஷணமின்றி விசேஷ லக்ஷணம் சம்பவியாதென்னும் சங்கையுண்டாக இனி அம்மங்கலத்தின் சாமானிய லக்ஷணங் கூறுவாம்.

௪௬. மங்கலத்தின் சாமானிய லக்ஷணம்.

"𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨 [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂" (இ-ள்.) விக்கினங்களி

னும் வேறானதும், விக்கினத்துவம்சப் பிரதிபந்தகா பாவத்தினும் வேறானதுமான ஆரம்பத்தினிச்சைக்கு விஷயமாகிய காரியத்தின் விக்கினத்துவம்சத்திற்கு அசாதாரண காரணமாவதை மங்கலமெனப்படும். ஆண்டுக்கூறிய அம்மங்கலம் விக்கினங்களினும் வேறானதும், விக்கினத்துவம்ச வடிவ காரியத்தைத் தோற்றுவிப்பதுமான பிரதிபந்தகா பாவத்தினும் வேறானதும், ஆரம்பத்தினிச்சைக்கு விஷயமாகிய நூலினை பிரதிபந்திக்கும்விக்கினங்களின் துவம்சத்திற்கு அசாதாரணகாரணமுமாம். ஆகையால் மங்கலத்திற்குக்கூறிய இந்தலக்ஷணஞ் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டுக் கூறிய லக்ஷணத்தில் "விக்கினங்களினும் வேறானதும்" என்னும் பதங்களைக் கூறாவிடின் அவ்விக்கினங்களிலேயே அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாம். ஏனெனின், அந்த விக்கினம் அந்தவிக்கினத்துவம்சத்தினையுண்டாக்கும் பிரதிபந்தகா பாவத்தினும் வேறானதும், ஆரம்பிக்க விரும்பிய விக்கினத்துவம்சத்தின் அசாதாரண காரணமுமாம். எங்ஙனம்: கடத்தின் துவம்சத்தில் தண்டத்தாலுடைத்தல் முதலியனவும், அக்கட வடிவ பிரதியோகியும் தனது துவம்சத்தில் அசாதாரண காரணங்களாகின்றனவோ, அங்ஙனமே அவ்விக்கினத் துவம்சத்தில் அவ்விக்கினவடிவ பிரதியோகியும் அசாதாரண காரணமாகின்றது. அவ்விக்கினங்களில் அந்த லட்சணத்தின் அதிவியாப்தியை நிவிர்த்திச் செய்யும் பொருட்டு அந்த லக்ஷணத்தில் "விக்கினங்களினும் வேறானதும்" என்னும்பதங்கள் கூறப்பட்டன. ஆண்டுத் தனது பேதம் தன்னிடத்தி லிருப்பதில்லை. தன்னினும் வேறான வஸ்துவில் தனது பேதமிருக்கிறது. அவ்விக்கினங்களின் பேதம் அவ்விக்கினங்களிலிருப்பதில்லை, ஆகையால் அவ்விக்கினங்களில் அம்மங்கலத்தின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாகாது. அல்லது கூறிய அந்த லக்ஷணத்தில் "விக்கினத்துவம்சப் பிரதிபந்தகா பாவத்தினும் வேறானதும்" என்னும்பதங்கள் கூறாவிடின், அவ்விக்கினத் துவம்சப் பிரதிபந்தகா பாவத்தினிடத்தே அம்மங்கலத்தின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாம். ஏனெனின், பிரதிபந்தகமிருக்க ஓர் காரியத்தினுற்பத்தியு முண்டாவதின்று. ஆகையால் அந்தப் பிரதிபந்தகாபாவமும் காரியத்தினுற்பத்தியில் காரணமாகின்றது. அன்றியும் அவ்விக்கினங்களின் துவம்சமு மோர் காரியவடிவமாம். ஆகையால் அவ்விக்கினத் துவம்சத்தி னுற்பத்தியிலும் பிரதிபந்தகா பாவம் காரணமேயாம். அந்தப் பிரதிபந்தகாபாவம் அவ்விக்கினங்களினும் வேறுமாம். அத்தகைய விக்கினத் துவம்சத்தின் காரணமாகியபிரதிபந்தகா பாவத்தில்அந்த லக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தியை நிவிர்த்திச்செய்யும்பொருட்டு அந்த லக்ஷணத்தில் "விக்கினத்துவம்சப் பிரதி பந்தகாபாவத்தினும் வேறானதும்" என்னும் பதங்கள் கூறப்பட்டன, அவ்விக்கினத் துவம்சப் பிரதிபந்தகா பாவம்தன்னினும்வேறன்று. ஆகையால்அதனிடத் துக்கூறிய அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாவதின்று. அல்லது கூறிய அம்மங்கலத்தின் லக்ஷணத்தில் "ஆரம்பிக்க விரும்பிய" என்னும் பதங்கள் கூறாவிடின் காரீரியாகத்தில் (மழையின்பொருட்டுச்செய்யும் வேள்வில்) அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாம். ஏனெனின், அக்காரீரியாகம் அவ்விக்கினங்களினும் வேறு

ணதும, அவ்விக்கினத் துவம்சப் பிரதிபந்தகா பாவத்தினும் வேறானதும் மழையைத் தடுக்கும் விக்கினங்களின் துவம்சத்திற்கு அசாதாரண காரணமுமாம். அக்காரியாகத்தில் அந்த லக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தியை நிவிர்த்திச் செய்யும் பொருட்டு அந்த லக்ஷணத்தில் "ஆரம்பிக்கவிரும்பிய" என்னும் பதங்கள் கூறப்பட்டன. ஆரம்பம் செய்யும் இச்சைக்கு விஷயமானகாரியம் நூலேயாம். ஈண்டுப் பிரசங்கத்தில் அதனைப் பிரதிபந்திக்கும் விக்கினங்களின் துவம்சத்திற்கு அசாதாரண காரணம் அம்மங்கலமேயாம். காரீரியாக மன்று ஆகையால் 'ஆரம்பிக்க விரும்பிய' என்னும் பதத்தைக் கூறியதால், அக்காரீரியாகத்தில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாவதின்று. அல்லது அம்மங்கலத்தின் லக்ஷணத்தில் "அசாதாரணம்" என்னும் பதங் கூறாவிடின் அந்த லக்ஷணத்திற்கு காலம், அதிர்ஷ்ட முதலிய சாதாரண காரணங்களில் அதிவியாப்தியுண்டாம். ஏனெனின், அக்காலம் அதிர்ஷ்டமுதலியவைகள் அவ்விக்கினங்களினும் வேறானதும், அவ்விக்கினத்துவம்சப் பிரதிபந்தகாபாவத்தினும் வேறானதும், ஆரம்பிக்க விரும்பிய நூலின் பிரதிபந்தக விக்கினங்களின் துவம்சத்திற்குக் காரணமுமாம். அக்கால, அதிர்ஷ்ட முதலியவைகளில் கூறிய அந்த லக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தியை நிவிர்த்திச் செய்யும் பொருட்டு அந்த லக்ஷணத்தில் அசாதாரணமென்னும் பதங்கூறப்பட்டது. ஆண்டு ஈஸ்வரன், ஈஸ்வரனது ஞானம், இச்சை, முயற்சி, தேசம், காலம், அதிர்ஷ்டம், பிராகபாவம், பிரதிபந்தகாபாவமா மொன்பதும் காரிய மாத்திரத்திற்குச் சாதாரண காரணங்களாம். அதாவது, இவ்வொன்பான் காரணங்களின்றி ஓர் காரியமும் உற்பத்தியாவதின்று. அந்த லக்ஷணத்தில் காரணத்திற்கு அசாதாரண மென்னும் விசேஷணத்தைக் கூறுவதால் காலம், அதிர்ஷ்ட முதலிய சாதாரண காரணங்களில் கூறிய அம்மங்கலத்தின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாவதின்று. மங்கலவாதம் முற்றுப்பெற்றது.

சஎ. கேவலம் தத்துவ ஞானத்தான் மோக்ஷத்தினது பிராப்தியின் வர்ணனம்.

இனியிந்நூலிற்கூறுவதற்கு யோக்கியமான த்திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களுளவோ, அப்பதார்த்தங்களின் நிரூபணத்திற்கு எவ்வாற்றால் தத்துவ ஞானத்திலுபயோகமும், அத்தத்துவ ஞானத்திற்கு எவ்வாற்றால் மோக்ஷத்தின் சாதனத் தன்மையுமாமோ, அவ்வெல்லாவகையினையும் விரிவாக நிரூபிப்பாம். சுருதியில்கேவலம் தத்துவஞானத்தானேயே மோக்ஷத்தினடைவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுச்சுருதி "தமேவவிதித்வாதி ம்ருத்யுமேதி நாந்ய: பந்தா வித்யதேயநாய" (இ-ள்.) ஆத்மாவை அறிந்தே அதிகாரிபுருஷன் துக்கத்தின் அத்தியந்த நிவிர்த்தி வடிவ மோக்ஷத்தையடைகின்றான் அம்மோக்ஷத்தினது பிராப்தியின்பொருட்டு அவ்வாத்ம ஞானமல்லாமல் வேறோருபாயமுமின்று அவ்வாத்ம ஞானமொன்றே அம்மோக்ஷத்தின் அடைவிற்கு உபாயமாம், என்பவைமுதலிய அநேக சுருதிகளில் கேவலம் ஆத்ம ஞானத்தானேயே மோக்ஷத்தினடைவு கூறப்பட்டுளது.

௩௰. தத்துவ ஞானமின்றியே காசிமரணம், பிரயாகைமரணம், கர்மம், உபாசனை யிவை முதலியவைகளால் முக்தியினது அடைவு.

சங்கை:—கேவலம் ஆத்மஞான மொன்றினலேயே முக்தியுண்டாகின்றது, வேறேருபாயத்தா லுண்டாகிறதில்லை என்னு மிந்நியமம் சம்பவிப்பதின்று. ஏனெனின் சுருதி, ஸ்மிருதிகளில் அம்முக்தியை அடையும் பொருட்டு அத்தத்துவஞானமின்றி வேறு அனேக வுபாயங்களுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆனல் "காஶீமரணாந்முக்தி:" (இ-ள்.) அதிகாரி புருஷனுக்கு ஸ்ரீகாசியில் மரிப்பதால் முக்தியின் பிராப்த முண்டாகின்றது என்னும் இச்சுருதியோ காசியில் மரித்தலினலேயே முக்தியின் அடைவு கூறியிருக்கிறது.

"உபாப்யாமேவ பக்ஷாப்யாம் யதா கே பக்ஷிணாம் கதி: ததைவ ஜ்ஞானகர்மாப்யாம் ப்ராப்யதே ஶாஶ்வதீ கதி:" (இ-ள்.) எங்ஙனம் ஆகாசத்தில் பக்ஷிகள் இரண்டு பக்ஷங் (இரக்கை) களாலேயே பறக்கின்றனவோ ஓர் பக்ஷத்தால் பறப்பதின்றே, அங்ஙனமே அதிகாரி புருஷனுக்கு ஞானம் கர்மமென்னு மிவ்விரண்டினலேயே மோக்ஷத்தினடைவு உண்டாகின்றது. கேவலம் கர்மமொன்றினல், அல்லது ஞானமொன்றினல் மோக்ஷத்தினடைவு உண்டாகிறதில்லை. என்னுமிவைமுதலிய வசனங்களிலோ ஞானம், கர்ம மென்னும் இரண்டின் சமுச்சயத்தி (கூடியத) னலேயே முக்தியினடைவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. "கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜனகாதய:" (இ-ள்.) ஜனகர் முதலியோர் கர்மத்தினலேயே மோக்ஷத்தை அடைந்தார்கள். இவைமுதலிய வசனங்களால் கேவலம் கர்மத்தினலேயே முக்தியின்பிராப்தி கூறியிருக்கின்றது. அன்றியும், "ப்ரஹ்மஜ்ஞானேன ஸம்யக் ப்ரயாகமரணேன வா। அதவா ஸ்நானமாத்ரேண கோமத்யாம் க்ருஷ்ணஸந்நிதௌ" (இ-ள்) இவ்வதிகாரி புருஷன் பிரஹ்ம ஞானத்தால் அல்லது பிரயாகையில் மரித்தலால், அல்லது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானது சமீபத்திலுள்ள கோமதி தீர்த்தத்தின் ஸ்நானமாத்திரத்தால், முக்தியை அடைகின்றன். இச்சாஸ்திர வசனம் பிரஹ்ம ஞானத்தாலும், பிரயாகையில் மரித்தலாலும் கோமதியின் ஸ்நானத்தாலும் முக்தியின் அடைவு கூறியிருக்கிறது. சில சுருதிகளிற் சகுணப் பிரஹ்மத்தி னுபாசனையாலும் முக்தியி னடைவு கூறியிருக்கின்றன, ஆகையால் ஆத்ம ஞானத்தினலேயே முக்தியுண்டாகிறது வேறுபாயத்தா லுண்டாகிறதில்லை யென்னும் நியமம் சம்பவியாது.

௩௧. அக்காசிமரணம், கர்மம், உபாசனை முதலியவைகட்குத் தத்துவ ஞானத்தி னுபயோகத்தின் வர்ணனம்.

சமாதானம்:—"நாந்ய: பந்தா வித்யதே அயநாய" அவ்வாத்ம ஞானமன்றி வேறுவழியில்லை என முற்கூறிய சுருதி அம்மோக்ஷத்தினடைவில் அவ்வாத்ம ஞானமன்றி வேறு கர்மம், உபாசனைமுதலிய வெல்லா வுபாயங்களையும் நிஷேதிக்கின்றது. ஆகையால் எங்ஙனம் அவ்வாத்மஞானவடிவ வத்த

ஞானத்திற்கு நேராக மோக்ஷத்தின் சாதனத்தன்மை யுண்டோ அங்ஙனம் கர்ம முதலியவைகட்கு நேராக மோக்ஷத்தின் சாதனத் தன்மை யில்லை. ஆனால் அந்த தத்துவஞானத்திலேயே அக்கர்மாதிகட்குச் சாதனத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆண்டுக் காசியில் மரித்த புருஷனுக்கு மஹாதேவரி னுப தேசத்தால் தத்துவ ஞானமுண்டாகின்றது. அத்தத்துவ ஞானத்தால் முக்தியி னடைவு உண்டாகின்றது. இவ்வாறாக நிஷ்காமகர்மமும் தத்துவஞானத்தைப் பிரதிபந்திக்கும் பாபங்களின் துவம்சவாயிலாக அத்தத்துவ ஞானத்திற்கே காரணமாம். அங்ஙனமே அப்பிரயாகையில் மரித்தலும், கோமதி ஸ்நான மும், சகுணப் பிரஹ்மத்தி னுபாசனையுமாம் யாவும் தத்துவ ஞானத்திற்கே சாதனங்களாம். நேராக முக்திகுச் சாதனமன்று. தத்துவஞான மொன்றே நேராக முக்திக்குச் சாதனமாம். அத்தத்துவ ஞானத்தில் காசிமரண முத லிய வுபாயங்கள் உபயோகிகளாம். இவ்வாறாய பரம்பரை யுபயோகத்தின் அங்கிகாரத்தினாலேயே சாத்திரத்தில் காசிமரண முதலியவைகட்கு முக்தி யின் சாதனங் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் கேவல தத்துவஞானத்தால் மோக்ஷத்தை யொப்புவதால் அவ்வசனங்கட்கு விரோதமுண்டாவதின்று.

ருய். கர்மத்தில் மோக்ஷத்தினது சாதனத் தன்மையின் கண்டனம்.

அல்லது வாதி கேவலம் கர்மத்தினையே மோக்ஷத்தின் சாதனமாக வொப்பின் அவ்வாதியை இதுவினவுவாம். சன்னியாசிக்கு சாஸ்திரமானது விதித்துள்ள பிக்ஷையின் பொருட்டுத் திரிதல்முதலிய கர்மங்க ளியாவையோ அக்கர்மங்கட்கு மோக்ஷத்தின் சாதனத்தன்மையுளவா? அல்லது. கிருகஸ் தனுக்கு சாஸ்த்திரமானது விதித்துள்ள அக்கினி ஹோத்திராதி கர்மங்கள் யாவையோ அக்கர்மங்கட்கு மோக்ஷத்தின் சாதனத்தன்மையுளவா?

ஆண்டுச் சன்னியாசியின் கர்மங்கட்கு மோக்ஷத்தின் சாதனத் தன் மையாமென்னும் முதற்பக்ஷத்தை வாதி அங்கிகரிக்கின் பிக்ஷையின்பொருட் டுத் திரிதல் முதலிய சன்னியாசியின் கர்மங்களில் கிருகஸ்தனுக்கு அதிகார மின்றாம். ஆகையால் அக்கிருகஸ்தனுக்கு முக்தியுண்டாவதின்றாகவேண்டும். சாத்திரத்திலோ அக்கிருகஸ்தனுக்கும் முக்திக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண் டுச் சாத்திரவசனம் "கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திம் ஆஸ்திதா ஜநகாதய: । ஶ்ராத்தக்ருத் ஸத்யவாதீ ச க்ருஹஸ்தோऽபி விமுச்யதே" (இ-ள்.) ஜனகர் முதலிய கிருகஸ்தர்கள் நிட்காம கர்மங்களினாலேயே மோக்ஷத்தை யடைந்தார்கள். சிரார்த்த முதலிய கர்மங்களைச் செய்பவனும், சத்திய முரைப்போனுமான கிருகஸ்தனும் முக்தியையடைகின்றான். சன்னியாசியின் கர்மத்திற்கே மோ க்ஷத்தின் சாதனத்தன்மை யொப்பின் கிருகஸ்தனுக்கு முக்தியைக்கூறுவதான இவ்வெல்லா வசனங்களும் வீணாகுமாகையால் அச்சன்னியாசியின் கர்மத் திற்கு மோக்ஷத்தின் சாதனத்தன்மை சம்பவியாது. கிருகஸ்தரின் கர்மங் கட்கே மோக்ஷத்தின் சாதனத் தன்மையாமென்று மிரண்டாவது பக்ஷத்தை வாதி அங்கீகரிக்கின் அந்தக் கிருகஸ்தரின் அக்கினிஹோத்திரமுதலிய கர்மங் களில் சன்னியாசிகட்கு அதிகாரமின்றாகையால் அச்சன்னியாசிகட்கு முக்தி

யினுக வேண்டும. அசசன்னியாசிகட்கு முக்தியின் அடைவு சுருதி ஸ்மிருதிகளில் பிரசித்தமே. ஆகையால் கிருகஸ்தரின் கர்மங்கட்கே மோக்ஷத்தின் சாதனத் தன்மை சம்பவியாது. எங்ஙனம் சொர்க்கமுதலிய சுகங்களில் விலக்ஷணத் தன்மையுண்டோ, அங்ஙனம் முக்தியில் ஓர் விலக்ஷணத் தன்மையுமின்று. அவ்விலக்ஷணத் தன்மையைக் கொண்டு விஜாதீய முக்திக்கு சன்னியாசிகளின் கர்மங்கட்கும் கிருகஸ்தர்களின் கர்மங்கட்கும் காரணத் தன்மையுண்டு. ஆகையால் அக்கர்மங்கட்கு நேராக மோக்ஷத்தின் சாதனத் தன்மை சம்பவியாது, அல்லது "தமேதம்வேதாநுவசநேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி யஜ்ஞேநதாநேந தபஸா நாசகேந" (இ-ள்.) அதிகாரிபிராம்மணன் இவ்வாத்மாவை வேதாத்தியயநம், வேள்வி, தானம், தவ மிவைமுதலிய கர்மங்களால் அறிவதற்கு இச்சிக்கின்றான்.* இச்சுருதியில் அவ்வேள்வி தான முதலிய கர்மங்கட்கு ஆத்மஞானத்தினிச்சா வடிவ * விவிதிஷைக்கு அல்லது அவ்வாத்ம ஞானத்திற்கே காரணத் தன்மையைக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மோக்ஷத்தின் காரணத் தன்மைக் கூறப்படவில்லை. அன்றியும் "நகர்மணா ந ப்ரஜயா தநேந த்யாகேநைகே அம்ருதத்வமாநசு:" (இ-ள்.) முன்னிருந்த வித்துவான்கள் அக்கினிஹோத்திர முதலிய கர்மங்களாலும், புத்திரர்முதலிய பிரஜைகளாலும், சுவர்ண முதலிய தனங்களாலும், மோக்ஷத்தை அடைந்தனரல்லர். ஆனல் அக்கர்ம முதலியவைகளின் தியாக பூர்வக மான தத்துவ ஞானத்தினுலேயே மோக்ஷத்தை அடைந்துள்ளார். இச்சுருதி அம்முக்தி யடைவின் பொருட்டு அக்கர்மங்களை நிஷேதஞ் செய்கின்றது. இக்காரணத்தினுலும் அக்கர்மங்கள் அம்மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமன்று. ஆனல் தத்துவஞானமொன்றே அம்மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமாமென்னும் நியமம் சித்தமாயிற்று.

௫௪. மோக்ஷத்திற்கு ஏதுவாகிய தத்துவஞானத்தின் சொரூப வர்ணனம்.

ஆத்மாவினை தேகம், இந்திரியம் முதலிய சர்வ அனுத்ம பதார்த்தங்களினும் வேறாக அறிவதைத் தத்துவஞானமெனப்படும். ஈண்டு ஆத்ம சப்தத்தால் ஜீவாத்மா, ஈஸ்வர வடிவ பரமாத்மாவாமிரண்டையுங் கொள்ளுக. ஒன்றைக் கொள்ளற்க. ஏனெனின் "ஆத்மாநஞ்சேத் விஜாநீயா தயமஸ்மீதி பூருஷ: । கிமிச்சந் கஸ்ய காமாய சரீர மநுஸஞ்ஜ்வரேத்" என்னும் இச்சுருதியில் ஜீவாத்மாவின் ஞானமே மோக்ஷத்தின் காரணமெனப் பட்டது. அன்றியும் "தமேவவிதித்வாதி ம்ருத்யுமேதி" என்னும் இச்சுருதியில் பரமாத்மாவின் ஞானமேமோக்ஷத்தின் காரணமெனப்பட்டது. கேவலம் ஜீவாத்மாவின் ஞானத்திற்கே மோக்ஷத்தின் காரணமொப்பின், பரமாத்மாவின் ஞானத்தால், மோக்ஷத்தின் அடைவைக்கூறிய அச்சுருதி அசங்கதமாகும். அல்லது கேவலம் பரமாத்மாவின் ஞானத்திற்கே மோக்ஷத்தின் காரணமொப்பின் ஜீவாத்மாவின் ஞானத்தால் மோக்ஷத்தின் அடைவைக் கூறிய சுருதி அசங்கதமாகும். ஆகையால் ஓரோர் ஞானம் மோக்ஷத்தின்

* விவிதிஷை - ஞானத்திற்கு முற்தோன்றுந் துறவு.

காரணமன்று. ஆனால் தேகாதி பிற பதார்த்தங்களினும் வேறு வடிவமாயுள்ள ஜீவாத்மாவினதும் பரமாத்மாவினதுமாம் இரண்டின் தத்துவஞானமே அம்மோக்ஷத்தின் காரணமாம்.

ருஉ. தத்துவஞானத்தின் சிரவணமுதலிய சாதனங்களின் வர்ணனம்.

அத்தகைய ஆத்மஞானத்தின் பிராப்தி, சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாசனமாம் மூன்று சாதனங்களாலேயே யுண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சுருதி "ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ச்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:" (இ-ள்.) பிருகதாரண்ணியமென்னும் உபநிஷத்தில் யாஞ்ஞவல்கிய முனியானவர் தனது காதலியான மைத்திரேயிக்கு இவ்வசனங்கூறினர். ஓ மைத்திரேயி! ஆத்மா காணத்தக்கது. அதாவது ஆத்மசாக்ஷாத்காரம் மோக்ஷ வடிவ இஷ்டத்திற்குச் சாதனமாம். ஆகையால் முமுக்ஷுக்கள் அவ்வாத்ம சாக்ஷாத் காரத்தை அவசியமாய்ச் சம்பாதிக்கவேண்டும். ஆண்டு அவ்வாத்மசாக்ஷாத் காரத்திற்குச் சாதனம் யாது என்னுஞ் சங்கை பிராப்தமாக அந்த யாஞ்ஞவல்கிய முனிவர் அச்சாதனங்களைக்கூறுகின்றனர். ஓ மைத்திரேயி! இவ்வாத்மா கேட்கத்தக்கதும், மனனஞ் செய்யத்தக்கதும், நிதித்தியாசனஞ் செய்யத்தக்கதுமாம். அதாவது ஆத்மாவின் சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களும் அவ்வாத்ம சாக்ஷாத் கார வடிவ இஷ்டத்தின் சாதனங்களாம். ஆகையால் அவ்வாத்ம சாக்ஷாத் காரத்தின் இச்சையுடைய புருஷன் சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாசனமாம் மூன்றினை அவசியமாய்ச் சம்பாதிக்க வேண்டும். இச்சுருதியானது ஆத்ம தத்துவ ஞான சாக்ஷாத்காரத்தினது பிராப்தியின் பொருட்டு, சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாசனமென்னும் மூன்று சாதனங்களை விதித்துளது. இனி முறையாக அச்சிரவணமுதலிய மூன்றின் லக்ஷணங் கூறுவாம்.

ருங. சிரவணத்தின் லக்ஷணம்.

ஆண்டு "ச்ரோத்ரிய ப்ரஹ்மநிஷ்ட முகாச் சாஸ்த்ர ச்ருதிவாக்யார்த்த விஜ்ஞாநம் ச்ரவணம்" இ-ள். எக்குரு சுரோத்திரியராகி அதாவது நாநா யுக்திகளால் சிஷ்யரது ஐயத்தை நிவிர்த்திச் செய்வதிற் சமர்த்தராகியும், பிரஹ்மம நிஷ்டராகி அதாவது ஆத்ம தத்துவ சாக்ஷாத்காரமுடையவருமாகின்றாரோ அத்தகைய சுரோத்திரிய பிரஹ்ம நிஷ்ட குருவின் முகத்தினின்றும் சுருதி வாக்கியங்களின் அர்த்தத்தை அறிவது சிரவணமாம்.

ருச. மனனத்தின் லக்ஷணம்.

"ஸாதக பாதக ப்ரமாணோபந்யாஸ ரூப யுக்திபி: புந: புந: சிந்தநம் மநநம்" (இ-ள்.) அச்சிரவணஞ் செய்யப்பட்ட அர்த்தத்திற்குச் சாதகமானபிரமாணங்களையும் அவ்வர்த்தத்தினும் விபரீதமான அர்த்தத்தைப் பாதிக்கும் பிரமாணங்களையும் விளக்குதல் வடிவயுக்திகளால் சிரவணஞ்செய்யப்பட்ட அர்த்தத்தினை மீண்டு மீண்டும் சிந்திப்பது மனனமாம். இவ்விதமாகச் சிரவணம், மனனங்களின் சொரூபம் சுருதிகளிலும்

கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுச் சுருதி "𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃" (இ-ள்.) ஆத்மா சுருதி வாக்கியங்களால், சிரவணஞ் செய்யயோக்கியமும், சாதக பாதக பிரமாணங்களின் விளக்க வடிவ யுக்திகளால் மனனஞ் செய்ய யோக்கியமுமாம்.

ருரு. நிதித்தியாசனத்தின் லக்ஷணம்.

"𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂" (இ-ள்.) சிரவணஞ்செய்யப்பட்ட அர்த்தத்தினை நிரந்தரம் (இடைவிடாது) நீண்டகால பரியந்தம் அநுசந்தானம் செய்வது நிதித்தியாசன மாம். இவ்வாறாய சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாசனங்களால் அதிகாரிக்குத் தத்துவ ஞானத்தின் அடைவு உண்டாகின்றது.

ருசு. நிஷ்காமகர்மம், ஆத்மசுத்தி, வைராக்கியம், சிரவண முதலியன, தத்துவஞானம், மோக்ஷமா மிவைகளில் முன் முன்னுள்ளவைகள் பின் பின்னுள்ளவைகட்குச் சாதனத்தன்மையின் வர்ணணம்.

வைராக்கியமின்றி விஷய விருப்புடையவனுக்கு அச்சிரவண முதலியவைகளில் பிரவிருத்தி சம்பவியாது. ஆகையால் அதிகாரியானவன் சிரவண முதலியவைகளை அடையும்பொருட்டு முதலில் வைராக்கியத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டும். இவ்வுலக விஷயங்களாலும், சொர்க்கமுதலிய வுலகங்களின் விஷயங்களாலும் உண்டான எல்லாச் சுகங்களையும், அச்சுகங்கட்குச் சாதனங்களான அனைத்தினும் இச்சையில்லாத் தன்மையினை வைராக்கிய மெனப்படும். அத்தகைய வைராக்கியம் அசுத்த ஆத்மாவினுண்டாகாது, சுத்த ஆத்மாவிலேயே அவ்வைராக்கிய முண்டாகின்றது. ஆகையால் அவ்வைராக்கியத்தை யடையும் பொருட்டு அதிகாரியானவன் ஆத்மாவின் சுத்தியைச் சம்பாதிக்கவேண்டும். பாபகர்மங்களின் க்ஷயத்தினை ஆத்ம சுத்தியென்பர். அவ்வாத்மசுத்தி நிஷ்காம கர்மங்களின்றி யுண்டாகாது. ஆகையால் இக்கிரமம் சித்தித்தது; நிஷ்காமகர்மங்களால் ஆத்மசுத்தியுண்டாம், அவ்வாத்மசுத்தியால் விஷயங்களில் வைராக்கியமுண்டாம், அவ்வைராக்கியத்தால் சிரவணமுதலியவைகளிற் பிரவிர்த்தியுண்டாம், அச்சிரவணாதிகளால் தத்துவஞான முண்டாம், அத்தத்துவ ஞானத்தால் நிச்சிரேயசு வடிவ மோக்ஷமுண்டாகின்றது.

சங்கை:—எங்ஙனம் காசியில் மரணமடைதல் முதலியவைகட்குச் சாக்ஷாத்தாக மோக்ஷத்தின் சாதனத் தன்மையின்றோ அங்ஙனமே அத்தத்துவ ஞானத்திற்கும் சாக்ஷாத்தாக மோக்ஷத்தின் சாதனத்தன்மையின்று. ஏனெனின் தத்துவஞானிகட்கும் சம்சாரத்தில் அவஸ்திதி (அகப்பட்டுநிற்றல்) காணப்படுகின்றது. அத்தத்துவ ஞானம் சாக்ஷாத்தாக மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமாயின், தத்துவஞானிகட்குச் சம்சாரத்தில் அவஸ்திதி யுண்டாகாததாக வேண்டும்.

௫௭. ஜீவன்முக்திவடிவ அபரமோக்ஷத்தினதும் விதேகமுக்திவடிவ பரமோக்ஷத்தினது வர்ணனம்.

சமாதானம்:—அம்மோக்ஷம் இருவிதமாகின்றன. ஒன்றோ பரமோக்ஷமும், மற்றையது அபரமோக்ஷமுமாம். ஜீவன்முக்தியினை அபரமோக்ஷமென்றும், விதேகமுக்தியினைப் பரமோக்ஷமென்றுங் கூறப்படும். ஆண்டுச் சிரவணமுதலிய சாதனங்களால் நிச்சயஞ் செய்யப்பட்ட ஆத்மாவின் நிஜசொரூபமும், இடைவிடாதஞானாப்பியாசத்தால் தேகாதிகளிடத்தில் ஆத்மத்தன்மைப்புத்தி வடிவ மித்தியாஞான நிவிர்த்தியுமுடைய பிராரப்தகர்மத்தின் போக்தாவாகிய தத்துவ வேத்தாவிற்குச் சீவன் முக்தி வடிவ அபரமோக்ஷமோ தத்துவஞானத்திற்குப் பின்னரே பிராப்தமாகின்றது.

௫௮. விதேகமுக்தியென்னும் பரமோக்ஷத்தினது பிராப்தியின் கிரம வர்ணனம்.

மற்றைய விதேகமுக்தி என்னும் பரமோக்ஷமோ தத்துவவேத்தாவிற்கு (தத்துவமுணர்ந்தோனுக்கு)த் தத்துவஞானத்திற்குப் பின்னருண்டாவதின்று ஆனுல்முறையாகவுண்டாகின்றது. நியாயசாத்திரத்தில் கௌதமமுனியானவர் கூறிய அம்முறையிதுவாம் ஆண்டுச்சூத்திரம், "துக்கஜந்ம ப்ரவ்ருத்திதோஷ மித்யாஜ்ஞாநாநாம் உத்தரோத்தராபாயே ததநந்தராபாயா தபவர்க:" (இ-ள்.) துக்கம், ஜன்மம், பிரவிர்த்தி, தோஷம், மித்தியாஞானமென்னுமிவ்வைந்தனுள்முன்முன்னுள்ளவைகளை அபேக்ஷித்துப்பின்பின்னுள்ளவைகளின் அபாவமுளதாக, அப்பின் பின்னுள்ளவைகளோடு மறைப்பின்றி முன்முன்னிருப்பதின் அபாவம்யாதோ அதனுல் பரமோக்ஷமெனப் பெயரிய அபவர்க்கம் (வீடுபேறு) பிராப்தமாகின்றது. ஈண்டுக் கருத்திதுவாம். நான் மனிதன், நான் பிராம்மணன், நான் செவிடன், நான் குருடன் என இவ்வாறாகத்தேகேந்திரியமுதலியவைகளிலுள்ள ஆத்ம புத்தி வடிவ மயக்கத்தினை மித்தியா ஞானமெனப்படும். அம்மித்தியா ஞானத்தால் இஷ்ட வத்துவின் ராகவடிவமும், அநிஷ்டவத்துவில் துவேஷவடிவமுமான தோஷங்கள் உண்டாகின்றன. அந்த ராகத்துவேஷ வடிவ தோஷத்தால் தர்ம அதர்ம வடிவ பிரவிருத்திகளுண்டாகின்றன, அத்தர்ம அதர்ம வடிவ பிரவிர்த்தியால் சரீரத்தின் சம்பந்த வடிவ ஜன்மமுண்டாகின்றது. அஜ்ஜன்மத்தால் துக்க முண்டாகின்றது. இவ்வாறாகப் பரம்பரையால் அம்மித்தியாஞானமே ஆத்மாவின் சம்சாரத்திற்குக் காரணமாகின்றது. எப்பொழுது அதிகாரிக்கு முற்கூறிய சிரவணமுதலிய சாதனங்களால், தேகம், இந்திரியம் முதலிய வெல்லாபதார்த்தங்களினும் ஆத்மா வேறுமென்னும், தத்துவஞான முண்டாகின்றதோ, அப்பொழுது அத்தத்துவஞானத்தால் நான்மனிதன், நான்பிராம்மணனென்னும் இவைமுதலிய வாசனையோடு கூடிய எல்லா மித்தியா ஞானங்களும் நிவிர்த்தியாய் விடுகின்றன. அவ்வாசனையோடு கூடிய மித்தியா ஞானத்தின் நிவிர்த்தியால் அவ்வாசனையோடு கூடிய ராகத்துவேஷ வடிவ தோஷங்களின் அபாவமுண்டாகின்றது. இராகத் துவேஷ வடிவ தோஷங்களின் அபாவத்தால் தர்ம

அதர்ம வடிவ பிரவிர்த்தி உண்டாகா. தர்ம அதர்ம வடிவ பிரவிர்த்தி உண்டாகாததால் பிராரப்த கர்மத்திற்குப்பயனாகிய இத்தேகத்தினும் வேறான தேகத்தின் சம்பந்த வடிவ ஜன்மத்தின் அபாவ முண்டாகின்றது. அச்சரீர சம்பந்த வடிவ ஜன்மத்தின் அபாவத்தால் இருபத்தொரு துக்கங்களின் நாச முண்டாகின்றன. இவ்விருபத்தொரு துக்கங்களின் அத்தியந்தநிவிர்த்தி (மீண்டும் வாராது நீங்குதல்)யே பரமோக்ஷமெனப்படும். இவ்வாறாகக் கூறிய பரம்பரைச் சம்பந்தத்தினானே அத்தத்துவ ஞானத்திற்கு விதேக முக்தி என்னும் பரமோக்ஷத்திற்குக் காரணத் தன்மை யுண்டு.

ருக. போகத்தானேயே கர்மத்தின் நாசமுண்டாகின்றதாகையால் அப்போகத்தின் பொருட்டு ஞானிக்கும் ஜன்மமுண்டாகு மென்னும் பூர்வபக்ஷத்தின் வர்ணனம்.

சங்கை:—தத்துவ வேத்தாவிற்குத் தத்துவ ஞானத்தின்பின்னருண்டாம் புண்ணிய பாப வடிவ கர்மத்தால் ஜன்மத்தின் பிராப்தி யுண்டாகாது. எனினும் அத்தத்துவ ஞானத்திற்குமுன் அனேக ஜன்மங்களிற் செய்துள்ள புண்ணிய பாபகர்மங்களினால் தத்துவ வேத்தாவிற்கும் ஜன்மத்தின் பிராப்தி அவசியமுண்டாகும். ஏனெனின், ஸ்மிருதிகளில் போகத்தினானேயே கர்மங்களின் நாசங் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. ஆண்டு ஸ்மிருதி "அவஶ்யமேவ போக்தவ்யம் க்ருதங்கர்ம ஶுபாஶுபம் । நாபுக்தம் க்ஷீயதே கர்ம கல்பகோடிஶதைரபி" (இ-ள்.) செய்யப்பட்ட சுபகர்மமும், அசுபகர்மமும் அவசியமாய் அநுபவிக்க வேண்டும். போகமின்றி நூறுகோடி கற்பங்களானாலும் அச்சுப அசுப கர்மங்கள் நாசமாவதில்லை. ஆகையால் தத்துவ வேத்தாவிற்கு முன்னுள்ள சஞ்சித கர்மங்களின் வசத்தால் ஜன்மத்தினடைவு அவசியமுண்டாகும்.

கூ௰. போகத்தினைப்போன்று பிராயச்சித்தத்திற்கும், தத்துவஞானத்திற்கும் கர்மத்தை நாசஞ் செய்யுந்தன்மையின் வர்ணனம்.

சமாதானம்:—கேவலம் போகத்தினானேயே அச்சுபாசுப கர்மங்களின் நாசமுண்டாகின்றது வேறுபாயங்களா லுண்டாகிறதில்லை என்னும் நியமம் யாண்டுஞ் சம்பவியாது. ஏனெனின் "தர்மேண பாபமபநுததி" (இ-ள்.) அதிகாரி புருஷன் தர்மத்தால் பாபத்தை நிவிர்த்திச் செய்கின்றான். இச்சுருதியில் பலபோகமில்லாமலே கேவலம் தர்மத்தினானேயே அப்பாபத்தின் நிவிர்த்திக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும் தர்மசாத்திரத்தில் மநு யாஞ்ஞியவல்கியர் முதலிய ரிஷிகளானோர் அவ்வப்பாப நிவிர்த்தியின் பொருட்டு அனேக பிராயச் சித்தங்கள் கூறியிருக்கின்றனர். அந்தப் பிராயச் சித்தங்களாலும் பலபோகமில்லாமலே பாபங்களின் நிவிர்த்தி யுண்டாகின்றது. இவ்வாறாகத் தர்மத்திற்கும் பல போகமில்லாமலே நிவிர்த்தி சாத்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டுச்சுலோகம் "கர்மநாஶாஜலஸ்பர்ஶாத் கரதோயாவிலங்கநாத் । கண்டகீபாஹுதரணாத் தர்ம: க்ஷரதி கீர்த்தநாத்" (இ-ள்.) கர்மநாச நதியினைப் பரிசிப்பதாலும் கர்த்தோயாநதியினைக்

கடந்து கரைசேருவதாலும், கண்டநதியினை தோள்களால் நீந்துவதினாலும், செய்துள்ள தருமத்தை உலகவர் முன்னிலையிற் புகழ்ந்துகொள்ளுவதினாலும், அத்தர்மங்கள் நஷ்டமாய் விடுகின்றன. இவ்வாறாகச் சுக துக்க வடிவ பயன்களை அநுபவிக்காமலே கூறிய பிராயச் சித்தமுதலிய வுபாயங்களால் அச்சுபாசுபகர்மங்களின் நாசஞ் சுருதிஸ்மிருதி வடிவசாத்திரங்கள் கூறியிருக்கின்றன. அங்ஙனமே அச்சுருதி ஸ்மிருதிவடிவசாத்திரங்கள் தத்துவஞானத்தாலும் அச்சுபாசுப வடிவ சர்வ சஞ்சித கர்மங்களின் நாசமுங் கூறியிருக்கின்றன. ஆண்டுச் சுருதி "க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே" (இ-ள்.) நம்மனோர் முதலிய ஜீவர்களின் அபேக்ஷையால் பரமா (உயர்வா) யுள்ள பிரம்மா முதலியயாவரும் எதைநோக்க அவரமெனப்படும் நிக்கிருஷ்டம் (இழிந்தவர்கள்) ஆவார்களோ அதனைப் பராவரம் எனப்படும். அத்தகைய பராவர வடிவம் பரமாத்மாவின் தரிசனமுண்டாகத் தத்துவ வேத்தாவினது முன்னுள்ள சுபாசுபவடிவ சர்வ சஞ்சிதகர்மங்கள் நாசத்தை அடைகின்றன. ஆண்டுச் சுருதி "ஜ்ஞாநாக்நிஸ் ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத் குருதே ததா" (இ-ள்.) ஏ அர்ச்சுனா! எங்ஙனம் ஜுவாலையோடு கூடிய பெரிய வன்னி காஷ்டங்களின் சமூஹ (கூட்ட) ங்களை பஸ்மஞ் செய்கின்றதோ அங்ஙனமே தத்துவஞானமான வன்னி சர்வசஞ்சித கர்மங்களையும் நாசஞ் செய்கின்றது. என்னுமிவைமுதலிய அனேக சுருதிஸ்மிருதி வசனங்கள் தத்துவஞானத்தால் பூர்வமுள்ள சர்வகர்மங்களின் நாசத்தைக் கூறியிருக்கின்றன. ஓர் கால் கேவலம் போகத்தானேயே சுபாசுப கர்மங்களின் நாசமுண்டாகுமாயின் முற்கூறிய எல்லா வசனங்களும் அசங்கதமாகும். ஆகையால் அவசியம் போகிக்கவேண்டும் என இச்சுருதியில் கூறப்பட்ட போகமென்னும் பதம் பிராயச் சித்தம், தத்துவ ஞானமுதலாக சுபாசுப கர்மங்களை நாசஞ் செய்யும் எல்லாவற்றிற்கும் உபலக்ஷணமாம். அல்லது பிராரப்த கர்மங்களுக்கு போகமின்றி நாசமுண்டாகாமல் கேவலம் போகத்தானேயே நாசமுண்டாகின்றது. ஆகையால் முற்கூறிய ஸ்மிருதி வசனம் அந்த பிராரப்தகர்மங்களின் மீதேயுளது. சஞ்சித கர்மங்களின் மீதிராது. இவ்வாற்றால் அத்தத்துவ வேத்தாவிற்கு முன்னுள்ள எல்லாக் கர்மங்களும் அத்தத்துவ ஞானத்தினானேயே நாசமாய் விடுகின்றன. அன்றியும் எப்பிராரப்தகர்மமானது அத்தத்துவவேத்தாவினது சரீரத்தைவுண்டாக்குகின்றதோ, அந்தப் பிராரப்த கர்மமோ பலத்தின் போகத்தானேயே நாசமாய் விடுகின்றது. வேறோருபாயத்தால் நாசமாவதன்று. அந்தப் பிராரப்த கர்மத்தின் நாசத்திற்குப்பின் தத்துவ வேத்தாவிற்கு இருபத்தொரு துக்கங்களின் ஆத்தியந்தக (முற்றும்) நிவிருத்தி வடிவ பரமோக்ஷம் பிராப்தமாகின்றது.

௬௬. தத்துவஞானத்திற்குப்பின் காயவியூகத்தால் சர்வகர்மங்களினது பலத்தின் போகமென்னும் மதத்தினது வர்ணனம்.

சில நூலாசிரியரோ இது கூறுகின்றனர், எங்ஙனம் பிராரப்த கர்மங்கள் பலபோகமின்றி நாசமாவனவன்றோ, அங்ஙனமே அச்சஞ்சித கர்மங்களும் பல போகமின்றி கேவலம் தத்துவ ஞானத்தால் நாசமாவனவன்று.

ஆனால் சஞ்சித கர்மங்களும் பல போகத்தாலேயே நாசமாகின்றன. ஆகையால் தத்துவ வேத்தா அக்காலத்தில் அத்தத்துவஞானத்தின் பிரபாவத்தால் அனேகவிதமான சரீரங்களைத் தரிக்கின்றான். அவ்வனேகவித சரீரங்களைச் சாத்திரத்தில் காயவியூக மென்னும் நாமத்தால் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அனேக ஜன்மங்கட்கு முன்னுள்ள கர்மங்களுள் எவ்வெச்சுப அசுப கர்மங்களின் சுகதுக்க வடிவ பயன்கள் எவ்வெச்சரீரத்தில் அனுபவிக்கப்படுமோ, அவ்வச்சரீரத்தின் சுகதுக்க வடிவபயன்கள் அவ்வச்சரீரத்தில் ஒரே காலத்தில் அநுபவிக்கப்பட்டு அதன் பின்னர் தத்துவ வேத்தாக்கள் அப்பரமோக்ஷத்தையடைகின்றனர். இம்மதம் முற்கூறிய தத்துவஞானத்தால் கர்மங்களின் நாசத்தைக் கூறியுள்ள சுருதி ஸ்மிருதிகட்கு விருத்தமாவதால் சிரத்தைசெய்யத் தகுதியன்று.

௩௨. இருபத்தோரு துக்கங்களின் சொரூப வர்ணனம்.

சரீரம் ஒன்று, சுரோத்திர முதலிய விந்திரியங்கள் ஆறு, சுரோத்திர முதலிய விந்திரியங்களின் விஷயம் ஆறு, சுரோத்திரமுதலிய விந்திரியங்களால் உண்டாவதான புத்திகள் (ஞானங்கள்) ஆறு, சுகம் ஒன்று, துக்கம் ஒன்று ஆக இருபத்தொரு துக்கமெனப்படுகின்றன. அதாவது சரீரம், சுரோத்திரேந்திரியம், துவக்கிந்திரியம், சட்சுவிந்திரியம், இரசனேந்திரியம், கிராணேந்திரியம், மனேந்திரியம், சுரோத்திரேந்திரியத்தின் சத்த முதலிய விஷயங்கள், துவக்கிந்திரியத்தின் பரிசமுதலிய விஷயங்கள், சக்ஷு விந்திரியத்தின் உருவ முதலிய விஷயங்கள், இரசனேந்திரியத்தின் இரசமுதலிய விஷயங்கள், கிராணேந்திரியத்தின் கந்தமுதலிய விஷயங்கள் மனேந்திரியத்தின் சுக, துக்க முதலிய விஷயங்கள், சுரோத்திரேந்திரியத்தால் ஜன்னிய (உண்டாம்) சத்த முதலிய விஷயங்களின் சிராவண ஞானம், துவக்கிந்திரியத்தால் ஜன்னிய பரிசமுதலிய விஷயங்களின் துவாச ஞானம், சக்ஷு விந்திரியத்தால் ஜன்னிய உருவமுதலிய விஷயங்களின் சாக்ஷுஷ ஞானம், இரசனேந்திரியத்தால் ஜன்னிய இரசமுதலிய விஷயங்களின் இராசன ஞானம், கிராணேந்திரியத்தால் ஜன்னிய கந்தமுதலிய விஷயங்களின் கிராணஜஞானம், மனேந்திரியத்தால் ஜன்னிய சுகதுக்கமுதலிய விஷயங்களின் மானச ஞானம், சுகம், துக்கம், ஆக இவை இருபத்தொரு துக்கங்களெனப்படுகின்றன.

௩௩. முக்கிய கௌணபேதத்தால் இருவித துக்க சப்தத்தினது அர்த்தத்தின் வர்ணனம்.

பாபகர்மத்தாலுண்டாயதும், நான் துக்கி என்னும் பிரதீதிக்கு விஷயமும், ஆத்மாவின் விசேஷ குணமுமான அத்தகைய துக்கத் தன்மை ஜாதியுடைய பிரசித்த துக்கமே ஆத்மதுக்க சப்தத்திற்கு முக்கிய அர்த்தமாம். துக்கத் தன்மை ஜாதியில்லாத சரீரமுதலிய விருபதுகளோ சாக்ஷாத் அல்லது பரம்பரையாக முக்கிய துக்கத்தை யுண்டாக்குவனவாம். ஆகையால் அச்சரீர முதலிய விருபதுகளும் ஆத்ம துக்க சப்தத்திற்கு கௌண அர்த்தமாம், ஆகையால் முக்கிய துக்கத்தைப் போன்று சரீர முதலியவைகளும் துக்க

சப்தத்தாற் கூறப்பட்டது. எங்ஙனம்:—சாக்ஷாத்தாக விஷத்தை புசித்தவனிடத்தும் விஷத்தைப் புசித்தானென விஷ பதத்தின் பிரயோக முண்டாகின்றது. விஷங்கலந்த மதுவைப் புசித்தவனிடத்தும் விஷத்தைப் புசித்தானென்றும் விஷ பதத்தின் பிரயோகமுண்டாகின்றது. அதாவது எங்ஙனம் விஷத்திலும், விஷங்கலந்த் மதுவிலும் விஷபதத்தின் பிரயோகம் சமானமாகின்றதோ அங்ஙனமே முக்கிய துக்கத்திலும், அத்துக்கத்தையுண்டாக்கும் சரீரமுதலியவைகளிலும், துக்க பதத்தின் பிரயோகம் சம்பவிக்கின்றது. ஆகையால் ஈண்டுச் சரீரமுதலிய இருபத்தொன்றையும் துக்க சத்தத்தாற் கூறுதல் கூடும்.

சங்கை:—சரீரம், இந்திரிய முதலியன துக்கத்தை யுண்டாக்குவனவா மாகையால் சரீரமுதலியவைகளில் கௌண துக்கவடிவத்தன்மைசம்பவிக்கின்றன. எனினும் சொர்க்கமுதலிய சுகங்களில் கௌண துக்க வடிவத் தன்மையும் சம்பவியாது. ஏனெனின் " யந்ந-துஃகேந ஸம்பிந்நம் " இவை முதலிய சுருதிகள் சொர்க்க சுகத்தை துக்கமில்லாததாகக் கூறியிருக்கின்றன.

௬௪. சொர்க்க முதலிய சுகங்களிலும் துக்கத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மையால் துக்கவடிவத் தன்மையின் வர்ணனம்.

சமாதானம்:—அச்சொர்க்க சுகம் துக்கமில்லாததன்று. முதற்காலத்திலும், இடைக்காலத்திலும், கடைக்காலத்திலும் சொர்க்க சுகம் துக்கத்தாலேயே நிறைந்துளது. ஆண்டுச் சொர்க்க சுகம் மிகுந்த தனத்தைச்செலவிடுவதினாலும், சரீரத்தின் ஆயாசத்தினாலும், புருஷர்கட்குப் பிராப்தமாகின்றது. ஆகையால் அச்சொர்க்கசுகம், முதற்காலத்திலும் துக்கத்தால் வியாப்தமா (நிறைந்ததா) கின்றது. சொர்க்கமடைந்த புருஷர்களுக்குத் தன்னினும் மிகுந்தபோகமுடைய தேவதைகளைக்கண்ணுறுவதால் பொறாமையினாலுண்டாகும் துக்கமுண்டாகின்றது. அன்றியும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும் பராதீனத்தன்மை (சுதந்திரமின்மை) யாலுண்டாகும் துக்கமும் கீழ்வீழ்தலின் பயத்தாலுண்டாகும் துக்கமு முண்டாகின்றது. ஆகையால் சொர்க்கம் இடைக்காலத்திலும் துக்கத்தால் வியாப்தமாகின்றது எப்பொழுது சொர்க்கமடைந்தவர்களது புண்ணிய நாசத்திற்குப் பின்னர் கீழ்வீழ்தலுண்டாகின்றதோ, அப்பொழுதும் அவர்கட்கு அச்சொர்க்கசுகத்தை நீங்குவதனாலுண்டாகும் துக்கமுண்டாகின்றது. ஆகையால் அச்சொர்க்க சுகம், கடைக்காலத்திலும் துக்கத்தால் வியாப்தமாகிறது. இவ்வாறாக மது விஷங்கலந்த அன்னத்தைப்புசிப்பதனாலாய திருப்தியினைப்போன்று பலதுக்கங்களால் நிறைந்துள்ளதால் சொர்க்கத்தின்சுகமும் துக்கவடிவமேயாம். சொர்க்க சுகம் அனேக துக்கங்களால் நிறைந்துள்ள தெனின் இவ்வுலகவிஷயங்களாலுண்டாஞ் சுகத்தைக் கூறுவானேன். "யந்ந-துஃகேந ஸம்பிந்நம்" என்னும் இச் சுருதியோ சகாம புருஷர்களை யாகாதி கர்மங்களில் பிரவிர்த்திப்பான் வேண்டி அச்சொர்க்கத்தின் புகழ்ச்சிக் கூறியதாம். ஆகையால் அச்சுருதி அர்த்தவாதவடிவமாம் அர்த்தவாத வடிவ சுருதியால் அச்சொர்க்க சுகத்தில்

எல்லாத் துக்கங்களில்லாத் தன்மை சித்தியாது. அல்லது முற்கூறிய அச்சுருதி அவசியம் வரப்போகிறத் துக்கங்களினும் வேறான வியாதியாலுண்டாம் துக்கங்களின் அபாவத்தைக் கூறியதாம். சர்வ துக்கங்களின் அபாவத்தைக் கூறியதன்று. ஆகையால் அச்சுருதிக்கும் விரோதம் உண்டாகாது.

௬௫. ஆறுஞானங்கள், சரீரம், சுகம், துக்கம் என்னும் ஒன்பான் துக்கங்கள் விஷயங்களில் அடங்குவதாயினும் அவைகளை வேறாக எழுதுவதனாலாம் பயன்.

சங்கை:—முக்கிய துக்கத்தினை யுண்டாக்குந் தன்மையால் அச்சரீர முதலியவைகளில் கௌண துக்க வடிவத் தன்மைச் சம்பவிக்கின்றது, என்றாலும் இருபத்தொரு துக்கங்கள் சம்பவியா. ஆனால் ஆறு இந்திரியங்களும், ஆறுவிஷங்களுமான இப்பனிரெண்டுவிதமான துக்கங்களே சம்பவிக்கின்றன, ஏனெனின் சரீரமும், அறுவகை புத்தியாகிய ஞானமும், சுகதுக்கமாமொன்பதும் இவைகளுக்கு விஷயத் தன்மை வடிவத்தானேயே சங்கிரஹமாகின்றன. ஆண்டுச்சரீரமோ சக்ஷுரிந்திரிய ஜன்னிய ஞானதிற்கும், துவக்கிந்திரிய ஜன்னிய ஞானத்திற்கும் விஷயமாம், அவ்வாறுவிதஞானங்களும், சுகதுக்கமுமாகிய வெட்டும் மனவந்திரிய ஜன்னிய ஞானத்திற்கு விஷயங்களாம்.

சமாதானம்:—உண்மை விசாரத்தால் நோக்கின் இந்திரியம் ஆறு, விஷயம் ஆறு, என்னும் இப்பன்னிரண்டுவிதத்தானேயே துக்கம் சம்பவிக்கின்றது. சரீரம், ஆறு ஞானம், சுகம், துக்கமா மிவ்வொன்பான்களுக்கு அறுவித விஷயங்களிலேயே அடக்கம் சம்பவிக்கின்றது, எனினும், சரீரமும், அறுவித புத்தி வடிவ ஞானங்களுமான இவ்வேழில் முக்கிய துக்கத்தின் அசாதாரண காரணத் தன்மை யிருப்பதால், வேறுகட முதலியவைகளின் அபேக்ஷையால் அவைகளுக்குப் பிரதானத் தன்மையிருக்கின்றனவென்னும் அர்த்தத்தைக் குறிப்பிப்பான் சுருதியும், முக்கியத் தன்மையால் விடத்தக்கதான அத்துக்கத்தினும் வேறான சரீரமுதலிய விருபதுகளோ அத்துக்கத்தின் சம்பந்தித் தன்மையால் விடத்தக்கதுமாம் என்னும் அர்த்தத்தைக் குறிப்பிப்பான் வேண்டியும் சரீரம், ஆறுவித ஞானம், சுகம், துக்கமாமொன்பான்களுக்கு அந்தவிஷயத்தினும் வேறானவை என்னும்வசனங்கூறப்பட்டது.

௬௬. சத்த முதலிய ஆறுவிஷயங்களும், ஆத்மாவோடு சம்பந்தமில்லாததாவதாலும், நித்தியமாவதாலும் அவைகளின் நாசத்தில் மோக்ஷ வடிவத் தன்மையினது அசம்பவத்தின் சங்கை.

சங்கை:—சரீரம், ஆறு விந்திரியங்கள், ஆறு ஞானங்கள், சுகம், துக்கங்களா மிப்பதினைந்து துக்கங்களோ அவ்வஜ்ஜீவாத்மாவின் சம்பந்தமுடையனவாம். ஆகையால் தத்துவஞானத்தால் அவ்வஜ்ஜீவாத்மா முக்தனாக அப்பதினைந்து துக்கங்களின் நிவிர்த்தியோ சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் சத்தம், பரிச முதலிய அறுவித விஷயங்களோ அவ்வவ் வாத்மாவின் சம்பந்தமுடையனவன்று. ஆகையால் அவ்வவ்வாத்மாவிற்கு முக்தியுண்டாக அச்சத்தம், பரிச முதலிய அறுவகை விஷயங்களின் நிவிர்த்தி சம்பவியாது.

அல்லது எச்சைத்திரனெனப்பெயரிய புருடனுக்குச் சுரோத்திரமுதலிய விந்திரியங்களின் சத்தம், பரிசமுதலிய வெல்லாவிஷயங்கள் நஷ்டமாய்விட்டனவோ அச்சைத்திரனென்போனுக்கு மோக்ஷமுண்டாவதாக ஒருவரும் அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள். ஆகையால் சத்தமுதலிய விஷயங்களின் நாசத்தில் முக்தி வடிவத் தன்மை யொப்புவது முற்றும் விருத்தமாம். அல்லது அவ்விஷயங்களின் நாசத்தில் மோக்ஷ வடிவத் தன்மை சம்பவியாது. எற்றுக்கெனின், அச் சுரோத்திர முதலிய விந்திரியங்களின் விஷயங்களான சத்தம், பரிசமுதலியன நித்தியமல்லாதனவாம். ஆகையால் அவற்றின் நாசம் சம்பவிக்கின்றன, வென்றாலும் அச்சுரோத்திர முதலிய விந்திரியங்களின் விஷயங்களான, சத்தத் தன்மை, பரிசத் தன்மை முதலிய சாதிகளும், மனதுக்கு விஷயமான ஆத்மாவுமா மெல்லா விஷயங்களும் நித்தியமாம். ஆகையால் அவைகளுக்கு நாசமே சம்பவியாது.

கூஎ. விஷயசப்தத்தால் அந்த விஷயசம்பந்தி யிச்சாவடிவ ராகத்தின் கிரஹணத்தால் அவற்றின் நாசத்தில் மோக்ஷவடிவத் தன்மையின் சம்பவம்.

சமாதானம்:—ஈண்டு விஷய பதத்தால் அவ்வச்சத்த முதலிய விஷயங்களின் ராக (விருப்ப)த் தினையே கொள்ளல் வேண்டும். அந்த ராகம், வெளிப்பட்ட இச்சைவடிவமாவதால் ஆத்மாவின் சம்பந்தமுடையதும், அநித்தியமுமாம். ஆகையால் சரீரமுதலியவைகளைப் போன்று ராகவடிவ ஆறுவிஷயங்கட்கும் நிவிர்த்தி சம்பவித்துவிடுகின்றது. அங்ஙனமே ராகவடிவ விஷயங்களின் நாசத்தில் முக்தி வடிவத் தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது.

கூஅ. சுரோத்திரயமும், மனமுமா மிவ்விரண்டிற்கும் நித்தியமுளதாயினும் விசேஷணத்தின் நாசத்தால் அவ்விரண்டின் நாசவர்ணனம்.

சங்கை:—முற்கூறப்பட்ட சரீரமுதலிய இருபத்தொரு துக்கங்களில் ஆகாசவடிவ சுரோத்திர இந்திரியமும், மனமுமாம் இவ்விரண்டும் சித்தாந்தத்தில் நித்தியமாம். ஆகையால் அவ்விரண்டிற்கும் நாசங் கூறுதல் சம்பவியாது. சரீரமுதலிய பத்தொன்பதுகட்கே நாசம் சம்பவிக்கின்றது.

சமாதானம்:—விசேஷணத்தோடு விசிஷ்டமான சுரோத்திரமும், மனமும் ஞானத்தின் உற்பத்தி வாயிலாகத் துக்கத்தினேதுவாவதால் துக்கவடிவமாகின்றன. அவ்விசிஷ்ட வடிவ சுரோத்திர மனதுகட்கு, முக்திகாலத்தில் விசேஷணத்தின் நாசத்தால் நாசமுண்டாய் விடுகின்றன. இனி இப்பொருளைத் தெளிவாய் நிரூபிப்பாம். கர்ண் கோளகத்திலுள்ள ஆகாசத்தினைச் சுரோத்திர விந்திரிய மெனப்படும். கேவல ஆகாசத்தினை சுரோத்திரமென்பதில்லை. அக்கர்ண கோளகமான விசேஷணத்துடன் விசிஷ்டமான ஆகாசவடிவ சுரோத்திரேந்திரியம் சத்துருவினது துர்வசனத்தின் ஞான வாயிலாகக் கேட்பவனது ஆத்மாவில் துக்கத்தினையுண்டாக்குகின்றது, ஆகையால் ஞானத்தினுற்பத்தி வாயிலாக துக்கத்தினை யுண்டாக்குவதாவதால் சுரோத்திரேந்திரியம், துக்க வடிவமேயாய், விதேக முக்தி காலத்தில் அக்கர்ண

கோளகமான விசேஷணம் நாசமாய்விடுகின்றது. ஆகையால் முக்தி காலத்தில் ஸ்வரூபத்தி னிருப்புளதாயினும் ஆகாச வடிவ சுரோத்திரம் அக்கர்ண கோளக வடிவ விசேஷணத்தின் அபாவத்தால் சத்த ஞானத்தினை யுண்டாக்குவது வாயிலாக ஆத்மாவில் துக்கத்தினை யுண்டாக்குகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் முக்திகாலத்தில் கர்ண கோளகமான விசேஷணத்திற்கு நாசமுண்டாக, தத்விசிஷ்ட (தன்னுடன் கூடிய) சுரேந்தி ரேந்திரியத்திற்கும் நாசங் கூறப்பட்டது. இவ்வாறாக மனமும், ஆத்மாவோடு சையோக சம்பந்த வடிவ வியாபாரத்தால் விசிஷ்டமாக அவ்வாத்மாவில் ஞானத்தினை யுண்டாக்குவது வாயிலாகத் துக்கத்தினை யுண்டாக்குவதாவதால் துக்க வடிவமாகின்றது. அவ்வாத்மாவோடு மனதின் சையோக சம்பந்தம் மோக்ஷ காலத்திலுண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் பரமோக்ஷ காலத்தில் தன் சொரூபத்தி னிருப்புளதாயினும் அம்மனம் சையோக சம்பந்த வடிவ வியாபாரத்தின் அபாவத்தால் ஞானத்தினை யுண்டாக்குவது வாயிலாக ஆத்மாவில் துக்கத்தினை யுண்டாக்குவதன்று.

சங்கை :—மோக்ஷ காலத்தில் ஆத்ம மனதுகளின் சையோக சம்பந்தம் அங்கீகரியாவிடின், மோக்ஷ காலத்தில் அம்முக்த ஆத்மாவில் விபுத் தன்மைச்சம்பவியாததாகும். ஏனெனின் "[illegible] விஜ்ஞேயம்" (இ-ள்.) பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு, மனமென்னு மிவ்வைந்து திரவியங்களை மூர்த்தத் திரவியங்களெனப்படும். இவ்வெல்லா மூர்த்தத் திரவியங்களோடுள்ள சையோகித்தன்மையே, ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மாவென்னும் நான்கில் விபுத்தன்மையாம் ஆகையால் முக்த ஆத்மாவின் விபுத்தன்மையினை சித்திசெய்யும்பொருட்டு மோக்ஷ காலத்தில் முக்தஆத்மாவிற்கு மனதோடு சையோக சம்பந்தம் அவசிய மொப்ப வேண்டியதாகும்.

சமாதானம் :—முக்தி காலத்தில் ஆத்மாவிற்கு மனதோடு சையோக சம்பந்தமுண்டாகுக, என்றாலும் அச்சையோகத்திற்கு ஞானத்தினுற்பத்தியில் வியாபார வடிவத் தன்மையில்லை.

௬௬. புரீததியினும் பாகிய தேகாவச்சின்ன ஆத்ம மனச் சையோகத்தில் ஞானமாத்திரத்திற்குக் காரணத் தன்மையின் வர்ணனம்.

புரீததியென்னும் நாடியினும் பாகிய (புறம்பான) தேகாவச்சின்ன ஆத்ம மனச் சையோகமே அந்தஞானத்தினுற்பத்தியில் வியாபாரமாகின்றது, இக்காரணத்தாலேயே சுழுத்தி அவத்தையில் புரீததியென்னும் நாடியில் பிரவேசமடைந்த மனத்திற்கு ஆத்மாவினோடு சையோக சம்பந்தமுளதாயினும், புரீததியின் வெளிதேகாவச்சின்ன ஆத்மமனதுகளின் சையோகத்தின் அபாவத்தால் ஓர் ஞானமும் உண்டாகிறதில்லை. அன்றியும் மோக்ஷ காலத்தில் சரீரத்தின் அபாவமுண்டாவதால் அச்சரீரத்தின் அவயவமான புரீததியின் அபாவமும் உண்டாகின்றது, ஆகையால் மோக்ஷ காலத்தில் ஆத்ம மனச் சையோகத்தின் அபாவத்தால் ஆண்டு ஞானத்தி னுற்பத்தி வாயிலாகத் துக்கத்தின் உற்பத்தியுண்டாவதின்றாம்.

எம. துவக், மனச் சையோகத்தில் ஞானமாத்திரத்தின் காரணத் தன்மை வாதியின் மத வர்ணனம்.

சில நூலாசிரியரோ விது கூறுகின்றனர். சுருதியில் ஞானத்தினுற்பத்தியை நிவிர்த்திப்பான் வேண்டி துவக்கினோடு மனதின் சையோகமே ஞானத்திற்கு நிமித்தகாரணமாக வொப்புகின்றனர். அம்மனம் அச்சுழுத்திகாலத்தில் துவாசமில்லாத புரீதத்தியில் பிரவேசமாய் விடுகின்றது அக்காலத்தில் மனதிற்குத் துவக்கினோடு சையோகமிருப்பதில்லை ஆகையால் அச்சுழுத்தி காலத்தில் ஓர் ஞானமுமுண்டாகிறதில்லை. ஜாக்கிரம், சொப்பன காலங்களில் மனதிற்குத் துவக்கினோடு சையோக சம்பந்தமிருக்கின்றதாகையால் சாக்கிர சொப்பனங்களில் அனேக ஞானங்கள் உண்டாகின்றன. ஆகையால் துவக்கின் சங்கமுடைய மனமே ஞானத்தினையுண்டாக்குவது வாயிலாகத் துக்கத்தினையுண்டாக்குவதாவதால் துக்கவடிவமாகின்றது, மோக்ஷகாலத்தில் துவக்கிற்கு நாசமுண்டாய்விடுகின்றது. ஆகையால் மோக்ஷகாலத்தில் சொரூபத்தினிருப்புளதாயினும் அம்மனம் துவக்கு சையோக வடிவ வியாபாரத்தின் அபாவத்தால் ஞானத்தினுற்பத்தி வாயிலாகத் துக்கத்தினையுண்டாக்குவதன்று. ஈண்டு துவக்கென்னும் சப்தத்தால் துவக்கிந்திரியத்தைக் கொள்ளுக.

எக. சர்ம, மனச் சையோகத்தில் ஞானமாத்திரத்திற்குக் காரணத் தன்மை வாதியின் மத வர்ணனம்.

சில நூலாசிரியரோ சுழுத்தியில் ஞானத்தினுற்பத்தியை நிவிர்த்திச்செய்வான் வேண்டிச்சர்மத்தினோடு மனதின் சையோகத்திற்கு ஞானமாத்திரத்தின் நிமித்த காரணமொப்புகின்றனர். சுழுத்தி காலத்தில் புரீததியில் பிரவேசமுள்ள மனத்திற்குச் சர்மத்தினோடு சையோகமிருப்பதில்லை, ஆகையால் அச்சுழுத்தியில் ஓர் ஞானமுமுண்டாகிறதில்லை. ஜாக்கிர, சொப்பன காலங்களில் மனதிற்குச் சர்மத்தினோடு சையோக சம்பந்தமுண்டாகின்றது, ஆகையால் சாக்கிர சொப்பனங்களில் அனேக ஞானங்கள் உண்டாகின்றன. ஈண்டுச் சர்மமென்னும்சப்தத்தால் துவக்கிந்திரியமிருக்கும் கோளகத்தை கொள்ளுக. ஆண்டுப்புரீததியில் எங்ஙனம் துவக்கிந்திரியமிருப்பதின்றோ அங்ஙனமே அத்துவக்கிந்திரியத்தின்கோளகமிருப்பதின்றும். இவ்வாறாக கோளகவடிவசர்மத்திற்கும் மோக்ஷ காலத்தில் அபாவமே யிருக்கின்றது. ஆகையால் மோக்ஷ காலத்தில் சொரூபத்தினிருப்புளதாயினும் அம்மன சர்ம சையோக வடிவ வியாபாரத்தின் அபாவத்தால் ஞானத்தினுற்பத்தி வாயிலாகத் துக்கத்தை உண்டாக்குவதன்று. ஆகையால் இவ்வர்த்தம் சித்தமாயிற்று. சுரோத்திரேந்திரியமும், மனமுமாகிரண்டும் ஸ்வரூபமாக நித்தியமாயினும் முற்கூறிய கர்ண கோளக வடிவ விசேஷணத்துடன் விசிஷ்டமாகி ஞானத்தினுற்பத்தி வாயிலாகத் துக்கத்தினை யுண்டாக்குவ தாவதால் துக்கவடிவ மாகின்றது. மோக்ஷகாலத்தில் அவ்வக்கர்ண கோளக முதலிய விசேஷணத்தின் அபாவமுண்டாக தத்விசிஷ்ட சுரோத்திர, மனவடிவ துக்கங்கட்கும் நாசம் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சரீரமுதலிய விருபத்தொரு துக்கங்களின் அத்தியந்த

நிவிர்த்தி யாதோ அதுவே பரமோக்ஷமாம். இவ்வகையான மோக்ஷம் தத்துவ ஞானம் ஒன்றினாலேயே உண்டாகின்றது. வேறோர் உபாயத்தா லுண்டாவதன்று.

சங்கை:—தத்துவ ஞானமில்லாமலே தத்தம் காரணங்களால் அச்சரீர முதலிய துக்கங்களின் துவம்ச வடிவ நிவிர்த்தி சம்பவமாய் விடுகின்றது. துக்க நிவிர்த்தியின்பொருட்டுத் தத்துவஞானத்தைச் சம்பாதிப்பது வியர்த்தமாம்.

சமாதானம்:—சம்சார காலத்தில் தத்தம் காரணங்களால் அச்சரீர முதலிய துக்கங்களின் நிவிர்த்தியுண்டாகின்றன வென்றாலும், அத்துக்க நிவிர்த்தியில் அத்தியந்தத் தன்மையுண்டாகிறதில்லை, ஆகையால் அத்துக்கத்தின் நிவிர்த்தி முக்தி வடிவ மெனப்படுகிறதில்லை. முற்கூறிய முறைப்படி தத்துவஞானத்தா லுண்டாம் சரீர முதலிய துக்கங்களின் நிவிர்த்தியிடத்தேயே அத்தியந்தத்தன்மையிருக்கின்றது, ஆகையால் அவ்வத்தியந்தத் துக்க நிவிர்த்தியே முக்தியெனப்படும். இனி கூறிய இவ்வபிப்பிராயத்தானேயே முக்தியின் லக்ஷணம் கூறுவாம்.

எஉ. ஆத்தியந்திக (முற்றும்) துக்க நிவிர்த்தி வடிவ முக்தியின் லக்ஷணம்.

"ஸ்வஸமாநாதிகரணது:க்கப்ராகபாவாஸஹவ்ருத்தி து:க்கத்வம்ஸோ முக்தி:" (இ-ள்.) ஈண்டுச் சுவமென்னும் சப்தத்தால் துக்கத் துவம்ச (நாச) த்தினைக் கொள்ளுக அத்துக்கத்துவம்சத்தின் அதிகரண (இட)த்தில் இருப்பதாகிய துக்கத்தின் பிராகபாவம் (முன்னின்மை) யாதோ அத்துக்கப் பிராக பாவத்தோடு ஒருங்கில்லாத துக்கத் துவம்சத்தினை முக்தியெனப்படும். ஆண்டு சுகர், வாமதேவர் முதலிய முக்த புருஷர்களிடத்திலுள்ள சரீர முதலிய துக்கங்களின் துவம்சம் யாதோ அத்துக்கத் துவம்சம் சுவசமானாதிகரண (தன்னிலே களத்துளதான) துக்கப் பிராகபாவத்திேனாடு ஒருங்கில்லாதனவேயாம், ஆகையால் அத்துக்கத் துவம்சத்தில் முக்தி வடிவத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டு "துக்கத்துவம்சம்முக்தி" அதாவது துக்கத்தின் துவம்சம் யாதோ அதனை முக்தியென இம்மாத்திரமே முக்தியின் லக்ஷணமாகக் கூறின் இச்சம்சார காலத்தில் நம்மனோர் முதலிய பத்த ஜீவர்களிடத்தும் சரீர முதலிய சிறிது துக்கங்களின் துவம்சமுண்டாகின்றது. அத்துக்கத் துவம்சத்தில் அம்முக்தியின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாம். அவ்வதிவியாப்தி தோஷத்தை நிவிர்த்திச் செய்வான் கருதி அந்த லக்ஷணத்தில் சுவசமானாதி கரண துக்கப் பிராக் பாவத்தோடு ஒருங்கிராத வென்னுமிவ்வளவும், துக்கத்துவம்சத்திற்கு விசேஷணமாகக் கூறப்பட்டது. ஆண்டுச் சம்சாரகாலத்தில் பத்த புருஷர்களது சரீரமுதலிய துக்கங்களின் துவம்சம் யாதோ அத்துக்கத்துவம்சம், அத்துக்கத்துவம்சத்தின் அதிகரணத்திலிருப்பதான துக்கப் பிராகபாவத்தோடு ஒருங்கிருப்பதாம். எப்பத்த புருஷனிடத்து துக்கத் துவம்சமிருக்கின்றதோ அப்பத்த புருஷனிடத்து பின்னருண்டாவதான சரீர முதலிய அனேக துக்கங்களின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது.

அத்துக்கப் பிராகபாவத்திேேடு ஒருங்கிராதவே அத்துக்கத் துவம்சமாகின் றது ஆகையால் அந்த விசேஷணத்தைக் கூறுவதால் பத்த புருஷர்களின் துக்கத் துவம்சத்தில் அம்முக்தியின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டா காது. அல்லது "துக்கப்பிராகபாவம் சமானகாலத்திலிராத துக்கத்துவம்சம் முக்தி" என விம்மாத்திரமே அம்முக்தியின் லக்ஷணமாகக்கூறி அந்த லக்ஷ ணத்தில் சுவசமானதி கரணமென்னும் இவ்வளவும், துக்கப் பிராகபாவத் திற்கு விசேஷணமாகக் கூறுவிடின், சுகர், வாமதேவர் முதலியவரது துக்கத் துவம்ச வடிவ முக்தியில் இந்த லக்ஷணத்திற்கு அவ்வியாப்தி யுண்டாகும். எற்றுக்கெனின், தத்துவஞானமில்லாத பத்தஜீவரிடத்துள்ளதான சரீரமுதலிய துக்கங்களின் பிராகபாவம் யாதோ அத்துக்கப் பிராக பாவங்களின் சமான காலத்திலிருப்பதே சுகர், வாமதேவர் முதலியவர்களின் துக்கத்துவம்ச வடிவ முக்தியாம். அந்த அவ்வியாப்தி தோஷத்தை நிவிர்த்திச்செய்யும் பொருட்டுச் சுவசமானதி கரணமென்னும் இவ்வளவும் துக்கப் பிராக பாவத்திற்கு விசே ஷணமாகக் கூறப்பட்டது. ஆண்டுச் சுகர், வாமதேவர் முதலிய முக்த புரு ஷர்களின் ஆத்மாவில் ஓர் துக்கப் பிராக பாவமுமின்றும் ஆகையால் சுகர், வாமதேவர் முதலிய முக்த புருஷர்களின் துக்கத் துவம்ச வடிவ முக்தி சுவசமானதி கரண துக்கப் பிராக பாவத்தின் சமான காலத்திருப்பதன்றும் ஆகையால் அம்முக்தியில் கூறிய அந்த லக்ஷணத்திற்கு அவ்வியாப்தியுண்டா காது. இதனால் இவ்வர்த்தம் சித்தித்தது; சரீரமுதலிய இருபத்தொரு துக்கங் களின் துவம்சம் தத்தங் காரணத்தா லுண்டாகின்றதெனினும் அத்துக்கத் துவம்சத்தில் விசேஷண வடிவ சுவசமானதி கரணத் துக்கப் பிராக பாவம் சமானகாலத்தி லிராத்தன்மை வடிவ ஆத்தியந்திகத் தன்மை யாதோ அவ் வாத்தியந்திகத் தன்மை வடிவ விசேஷணம் முற்கூறிய வாற்றால் தத்துவ ஞானத்தானேயே சித்தமாகின்றது. வேறுபாயத்தால் சித்தமாவதன்று. இக்காரணத்தால் அவ்விருபத்தொரு துக்கங்களின் ஆத்தியந்திக நிவிர்த்தி வடிவ முக்திக்குத் தத்துவ ஞானத்தினேயே சாத்தியமெனப்படும்.

எ௬. நவீன நையாயிகர்களின் துரித (பாப)த் துவம்ச வடிவ முக்தியின் வர்ணனம்.

நவீன நையாயிகர்களோ இவ்வாறாக மோக்ஷ மொப்புகின்றனர். துக்கத்தின் துவம்சம் முக்தியன்று பாபவடிவ துரிதத்தின் துவம்சமே முக்தி யாம். ஏனெனின், விபுத்திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய விசேஷகுணம் யாதோ அந்த விசேஷ குணம் தனக்குப் பின்னுள்ளதும் தன் அதிகரணத்தி லிருப்பதுமான யோக்கிய விசேஷ குணத்தால் நாசமாகின்றது. எங்ஙனம் விபு ஆத்மாவிலுண்டாவதான பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஞானம், இச்சைமுதலிய விசேஷ குணங்கள் யாவையோ அவ்விசேஷ குணங்கள் தனக்குப்பின்னுள்ள தும் சுவசமானதி கரணமுமாம். ஞானம், இச்சை முதலிய விசேஷ குணங்க ளால் நாசமாய் விடுகின்றன. எங்ஙனம் விபு ஆகாசத்தி லுண்டாவதான பிரத் தியக்ஷ யோக்கிய சத்த விசேஷகுணம் யாதோ, அச்சத்தம் தனக்குப் பின் னுள்ளதும் சுவசமானதிகரணமுமாம். இரண்டாவது சத்த வடிவ விசேஷ

குணத்தால் நாசமாய் விடுகின்றது. சுருத்திருவாம் முதற்க்ஷணத்தில் விபு ஆத்மாவில் ஓர் ஞானமுண்டாகின்றது. இரண்டாவது க்ஷணத்தில் அந்த ஆத்மாவிலுண்டாகும் இச்சை வடிவ யோக்கிய விபுவின் விசேஷகுணம் அந்த ஞானவடிவ யோக்கிய விபுவின் விசேஷ குணத்தினை நாசஞ் செய்கின்றது. மூன்றாவது க்ஷணத்தில் அந்த ஞான குணம் நாசமாய் விடுகின்றது. இம்முறையை எல்லா விபுவின் யோக்கிய விசேஷ குணங்களில் அறியத் தக்கது. இவ்வெல்லா அர்த்தங்களும் பின்னர் ஐந்தாவது பரிச்சேதத்தில் விரிவாய்க் கூறுவாம். இவ்வாறாக அத்துக்கமும் விபு ஆத்மாவின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய குணமாம். ஆகையால் அத்துக்கமும் தனக்குப்பின்னுள்ள இச்சை முதலிய விசேஷ குணங்களால் தானே நாசமாய் விடும். அக்நாசத்தில் தத்துவஞானத்திற்கு யாதோருபயோகமுமில்லை. பாப வடிவ துரிதம் விபு ஆத்மாவின் விசேஷ குணமாயினும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்றும். ஆகையால் பாப வடிவ துரிதத்தின் நாசம் தனக்குப் பின்னுள்ள இச்சைமுதலிய விசேஷ குணங்களால் சம்பவியாது. தத்துவ ஞானத்தினாலேயே பாப வடிவ துரிதத்தின் நாசம் சம்பவிக்கின்றது, இவ்வார்த்தை சுருதி ஸ்மிருதிகளிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டுச் சுருதி "க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மின் த்ருஷ்டே பராவரே" (இ-ள்.) பரமாத்மாவின் சாக்ஷாத்காரமுண்டாகத் தத்துவவேத்தாப் புருஷனது எல்லாக் கர்மங்களும் நாசமாய்விடுகின்றன. ஆண்டு ஸ்மிருதி "ஜ்ஞாநாக்நி: ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே அர்ஜுந" (இ-ள்.) ஏ அர்ச்சுனா! தத்துவ ஞான வடிவ வன்னி, வன்னியைப்போன்று வெல்லா கர்மங்களையும் சாம்பராக்கி விடும். என்னுமிவைமுதலிய சுருதி ஸ்மிருதிகளில் தத்துவஞானத்தால் பாபவடிவ துரிதங்கட்கே நிவிர்த்திக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன, துக்கத்தின் நிவிர்த்தியைக்கூறப்படவில்லை ஆகையால் அப்பாப வடிவ துரிதங்களின் துவம்சம் முக்தியாம்; துக்கத் துவம்சம் முக்தியன்று.

சங்கை:—தத்துவஞானமின்றி வேறோருபாயத்தால் பாப வடிவ துரிதங்களின் நிவிர்த்தியுண்டாகாவிடின், தத்துவஞானத்திற்குப் பாபத் துவம்ச வடிவ முக்தியில் காரணத் தன்மையுண்டாகும். பாபங்களின் துவம்சமோ தத்துவஞானமின்றியே பிராயச்சித்த வடிவ வுபாயத்தாலும் உண்டாகின்றது ஆகையால் வியதிரேக வியபிசாரமுண்டாவதால், தத்துவஞானம் பாபத் துவம்சமான முக்தியைக் குறித்துக் காரணமாவதின்று

சமாதானம்:—பிராயச்சித்தக் கர்மங்களாலும பாபத்தின் நாசமுண்டாகிற தெனினும் பிராயச் சித்தத்தால் பாப வடிவ துரிதங்களின் ஆத்தியந்திக நிவிர்த்தியுண்டாவதின்று. தத்துவஞானத்தினாலேயே அவ்வாத்தியந்திக நிவிர்த்தியுண்டாகின்றது, ஆகையாலிம்முக்தியின் லக்ஷணம் சித்திக்கின்றது.

௭௪. ஆத்தியந்திக துரித (பாப) த் துவசம்ச முக்தியின் லக்ஷணம்.

"ஸ்வஸமாநாதிகரண து:காப்ராகபாவாஸமாநகாலீந து:கத்வம்ஸ:" (இ-ள்.) கண்டுச் சுவவென்னும் சத்தத்தால் பாபத்துவம்ச

தினைக் கொள்ளுக, அந்தப்பாபத் துவம்சத்தின் அதிகரணத்தி லிருப்பதான பாபத்தின் பிராகபாவம் யாதோ அந்தப் பிராகபாவம் சமானகாலத்தில் இராத பாபத் துவம்சத்தினை முக்தியெனப்படும். ஆண்டுப் "பாபத்துவம்சம் முக்தி" என இம்மாத்திரமே முக்தியின் லக்ஷணமாகக் கூறின், தத்துவஞானமில்லாத பத்த புருஷர்களிடத்தில் பிராயச் சித்தத்தால் உண்டாம் பாபத் துவம்சத்தில் முக்தியின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகும் அவ்வதி வியாப்தி தோஷத்தை நிவிர்த்திசெய்வான் கருதி அந்தலக்ஷணத்தில் "சுவசாமானாதிகரண பாபத்தின் பிராகபாவம் சமான காலத்திராத" என்னு மிவ்வளவும் அந்தப் பாபத் துவம்சத்திற்கு விசேஷணமாகக் கூறப்பட்டது. ஆண்டுப் பிராயச்சித்தத்தாலுண்டாம் பாபத்துவம்சமிருக்கும் பத்த ஆத்மாவில் பின்னருண்டாவதான அனேக பாபங்களின் பிராகபாவமிருக்கின்றது. ஆகையால் பிராயச்சித்தத்தாலுண்டாம் பாபத்துவம்சம் பாபத்தினது பிராகபாவங்களின் சமானகாலத்திலிருப்பதேயாம்; சமானகாலத்தி லிராததன்று. ஆகையால் அந்த விசேஷணத்தைக் கூறுவதால் பிராயச்சித்தத்தா லுண்டான பாபத்துவம்சத்தில் அம்முக்தியின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகாது. "பாபத்தின் பிராகபாவம் சமானகாலத்திராத பாபத்துவம்சம்முக்தி" என விம்மாத்திரமே முக்தியின் லக்ஷணமாகக் கூறி, அந்த லக்ஷணத்தில் சுவசமானாதி கரணமென்னு மிவ்வளவும் பாபத்தின் பிராகபாவத்திற்கு விசேஷணமாகக்கூறாவிடின் சுகர், வாமதேவர் முதலிய ஆத்மாக்களின் பாபத்துவம்ச வடிவ முக்தியில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அவ்வியாப்தியுண்டாகும், ஏனெனின் சுகர், வாமதேவர்முதலிய முக்தபுருஷர்களினும் வேறான பத்த (பந்தமுடைய) புருஷர்களின் ஆத்மாவிலுள்ள பாபங்களின் பிராகபாவம்யாதோ, அந்தப் பிராகபாவங்களின் சமானகாலத்தில் இருப்பதே அச்சுகர் வாமதேவர் முதலியவர்களின் பாபத்துவம்ச வடிவ முக்தியாம்; சமான காலத்தில் இல்லாதனவன்றாம். அந்தஅவ்வியாப்திதோஷத்தை நிவிர்த்திப்பான்வேண்டி அவ்விலக்கணத்தில் சுவசமானாதி கரணமென்னும் இவ்வளவும், அப்பாபத்தின் பிராகபாவத்திற்கு விசேஷணமாகக் கூறப்பட்டது. ஆண்டுச் சுகர் வாமதேவர் முதலிய முக்த புருஷர்களின் ஆத்மாவில் ஓர் பாபத்தின் பிராகபாவமுமிராது. ஆகையால் சுகர், வாமதேவர் முதலியவர்களின் பாபத்துவம்ச வடிவமுக்தி சுவசமானாதிகரண பாபத்தின் பிராக பாவத்தின் சமானகாலத்தில் இல்லாததேயாம்; சமான காலத்திலிருப்பதன்று. ஆகையால் அவ்விசேஷணத்தைக் கூறுவதால் முக்தியின் லக்ஷணத்திற்கு அவ்வியாப்தியுண்டாகாது. ஆண்டிதுகாறும் பிராசீன நையாயிகர்களினதும் நவீனநையாயிகர்களினதுமாம் வெவ்வேறு முக்தியைநிரூபித்தனம். இனிபிரசங்கத்தால் வேறுசாத்திரக்காரர்களின் முக்தியையும் நிரூபிப்பாம். முக்தி காலத்தில் ஆத்தியந்திக துக்க நிவிர்த்தியுண்டாகிறதென்னும் வார்த்தைச் சர்வ சாத்திரக்காரர்களுமொப்பியுள்ளார். முக்தி காலத்தில் முக்த புருஷனுக்கு துக்கத்தின் அடைவை ஓர் சாத்திரக்காரரு மொப்பினரில்லை. ஆனால் துக்கத் துவம்சத்தின் முக்தித்தன்மையில் சாத்திரக்காரர்களுக்குப் பரஸ்பர விவாதமுண்டு: அதைக்காட்டுவாம்.

எரு. மீமாஞ்சகர்களது முக்தியின் லக்ஷணம்.

மீமாஞ்சகர்களோ இம்மோக்ஷ மொப்புகின்றனர் "யத்ர து:கேந ஸம்பிந்நம்" என்னுமிச்சுருதியானது ஸ்வர்க்க சுகத்தினை துக்கமில்லாததாகக் கூறியிருக்கிறது. அன்றியும் "அக்ஷய்யம் ஹவை சாதுர்மாஸ்ய யாஜிந: ஸுக்ருதம் பவதி" என்னுமிச் சுருதியானது ஸ்வர்க்க சுகத்தினை நாசமில்லாததாகக் கூறியிருக்கிறது. ஆகையால் அக்கினிஹோத்திர முதலிய கர்மங்களால் ஸ்வர்க்க சுகத்தின் பிராப்தி யாதோ அதுவே முக்தியாம். பட்டபாதர், பிரபாகரர், முராரிமிசிரரா மூவரும் மீமாஞ்சக ரெனப்படுவர்.

எசு. பட்டபாதரது முக்தியின் லக்ஷணம்.

பட்டபாதரோ இம்மோக்ஷ மொப்புகின்றனர், நித்திய சுகத்தின் அபிவ்யக்தி (வெளிப்படை)யே முக்தியாம். சுகத்தின் வெளிப்படையோ சம்சார காலத்திலுமுண்டாகின்றது, அதனிடத்தில் முக்தியின் லக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தியினை நிவர்த்தி செய்வான் பொருட்டு அச்சுகத்திற்கு நித்திய மென்னும் இவ்விசேஷணங் கூறப்பட்டது. நித்தியசுகத்திற்குச் சம்சாரகாலத்தில் வெளியாத லுண்டாகிறதில்லை. மோக்ஷகாலத்திலேயே வெளியாதலுண்டாகின்றது. "நித்யம் விஜ்ஞாநமாநந்தம் ப்ரஹ்ம" (இ-ள்.) ஆத்மா நித்திய விஞ்ஞானஸ்வரூபமும், ஆனந்தஸ்வரூபமுமென்னு மிச்சுருதியே நித்திய சுகத்திலும் நித்திய விஞ்ஞானத்திலும் பிரமாண வடிவமாம். கருத்திதுவாம், ஜடமோத (அறிவில்லாத) ஸ்வரூப ஆத்மாவில் நித்திய சுகமும் நித்திய ஞானமும் சம்சார காலத்திலுமிருக்கின்றன வெனினும் சம்சாரகாலத்தில் நித்திய சுகமும் நித்திய ஞானமும் பிரதீதியாவனவன்று, எப்பொழுது அதிகாரியானவன் ஆத்மஞான மும் கர்மமுமாம் இரண்டின் அநுஷ்டானம் செய்கின்றானோ அப்பொழுது அந்தஞான கர்மங்களின் சமுச்சயத்தால் (கலப்பினால்) நித்திய சுகமும் நித்திய ஞானமும் பிராதுர்ப் பாவத்தினை (தோற்றத்தினை) அடைவதாகின்றன, அதன் பின்னர் விஷய விசேஷத்தின் அபேக்ஷையில்லாத நித்திய ஞானத்தால் நித்தியசுகத்தின் வெளிப்படையுண்டாகின்றது. அந்த நித்திய சுகத்தின் அபிவியக்தியே முக்தியாம்.

எஎ. பட்டபாதரை அநுசரித்தவர்களது மதவர்ணனம்.

பட்ட பாதரை அநுசரித்த சில நூலாசிரியரோ இதுகூறுகின்றனர். மானச ஞானத்தாலுண்டாம் நித்திய சுகத்தின் அபிவியக்தியே முக்தியாம்.

எஅ. பட்டபாதரை அநுசரித்த வேறு மதத்தின் வர்ணனம்.

பட்டபாதரை அநுசரித்த வேறு சில நூலாசிரியரோ இது கூறுகின்றனர். எங்ஙனம் நையாயிகர்கள் துக்கா பாவத்திற்கு முக்தித்துவ மொப்புகின்றனரோ அங்ஙனமே துக்கா பாவ மாத்திரமே முக்தியாம்.

எகூ. பிரபாகரர் முக்தியின் வர்ணனம்.

பிரபாகரரோ இம்மோக்ஷம் கூறுகின்றனர். ஆத்ம ஞான வாசினாக வைதிக கர்மத்தின் அநுஷ்டானம் யாதோ அவ்வநுஷ்டானத்தால் மூலத்

தோடுள்ள தர்மம் அதர்மங்களின் நாசத்தின் பொருட்டு தேக இந்திரிய முதலியவைகளின் சம்பந்தத்தை அத்தியந்தம் கெடுத்தல் யாதோ அதுவே முக்தியாம்.

௮௨. முராரி மிசிரரது முக்தியின் வர்ணனம்.

முராரி மிசிரரோ இம்முக்தியைக் கூறுகின்றனர். துக்கத்தின் அத்தியந்தாபாவமே முக்தியாம்.

சங்கை:— துக்கத்தின் அத்தியந்தா பாவத்தில் முக்தித் தன்மை சம்பவியாது. ஏனெனின் எப்பதார்த்தம் எவ்வதிகரணத்திலோர்காலுமிராததாமோ அப்பதார்த்தத்தின் அத்தியந்தா பாவமே அவ்வதிகரணத்தி லிருக்கின்றது. அங்ஙனமன்றோ: வாயுவில் ஓர்காலும் உருவமிராதாகையால் வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. அங்ஙனம் ஆத்மாவிலோர் காலும் துக்கமிராதாயின் ஆத்மாவில் துக்கத்தின் அத்தியந்தா பாவம் சம்பவிக்கும். ஆனால் ஆத்மாவிலோ சம்சாரகாலத்தில் துக்கமிருக்கின்றது, ஆகையால் ஆத்மாவில் துக்கங்களின் அத்தியந்தா பாவம் சம்பவியாது. அல்லது துக்கத்தின் அத்தியந்தா பாவத்தினை முக்திவடிவமாகவொப்பின் கடமுதலிய பதார்த்தங்களில் துக்கத்தின் அத்தியந்தாபாவம் சபாவத்தானேயேயிருக்கின்றதாகையால் அக்கடமுதலியனவும் முக்தியுடையனவெனல் வேண்டும். அல்லது துக்கத்தின் அத்தியந்தா பாவத்தினை முக்தி வடிவமாக வொப்பின் அம்முக்தியில் புருஷப் பிரயத்தினத்தால் சாத்தியத் தன்மையின்றாய் விடும், ஏனெனின் அவ்வத்தியந்தா பாவம் நித்தியமேயாகின்றது. எவ்வெப்பதார்த்தம் நித்தியமாகின்றதோ அவ்வப்பதார்த்தம் புருஷப் பிரயத்தினத்தால் சாத்தியமாவதின்று. எங்ஙனம்: ஆத்மா நித்தியமாவதால் புருஷப் பிரயத்தினத்தால் சாத்தியமாவதின்றாம். அங்ஙனமே அத்துக்கங்களின் அத்தியந்தா பாவ வடிவ முக்தியும் நித்தியமாவதால் புருஷப் பிரயத்தினத்தால் சாத்தியமாவதின்றாகும். அதனால் முக்திப் பிராப்தியின் பொருட்டு முமுக்ஷு ஜனங்களின் முயற்சி வீணாகும். ஆகையால் துக்கத்தின் அத்தியந்தா பாவத்தில் முக்தி வடிவத் தன்மை சம்பவியாது.

சமாதானம்:— துக்கங்களின் நித்திய அத்தியந்தா பாவம் யாதோ அந்த நித்திய அத்தியந்தாபாவத்தை ஈண்டு முக்தி வடிவமாகக் கூறியதன்று. ஆனால் அத்துக்கங்களின் சாமயிக அத்தியந்தாபாவத்தையே ஈண்டு முக்திவடிவமாகக் கூறியதாம். பிரதியோகியின் வருதலுளதாக நஷ்டமாவதும் பிரதியோகியின் போதலுளதாக உண்டாவதுமான அபாவம் யாதோ அவ்வுற்பத்தி நாசமுடைய அபாவம் ஸாமயிகா பாவமெனப்படும். எங்ஙனம்: பூதலத்திலுள்ள அபாவத்தினை ஸாமயிகா பாவமெனப்படும். ஆண்டு அக்கடத்தினை கொணர்ந்து பூதலத்தில் வைத்தகாலத்தில் அக்கடாபாவம் நஷ்டமாய் விடுவதும், அப்பூதலத்தினின்றும் அக்கடத்தினை கொண்டு போங்காலத்தில் அக்கடாபாவம் மீண்டும் உண்டாவதாகின்றது. ஆகையால் உற்பத்தி நாசமுடையதாவதால் அக்கடாபாவம் ஸாமயிகா பாவமெனப்படும். இவ்வாறுவ அத்துக்கங்க

ளின் ஸாமயிக அத்தியந்தா பாவத்திற்கு முக்தி வடிவ மொப்புவதில் முற் கூறிய தோஷம் பிராப்தமாகாது. இவ்வாறுய துக்க அத்தியந்தா பாவத்தில் முக்தி வடிவத் தன்மை சுருதியிலும், சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டுச்சுருதி "தத்ர கோ மோஹ: க: சோக ஏகத்வமநுபஶ்யத:" (இ-ள்.) தத்துவவேதத்தாவான புருஷன் துக்கத்தினின்றும் அத்தியந்த விமுக்தமா (நீங்கி) யிருக்கப் பிரவேசிக்கின்றான். ஆண்டுச்சூத்திரம் "ததத்யந்த விமோக்ஷோऽபவர்க:" (இ-ள்). துக்கங்களின் அத்தியந்தாபாவமே அபவர்க்கமென்னும் மோக்ஷமாம்.

௪௧. சாங்கிய சாத்திரத்தின் முக்தி வர்ணனம்.

சாங்கிய சாத்திரமுடையாரோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர், சத்துவம், ராஜசம், தாமதமாமுக்குண வடிவமும், ஏகமும் பரிணாமியுமான இத்தகைய பிராதான மென்னும் ஜடப்பிரகிருதியும், காரிய காரண பாவ மில்லாத நித்திய கூடஸ்த அகர்த்தா சேதன புருஷனுமான இவ்விரண்டின் விவேகத்தால் இப்புருஷனது அநாதி அவிவேகம் நிவிர்த்தியாய் விடுகின்றது. அதன் பின்னர் அந்த விவேகமுடைய புருஷனிடத்தினின்றும் நிவிர்த்தியாய் விட்ட * பிரகிருதியாதோ அந்தப் பிரகிருதிக்கு மீண்டும் புருஷனது போகத்தின் பொருட்டு பிரவிர்த்தி யுண்டாவதின்று. அதன் பின்னர் † மூவித துக்கங்களின் அத்தியந்த நிரோத (நீக்க) வாயிலாகப் புருஷனுக்கு எதார்த்தகர்த்தா, வுதாசீன கூடஸ்த வடிவமாக நிற்றல் யாதோ அதுவே முக்தியாம்.

௪௨. யோகசாத்திரமதமுடையாரது முக்தியின் வர்ணனம்.

யோக சாத்திரமுடைய பாதஞ்சல முனிவரோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர். ‡ அவித்தை, ¶ அஸ்மிதை, ராகம், (விருப்பு) துவேஷம், (வெறுப்பு) ‖ அபிநிவேசமென்னும் ஐந்து கிலேச (துக்க) வடிவமும், ஜாதி, ஆயுள், போகம், ரூபமென்னும் இவை முதலிய பரதந்திர வடிவுமான எத்தனை பந்தகங்க ளிருக்கின்றனவோ அப்பந்தகங்களுக்கு அஷ்டாங்கயோகத்தால் நிவிர்த்தியுண்டான பின்னர் சுதந்திரத் தன்மையின் அடைவு யாதோ அதுவே முக்தியாம்.

௪௩. பாசுபதசாத்திரத்தின் முக்தி வர்ணனம்.

பாசுபத சாத்திர முடையாரோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர்; பாசுபதசாத்திரத்திற் கூறிய பசுபதியின் பூஜை அர்ச்சனை முதலியனவாவையோ, அப்பூஜை அர்ச்சனை முதலிய பாசுபத தர்மங்களின் அநுஷ்டானத்தால் ஜீவனாகிய பசுவினது பந்தமாகிய பாசத்தின் நிவிர்த்தியுண்டான பிறகு ஜீவனுக்குமீண்டும் வருதலில்லாத (ஜனனமில்லாத) பசுபதியின் சமீபத்தில் செல்லுதலே ஜீவனது முக்தியாம்.

---

* பிரகிருதி—சத்துவம், ராஜசம், தாமதமென்னும் முக்குணங்களின் சமானநிலைமை. இதனைப் பிரதானமென்றும் வழங்கப்படும். † மூவித துக்கங்கள்—ஆதி ஆத்மிகம், ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகம். ‡ அவித்தை—விசாரித்துப்பார்த்தால் இல்லாமற்போவது. ¶ அஸ்மிதை—புத்தி ஆத்மாக்களின் ஒருமையுணர்ச்சி. ‖ அபிநிவேசம்—மரணபயத்தால் சரீரத்தை ரக்ஷித்தற்கு உண்டாகும் ஆக்கிரகம்.

௮௪. வைஷ்ணவர்களின் முக்தி வர்ணனம்.

வைஷ்ணவர்களோ விம்முக்தியை யொப்புகின்றனர். விஷ்ணுவைப் பிரதிபாதிக்கும் நாரதம், பாஞ்சராத்திர முதலிய சாத்திரங்களிற் கூறிய விஷ்ணுபக்தர்களின் தர்மங்கள் யாவையோ அத்தர்மங்களின் அநுஷ்டானத்தாலுண்டாவதான விஷ்ணுவின் பிரசாத (அநுக்கிரக) த்தால் ஜீவனுக்கு மீண்டும் வருதலில்லாத (ஜன்னமில்லாத) விஷ்ணு லோக கமன (செல்லுவதான) விசேஷம் யாதோ அதுவே ஜீவனுக்கு முக்தியாம்.

௮௫. ஹைரண்ணிய கர்ப்பரது முக்தியின் வர்ணனம்.

ஹைரண்ணிய கர்ப்பரோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர், **பஞ்சாக்கினிவித்தியா முதலிய வுபாசனைகளால் ஜீவாத்மாவிற்கு †† அர்ச்சிர முதலிய மார்க்க வாயிலாக மீண்டும் ஜனனமில்லாத பிரம்மலோகப் பிராப்தியே ஜீவாத்மாவின் முக்தியாம்.

௮௬. ஏகதண்டி வேதாந்திகளது முக்தியின் வர்ணனம்.

ஏகதண்டி. வேதாந்திகளோ இம்முக்தியைக் கூறுகின்றனர், அஹம் பிரஹ்மாஸ்மி யென்னும் ஜீவப்பிரஹ்மத்தின் அபேதசாக்ஷாத் காரம் யாதோ அச்சாக்ஷாத்காரத்தால் அநாதி அவித்தையின் நிவிர்த்தியுண்டாக சர்வவுபாதிகளில்லாத கேவல சுத்த வாத்மா சுயப்பிரகாசஞான சுக வடிவமாக இருத்தலே ஜீவாத்மாவின் முக்தியாம்.

௮௭. திரிதண்டி வேதாந்திகளது முக்தியின் வர்ணனம்.

திரிதண்டி வேதாந்திகளோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர். "ஸத்யம் ப்ரஹ்மாஸ்மி ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம ஸ்யாதாப்ரஹ்ம தத்வமஸி" என்னுமிவைமுதலிய சுருதிவசனங்களோ ஜீவப்பிரஹ்மத்தின் அபேதத்தைக் கூறுகின்றன. அன்றியும் "ஜுஷ்டம் யதாபச்யத்யந்யமீசம் அஸ்ய மஹிமாநமிதி வீதசோக:" என்னுமிவை முதலிய சுருதி வசனங்கள் ஜீவப்பிரஹ்மத்தின் பேதத்தைக்கூறுகின்றன. கேவலம் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேத மொப்பின் பேதத்தைப் போதிக்கும் வசனங்கள் அசங்கதமாகும். கேவலம் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதமொப்பின் முற்கூறிய அபேதத்தைப்போதிக்கும்வசனங்கள் அசங்கதமாகும். ஆகையால் அவ்விரு வாக்கியங்களது பிரமாணத் தன்மையின் பொருட்டு ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் அபேதமா மிரண்டினையுமொப்பவேண்டும். எப்பொழுது அதிகாரி புருஷன் ஆத்மஞானமும் கர்மமுமா மிரண்டின் அநுஷ்டானங்க

** பஞ்சாக்கினி—காருகபத்மம், ஆஹவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி, சப்பியம், ஆவசத்வம். ஆதி யென்பதால் பிரணவாதி பிரம்ம உபாசனையைக் கொள்ளுக. †† அர்ச்சிர மார்க்க முதலியன—அக்னி அபிமானிதேவதை, ஜோதி அபிமானிதேவதை, தின அபிமானிதேவதை, சுக்லபக்ஷ அபிமானிதேவதை, ஷண்மாச அபிமானிதேவதை, உத்தராயண அபிமானிதேவதை, சம்வச்சர அபிமானிதேவதை, சூரியன், சந்திரன், மின்னல் இவைகள் மூலமாய்ச்சென்று முடிவில் அமானவ புருஷன்மூலமாய்ப் பிரம்மலோகம் சேர்வது. இதனை, தேவயான மார்க்கமென்றும் வழங்கப்படும்.

ளைச் செய்கின்றதோ அப்பொழுது ஞான கர்மங்களின் சமுச்சய (கலப்பு) பழக்கத்தால் காரண வடிவ பிரஹ்மத்தில் காரிய வடிவ ஜீவனுக்கு கர்ம வாசனையோடுள்ள பேத அம்சத்தின் நிவிர்த்தி வடிவ லயமுண்டாகின்றது அதுவே ஜீவாத்மாவிற்கு முக்தியாம்.

௮௮. திரிதண்டி வேதாந்திகளை அநுசரித்தவர்களது முக்தியின் வர்ணனம்.

சிலநூலாசிரியரோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர். "ஊஷூ-டுஜஐ நண ஹுஷஜீவுடிஂ" என்னுமிவைமுதலிய சுருதிகள் பிரஹ்மத்தின் நிர்விகார அவஸ்தையைக் கூறுகின்றன "யடுதாவா ஊொநிஷ-டுதாநி ஜாயம்டுத" என்னுமிவை முதலிய சுருதிகள் பிரஹ்மத்தின் சவிகார அவஸ்தையைக் கூறுகின்றன. ஆண்டு பிரஹ்மத்திற்குக் கேவல நிர்விகாரமுடைய அவஸ்தையை யொப்பின் பிரஹ்மத்திற்கு விகார அவஸ்தையைக் கூறுவதான சுருதி வசனங்கள் அசங்கதமாகும். பிரஹ்மத்திற்கு கேவல சவிகாரமுடைய அவஸ்தையை யொப்பின் பிரஹ்மத்திற்கு நிர்விகாரமுடைய அவஸ்தையைக் கூறுவதான சுருதி வசனங்கள் அசங்கதமாகும். ஆகையால் இவ்விருவித வாக்கியங்களின் பிரமாணத்தன்மையின் பொருட்டுப் பிரஹ்மத்திற்கு சவிகாரம், நிர்விகாரமாமிரு அவஸ்த்தகளை யொப்பவேண்டும். எங்ஙனம்:—சமுத்திரத்திற்கு அலைகளோடும் அலைகளின்றியுமிருக்கு மிரு அவஸ்தைகளுண்டாகின்றனவோ அங்ஙனமே பிரஹ்மத்திற்கும் சவிகார நிர்விகாரமென்னு மிரு அவஸ்தைகளுண்டாகின்றன. ஆண்டு ஞானகர்மங்களின் சமுச்சய (கலப்பு) அப்பியாசத்தால் சவிகாரஅவஸ்தையின் நீக்கமுண்டாகி ஜீவாத்மாவிற்கு நிர்விகார அவஸ்தையின் பிராப்தியுண்டாகிறது, அதுவே இஜ்ஜீவாத்மாவின் முக்தியாம்.

௮௯. இராமாநுஜ மதமுடையாரது முக்தியின் வர்ணனம்.

இராமாநுஜ மதமுடையாரோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர், ஸ்ரீ பகவான் வாசுதேவனிடத்திலிருக்கும் சர்வஜகத்தின் கர்திருத்தன்மையாதோ அக் கர்திருத்தன்மை தர்மத்தினை விட்டு அப்பகவானுடைய சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய கல்யாண குணங்களெத்தனையோ, அச்சர்வஞ்ஞத் தன்மை முதலிய குணங்களின் பிராப்தி வாயிலாக ஜீவாத்மாவிற்கு அப்பகவானுடைய யதார்த்தஸ்வரூபத்தின் அநுபவம் யாதோ அதுவே ஜீவாத்மாவின் முக்தியாம்.

௯௰. மத்துவமதமுடையாரது முக்தியின் வர்ணனம்.

மத்வ மதமுடையாரோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர், ஜகத்கர்திருத்தன்மை, இலக்குமி, ஸ்ரீவச்சனென்னும் மூன்றையும் விட்டு வேறெத்தனை விஷ்ணுபகவானுடைய நிரதிசயானந்த முதலிய தர்மங்களுளவோ அவைகளின் சாதுர்சிய (ஒப்புமை) தர்மங்களின் பிராப்தி ஜீவனுக்குண்டாவதே ஜீவாத்மாவின் முக்தியாம். அம்முக்தியும் சாலோக்கியம், சாமீப்பியம், சாரூப்பியம், சாயுச்சியம் என்னும் வேறுபாட்டால் நான்கு விதமாகின்றது. விஷ்ணு பகவானிருக்கும் வைகுண்டலோகம் யாதோ அந்த லோகத்தின்

பிராப்தியினையே ஜீவனுக்கு சாலோக்கியமென்பர். அந்தலோகத்தில் ஜீவாத்மாவிற்கு விஷ்ணுபகவானுடைய சாமீபத் தன்மையின் பிராப்தத்தினையே சாமீப்பியமென்பர். சமீபத் தன்மையின் பிராப்தமுண்டாய் ஜீவாத்மாவிற்கு விஷ்ணுபகவானுடைய சாரூப (ஒப்புமையுருவ) த்தின் பிராப்தம் யாதோ அதனைசாரூப்பிய மென்பர். அவ்விஷ்ணு பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தில் ஜீவாத்மாவின் லயம்யாதோ அதனை சாயுச்சியமென்பர்.

௬௧. வல்லபமதமுடையாரது முக்தியின வாணனம.

வல்லபமதமுடையாரோ விம்முக்தியை யொப்புகின்றனர். கோலோகத்தில் இருபுஜமுடைய கிருஷ்ணபகவானோடு அவரது அம்சவடிவஜீவனுக்கு * ராசலீலையின் அனுபவம் யாதோ அதுவே ஜீவனுக்கு முக்தியாம்.

௬௨. வியாகரண சாத்திரமுடையாரது முக்தியின் வர்ணனம்.

வியாகரண சாத்திரமுடையாரோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர். †பரா, ‡பைசந்தி, ¶மத்திமை, ‖வைகரி என நான்குவிதமாக வாக்குகளுண்டாகின்றன, இந்நான்குவித வாக்குகளில் முதலிலுள்ள பராவெனப் பெயரிய வாக்கு யாதோ அது பிரஹ்ம வடிவமாம் இத்தகைய பிரஹ்ம வடிவ பராவாணியின் தரிசனம் யாதோ அதுவே ஜீவனுக்கு முக்தியாம்.

௬௩. இரசேஸ்வர வாதிகளது முக்தியின் வர்ணனம்.

இரசேஸ்வர வாதிகளோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர்; பாதரசத்தினை பானஞ்செய்வதால் (அருந்துவதால்) மூப்பு மரணாதிகளின்றி இத்தேகத்தின் நிலைத்தற்றன்மையான ஜீவன் முக்தியாதோ அதுவே ஜீவாத்மாவின் முக்தியாம்.

௬௪. சூன்னியவாதி மாத்திமிகரது முக்தியின் வர்ணனம்.

சூன்னிய வாதி மாத்திய மிகரோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர். இவ்வெல்லாஜகத்தும் சூன்னியமேயாம் பிராந்தி நோக்கால் சத்வடிவ பிரதீதியுண்டாகின்றது. உண்மையாக வோர் வத்துவும் சத்தன்றுமென சூன்னிய பாவத்தின் பரியாக பரியந்தம் சூன்னிய வடிவ ஆத்மாவின் தத்துவ ஞானமும் அத்தத்துவ ஞானத்தால் சூன்னிய பாவத்தின் பிராப்தம் யாதோ அதுவே முக்தியாம்.

௬௫. தேகாத்மவாதி சார்வாகரது முக்தியின் வர்ணனம்.

தேகாத்ம வாதி சார்வாகரோ இம்முக்தியை யொப்புகின்றனர். விதி நிஷேதமில்லாத சுதந்திரத் தன்மையாதோ அதுவே முக்தியாம். அல்லது இச்சரீரவடிவ ஆத்மாவின் மரணம் யாதோ அதுவே முக்தியாம்.

---

* ராசலீலை—ஸ்ரீமத் பாகவதத்தின்கண் தசமஸ்கந்தத்தினில் ஸ்ரீகண்ணன் கோபிகைகளுடன் செய்த சிங்கார ரசசம்பந்தமான லீலை யெனக்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

† பரா—நாபியினின்றும் எழும் சூக்ஷ்ம சத்தம். ‡ பைசந்தி—இருதயத்தினின்றும் எழும் சூக்ஷ்மசத்தம். ¶ மத்தியமா—கண்டத்தினின்றும் எழும் சூக்ஷ்மசத்தம். ‖ வைகரி—வாக்கினின்றும் எழுஞ் சத்தம்.

௩௬. க்ஷணிக விஞ்ஞான வாதி யோகாசாரரது முக்தியின் வர்ணனம்.

விஞ்ஞான வாதி யோகாசாரரோ விம்முக்தியை யொப்புகின்றனர். அதாவது இருவித விஞ்ஞானமுண்டாகின்றன. ஒன்றோ ஆலயவிஞ்ஞானமும், மற்றையது பிரவிர்த்திவிஞ்ஞானமுமாம். அவ்விருவித விஞ்ஞானமும் க்ஷணிக மாகின்றன. ஆண்டுக் கட படமுதலிய விஷயாகாரமாக இதுகடம், இதுபடம் என்னுமிவைமுதலிய விஞ்ஞானம் யாதோ அந்த விஞ்ஞானமோ பிரவிர்த்தி விஞ்ஞானமெனப் படுகின்றது. இப்பிரவிர்த்தி விஞ்ஞானத்தி னுபாதான காரணவடிவமும், கட பட முதலிய பதார்த்தங்களை விஷயஞ்செய்யாததான யான் யான் என்னுமிவ்வாறாய விஞ்ஞானமும் யாதோ அந்த விஞ்ஞானம் ஆலய விஞ்ஞானமெனப்படுகின்றது. அவ்வாலய விஞ்ஞானத்தினும் வேறான பதார்த்தங்கள் யாவும் துச்சமாம் (பொய்யாம்.) ஆண்டுச் சம்சார காலத்தில் வர்த்தமான பிரவிர்த்தி விஞ்ஞானம் யாதோ அவைகளின் உச்சேதமுளதாக (நாசமுளதாக) கேவல ஆலய விஞ்ஞானத்தின் தாரை (தொடர்ச்சி) யாதோ அதுவே முக்தியாம்.

௩௭. ஆர்ஹத (ஜைன) மதமுடையாரது முக்தியின் வர்ணனம்.

ஆர்ஹதமதமுடையாரோ விம்முக்தியை யொப்புகின்றனர். எங்ஙனம், கூட்டில் அடைப்பட்டக் கிளிப்பக்ஷி கூட்டிற்கு நஷ்டமுண்டாகச் சுவதந்திரமாக ஆகாசத்திற் பறந்து விடுகின்றதோ அங்ஙனமே, ஆர்ஹத சாத்திரங்கூறிய த்தபத்தினாலும், ஆத்ம ஏகாக்கிரச் சமாதியால் அஷ்டவித கர்மவடிவபந்தத்தின் துவம்சமுண்டாயதன் பின்னர் சுகைக்கியவடிவமும், நிராவரண ஞான வடிவமுமான ஆத்மாவின் சுவதந்திர முண்டாகி நிரந்தர வூர்த்துவ கமனம் (மேற்செல்லுவது) யாதோ அல்லது அலௌகிக ஆகாசத்திற் செல்லுவது யாதோ அதுவே இவ்வாத்மாவிற்கு முக்தியாமென்பர். அஷ்டவித கர்மங்களின் ஸ்வரூபமும், அலௌகிக ஆகாசத்தின் ஸ்வரூபமும், பின்னர் இரண்டாவதுபரிச்சேதத்தில் ஆர்ஹதமதநிரூபணத்திற் றெளிவாய்க் கூறுவாம். மீமாஞ்சகர் மதமுதலாக ஆர்ஹதரது மதமட்டுமாம் எத்தனை வாதிகளின் முக்தியைக் கூறினேமோ அம்முக்தியினைப் பிருஹத் நியாயக் கிரந்தங்களில் தூஷிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அத்தூஷணம் கிரந்தம் விரியுமென்னும் பயத்தா லீண்டெழுதப்படவில்லை. ஆனால் சர்வவாதிகளின் முக்தி மாத்திரத்தின் ஸ்வரூபமீண்டு நிரூபித்தனம். முக்தி வாதம் முற்றிற்று.

௩௮. தத்துவஞானத்தில் திரவியமுதலிய பதார்த்தங்களினது நிரூபணத்தின் உபயோக வர்ணனம்.

இனியிந்நூலிற் கூறப்படும் திரவியமுதலிய பதார்த்தங்களின் ஞானத்திற்கு எவ்வகையால் தத்துவஞானத்திலுபயோகமோ அவ்வகையினை நிரூபிப்பாம். ஆண்டு ஆத்மாவானது தேகம், இந்திரிய முதலிய வெல்லாப் பதார்த்தங்களினும் வேறுமென்னும் இவ்வாறாய தத்துவ ஞானத்தால் அத்தியந்த துக்க நிவிர்த்தி வடிவ மோக்ஷத்தின் பிராப்தியை முற்கூறினம். அத்தத்துவ ஞானம் தேகேந்திரிய முதலிய சர்வ அநாத்ம பதார்த்தங்களின் ஞானமின்றி சம்பவியாது. ஏனெனின் எவ்வெவ்வபாவத்தை விஷயஞ்செய்யும் ஞானமுண்

டாகின்றதோ அவ்வவ்வபாவ ஞானம் அவ்வபாவத்தின் பிரதியோகியை விஷயஞ் செய்யும் ஞானத்தினாலேயே யுண்டாகின்றது. பிரதியோகியின் ஞானமின்றி அபாவ ஞான முண்டாகாது. எங்ஙனம், கடவடிவப் பிரதியோகியின் ஞானமுளதாகியே பூதலமுதலிய விடங்களில் அக்கடாபாவத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. கடவடிவப்பிரதியோகியின்ஞானமின்றிக் கடாபாவத்தின் ஞானம் பிரதீதமாவதின்று. அங்ஙனமே ஆத்மாவில் தேகேந்திரிய முதலிய சர்வ அனாத்ம பதார்த்தங்களின் அன்னியோன்னியாபாவ வடிவ பேதத்தை விஷயஞ் செய்வதாகிய தத்துவஞானம் யாதோ அத்தத்துவ ஞானமும் தேகேந்திரியமுதலிய சர்வ அனாத்ம பதார்த்த வடிவப் பிரதியோகியின் ஞானமின்றி சம்பவியாது. ஆகையால் தத்துவஞானத்தின் சித்தியின்பொருட்டுத் தேகேந்திரியமுதலிய சர்வ அனாத்மபதார்த்தங்களை அறிதல்வேண்டும். தேகேந்திரிய முதலிய சர்வ அனாத்ம பதார்த்தங்களின்ஞானம் திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களின் நிரூபணம் செய்தாலன்றிச்சம்பவியாது. ஆகையால் திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களின் நிரூபணம் அவசியங் கூறவேண்டியதாம். முதலில் சுருக்கமாக நிரூபித்தப்பதார்த்தங்களைப்பின்னர் விரிவாக நிரூபிப்பதால் கேட்போருக்குப் பதார்த்தங்களின் போதம் எளிதாயுண்டாகின்றது. ஆகையால் கேட்போருக்கு எளிமை வாயிலாக போதமாம் பொருட்டுத் திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களை முன்னம் சுருக்கமாக நிரூபிப்பாம்.

௧௧. பதார்த்தங்களின் அசாதாரண லக்ஷணம்.

ஆண்டு "ஜ்ஞேயத்வம் ப்ரமேயத்வம் அபிதேயத்வம் அஸ்தித்வம் பதார்த்த லக்ஷணம்" (இ-ள்.) திரவிய முதலிய ஏழு பதார்த்தங்களின் அசாதாரண தர்மமாகிய ஞேயத்தன்மை, பிரமேயத் தன்மை, அபிதேயத் தன்மை, அஸ்தித் தன்மை என்னும் நான்கும் லக்ஷண வடிவமாம், ஞானத்தின் விஷயத் தன்மையினை ஞேயத்தன்மை யென்பர். பிரமாஞானத்தின் விஷயத் தன்மையினைப்பிரமேயத் தன்மை யென்பர், ஜீவாத்மாவின் ஞானத்தின் விஷயத் தன்மையும், பிரமையின் விஷயத்தன்மையும் எல்லாப்பதார்த்தங்களிலிருப்பதில்லை எனினும் சர்வஞ்ஞவீஸ்வர ஆத்மாவினது ஞானத்தின் விஷயத் தன்மையும், பிரமையின் விஷயத் தன்மையும், எல்லாப் பதார்த்தங்களினும் இருக்கின்றன. அந்தவிஷயத் தன்மையே திரவிய முதலிய ஏழு பதார்த்தங்களின் லக்ஷணமாம். கேட்போருக்கு இப்பதத்தா லிவ்வர்த்தத்தின் போதமுண்டாகுக வென்னும் பதத்தினுள்ள ஈஸ்வரனது விச்சா வடிவ சக்தியாதோ அதனை அபிதையென்பர். அவ்வபிதையின் விஷயத்தன்மையினை அபிதேயத் தன்மை யென்பர். கடபட முதலிய பதங்கட்கு அபிதையின் விஷயத்தன்மை திரவிய முதலிய சர்வபதார்த்தங்களிலின்றும். என்றனும் பதார்த்த மாத்திரத்தின் வாசகமான சர்வமுதலிய பதங்கள்யாவையோ அவ்வெல்லாப்பதங்கட்கு அபிதையின் விஷயத் தன்மை அத்திரவிய முதலிய சர்வ பதார்த்தங்களினுமிருக்கின்றது. அதுவே திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களின் லக்ஷணமாம். காலத்தின் சம்பந்தத்தினை அஸ்தித் தன்மை யென்பர். அதுவும் திரவிய முதலிய சர்வ பதார்த்தங்களிலிருக்கின்றது.

௱ திரவிய முதலிய ஏழு பதார்த்தங்களைச் சாமான்னியமாக நிரூபித்தல்.

அப்பதார்த்தங்கள் கணாதமுனிவர் அருளிச்செய்த வைசேடிக சாத்திரத்தில் திரவியம், குணம், கருமம், சாமான்னியம், விசேஷம், சமவாயம், அபாவமென்னும் வேறுபாட்டா லெழுவகையாகின்றன. அல்லது அப்பதார்த்தம் பாவம், அபாவமென்னும் வேறுபாட்டா லிருவிதமாகின்றன. ஆண்டு முதற்பாவ பதார்த்தமோ திரவியம், குணம், கருமம், சாமான்னியம், விசேஷம், சமவாய மென்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்தாம். மற்றைய அபாவ பதார்த்தமோ சம்சர்க்கா பாவம், அன்னியோன்னியா பாவமென்னும் வேறுபாட்டா லிருவகைத்தாம். முதற் சம்சர்க்கா பாவமோ பிராக பாவம், பிரத்துவம்சா பாவம், அத்தியந்தாபாவம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். மற்றைய அன்னியோன்னியா பாவமோ ஒன்றேயாம்.

௱௧. திரவிய நிரூபணம்.

ஆண்டு ஏழு பதார்த்தங்களுள் முதல் திரவிய பதார்த்தமோ பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு, ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மா, மனமென்னும் வேறுபாட்டாலொன்பது வகைத்தாம்.

௱௨. மூர்த்த அமூர்த்தத் திரவியங்களின் பேத வர்ணனம்.

இவ்வொன்பது திரவியங்களினும் பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு, மனமென்னும் ஐந்து திரவியங்களோ மூர்த்தத் திரவிய மெனப்படுகின்றன. ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மாவென்னும் நான்கும் அமூர்த்தத் திரவியங்களெனவும், விபுவு மெனப்படுகின்றன.

௱௩. நித்திய அநித்திய திரவியங்களின் பேத வர்ணனம்.

பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயுவென்னும் நான்கின் பரமாணுக்களும், ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மா, மனமென்னும் யாவும் நித்தியத் திரவியங்களெனப்படுகின்றன. துவியணுகாதி காரியவடிவ பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயுவென்னும் யாவும் அநித்தியத் திரவியமெனப்படுகின்றன.

௱௪. பிருதிவிவடிவத் திரவியத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

ஆண்டு அவ்வொன்பது திரவியங்களில் முதற்கட் பிருதிவி வடிவ திரவியம் நித்தியம், அநித்திய மென்னும் வேறுபாட்டா லிருவகைத்தாம். பரமாணுவடிவ பிருதிவியோ நித்தியமும், துவியணுகாதி காரிய வடிவபிருதிவி அநித்தியமுமாகின்றது. அவ்வநித்தியப் பிருதிவியும் சரீரம், இந்திரியம், விஷயமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். பார்த்திவ சரீரம் யோனிஜம், அயோனிஜ மென்னும் வேறு பாட்டா லிருவகைத்தாம். சுக்ல, சோணித சையோகத்தினாலுண்டாகிய சரீரம் யாதோ அச்சரீரம் யோனிஜ மெனப்படுகின்றது. அந்த யோனிஜ சரீரமும், ஜராயுஜம், அண்டஜமென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். மனிதர் முதலிய சரீரங்கள் ஜராயுஜ மெனப்படுகின்றன. பக்ஷி சர்ப்ப முதலிய சரீரங்கள் அண்டஜமெனப்படுகின்றன. யோனிஜ சரீரத்தினும் வேறான சரீரம் யாதோ அச்சரீரம் அயோனிஜமெனப்படுகின்றது. அவ்வயோ

னிஜ சரீரமும் ஸ்வேதஜம், உத்பிஜ்ஜம், அதிர்ஷ்ட விசேஷஜன்னிய மென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். புழு, கொசுகு முதலிய சரீரங்கள் ஸ்வேதஜ மெனப்படுகின்றன. மரமுதலியன உத்பிஜ்ஜமெனப்படுகின்றன. மனு முதலிய சரீரங்கள் அதிர்ஷ்ட விசேஷ ஜன்னியமெனப்படுகின்றன. நாற்றத்தினைக் கிரஹிக்கும் கிராண வடிவ பார்த்திவ இந்திரியம் ஒரேவிதமாகின்றது. மண், கல், வடிவ முதலிய பார்த்திவ விஷயமோ பலவகைத்தாம்.

௱ரு. ஜலவடிவத் திரவயத்தினைச் சுருக்கமாய் நிரூபித்தல்.

இரண்டாவது ஜலவடிவத்திரவியமும்; நித்தியம், அநித்திய மென்னும் வேறுபாட்டா லிருவகைத்தாம். பரமாணு வடிவ ஜலமோ நித்தியமும், துவியணுகாதி காரிய வடிவ ஜலம் அநித்தியமுமாகின்றது. அவ்வநித்திய ஜலமும் சரீரம், இந்திரியம், விஷயம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். ஜலீய (ஜலக்கூறும்) சரீரம் அயோனிஜமேயாகின்றது. அந்த ஜலக்கூறும் சரீரம் வருணலோகத்திற் பிரசித்தமாம். இரசத்தை கிரஹிக்கும் இரசனேந்திரியம் ஜலீயவிந்திரிய மெனப்படும். நதி, கடல் முதலியன ஜலீயவிஷயமெனப்படும்.

௱௬. தேயு வடிவத் திரவியத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

மூன்றாவது தேயு வடிவத் திரவியமும் நித்தியம், அநித்தியமென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். பரமாணுவடிவத்தேயுவோ நித்தியமும், துவியணுகாதி காரிய வடிவத்தேயு அநித்தியமுமாகின்றது. அவ்வநித்தியத்தேயுவும் சரீரம், இந்திரியம், விஷய மென்னும் வேறு பாட்டால் மூவகைத்தாம். தேயு சரீரம் அயோனிஜமேயாகின்றது. அத்தேயு சரீரம் சூரிய லோகத்திற் பிரசித்தமாம். உருவத்தைக் கிரஹிக்கும் சக்ஷுவிந்திரியம் தேயு விந்திரிய மெனப்படும். தைஜசவிஷயமோ மண்ணிலுள்ளது, விண்ணிலுள்ளது, வயிற்றிலுள்ளது, ஆகரத்தி (சுரங்கத்தி) லுள்ளது என்னும் வேறுபாட்டால் நான்கு வகைத்தாம். பிரசித்த வன்னியை பௌம மென்றும், மின்னல் முதலியவைகளை திவ்வியமென்றும், ஜடராக்கினியை ஔதர்ய மென்றும், பொன் முதலியவைகளை ஆகரஜமென்றும் வழங்கப்படும். அல்லது உத்பூத ரூபம் உத்பூத பரிசமுடையது, அநுத்பூத ரூபம் அநுத்பூத பரிசமுடையது, உத்பூத பரிசம் அநுத்பூத ரூபமுடையது, உத்பூதரூபம் அநுத்பூதபரிசமுடையது என்னும் வேறுபாட்டால் அத்தேயு நான்குவகைத்தாம்.

௱௭. வாயுவடிவத் திரவியத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

நான்காவது வாயுவடிவத் திரவியமும் நித்தியம், அநித்தியமென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். பரமாணு வடிவ வாயுவோ நித்தியமும், துவியணுகாதி காரிய வடிவ வாயு அநித்தியமுமாகின்றது. அநித்திய வாயுவும் சரீரம், இந்திரியம், விஷயமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். வாயவீய சரீரமோ அயோனிஜமேயாகின்றது. வாயவீய சரீரம் வாயுலோகத்திலேயே பிரசித்தமாம். பரிசத்தைக் கிரஹிக்கும் துவக்கிந்திரியம் வாயவீயவிந்திரியமெனப்படும். மர முதலியவைகளின் அசைவிற்குக் காரண வாயுவும், சரீரத்தில் சஞ்சரிக்கும் பிராண வாயுவும் வாயவீய விஷயமெனப்படும்.

ாஅ. ஆகாசவடிவத் திரவியத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

ஐந்தாவது ஆகாச வடிவத் திரவியமும் ஒன்றும், நித்தியமும், விபுவு மாம். அவ்வாகாசத்திற்கு பிருதிவி முதலியவைகளைப் போன்று ஓர் சரீரமும் விஷயமுமின்றும். ஆனால் அவ்வாகாசத்திற்கும் இந்திரியமோ இருக்கின்றது அது சத்தத்தைக் கிரஹிக்கும் சுரோத்திரேந்திரியமாம்.

ாகூ. காலவடிவத் திரவியத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

ஆறாவது காலவடிவத் திரவியமும் ஒன்றும், நித்தியமும், விபுவு மாகின்றது.

ாய. திசைவடிவத் திரவியத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

ஏழாவது திக்கு வடிவத் திரவியமும் ஒன்றும், நித்தியமும், விபுவுமா கின்றது.

ாகக. ஆத்ம வடிவத் திரவியத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

எட்டாவது ஆத்ம வடிவத் திரவியமோ ஜீவாத்மா, ஈஸ்வராத்மா வென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஜீவாத்மாவோ அனேகமும், நித்தியமும், விபுவுமாம். ஈஸ்வர ஆத்மாவோ ஒன்றும், நித்தியமும், விபு வுமாம்.

ாகஉ. மனவடிவத் திரவியத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

மனவடிவத் திரவியமும் ஜீவாத்மாவினைப் போன்று அனேகமும், நித் தியமும், அணுவுமாம். சுருக்கமாகத் திரவிய நிரூபணம் முற்றிற்று.

ாகங. இருபத்து நான்கு வகையான குணங்களின் வர்ணனம்.

இரண்டாவது குண பதார்த்தமோ ரூபம், ரசம், கந்தம், பரிசம், சங் கியை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்து வம், குருத்துவம், திரவத்துவம், சிநேகம், சத்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், முயற்சி, தர்மம், அதர்மம், வாசனை யென்னும் வேறு பாட்டால் இருபத்துநான்கு வகைத்தாம்.

ாகச. உருவ குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

இவ்விருபத்து நான்கு குணங்களில் முதலாவது வுருவ குணமோ வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்மை, பசுமை, புகைமை, சித்திரமென் னும் வேறு பாட்டால் எழுவகைத்தாம். அவ்வுருவ குணம் பிருதிவி, ஜலம், தேயுவென்னும் மூன்றுத் திரவியங்களி லிருக்கின்றது. பிருதிவியிலோ அவ்வெழுவகை உருவமுமிருக்கின்றது. ஜலம், தேயுவென்னுமிரண்டில் கேவ லம் சுக்கிலவுருவம் (வெண்மை வுருவ) மே யிருக்கின்றது. அவ்வுருவம் ஜலத் தேயுக்களின் பரமாணு வடிவ நித்தியத் திரவியங்களிலோ நித்தியமும், மற்றைய வற்றில் அநித்தியமுமாகின்றது.

ாகரு. இரசகுணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

இரசகுணமோ தித்திப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, கைப்பு, கார்ப்பு, துவர்ப்பு என்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்தாம். அந்த ரசம் பிருதிவி,

ஜலமென்னு மிருதிரவியங்களிலேயேயிருக்கின்றது. பிருதிவியிலோ அறுவகை ரசமுமிருக்கின்றது. ஜலத்தில் மதுரரசமொன்றே யிருக்கின்றது, அந்த ரசமும் பரமாணு வடிவ நித்திய ஜலத்தில் நித்தியமும், மற்றையவற்றில் அநித்தியமுமாகின்றது.

௱௧௬. கந்தகுணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

கந்தகுணமோ நறுநாற்றம், தீநாற்றமென்னும் வேறுபாட்டா லிருவகைத்தாம், அக்கந்த குணம் பிருதிவியொன்றிலேயே யிருப்பதும், அநித்தியமுமாகின்றது.

௱௧௭. பரிசகுணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

பரிசகுணமோ, குளிர்ச்சி, வெம்மை, வெம்மையும் குளிர்ச்சியு மில்லாததென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். அந்தப் பரிச குணம் பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயுவென்னும் நான்குத் திரவியங்களிலிருக்கின்றது. ஜலத்திலோ குளிர்ந்த பரிசமும், தேயுவில் வெம்மைப் பரிசமும், பிருதிவிவாயுவாம் இரண்டில் வெம்மையும் குளிர்ச்சியுமில்லாப் பரிசமுமிருக்கின்றது. அப்பரிசம் பரமாணு வடிவ நித்தியஜலத்திலும், பரமாணு வடிவ நித்தியத்தேயுவிலும், பரமாணு வடிவ நித்திய வாயுவிலும் நித்தியமாகின்றது. மற்றையவைகளில் அநித்தியமாகின்றது.

௱௧௮. சங்கியைக் குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

சங்கியைக் குணமோ ஒன்றாந் தன்மை, இரண்டாந் தன்மை, மூன்றாந் தன்மை யென்னு மிவை முதலிய வேறுபாட்டால் அநேகவித மாகின்றது. அச்சங்கியைக்குணம் பிருதிவி முதலிய திரவியங்களிலிருக்கின்றது. ஒருமைத் தன்மைச்சங்கியையோ நித்தியத்திரவியங்களில் நித்தியமும், அநித்தியத்திரவியங்களில் அநித்தியமுமாகின்றது. இரண்டாந் தன்மை, மூன்றாந் தன்மை முதலிய சங்கியைகளோ யாண்டும் அநித்தியமேயாம்.

௱௧௯. பரிமாண குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

பரிமாண குணமோ நுண்மை, பெருமை, நெடுமை, குறுமை யென்னும் வேறுபாட்டால் நான்கு வகைத்தாம். அந்நான்கு வகைத்தாய பரிமாணமும், பரமம், மத்திமமென்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டு மிருவகைத்தாம். அப்பரிமாணமும் பிருதிவி முதலிய ஒன்பான் திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றது. பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு வென்னும் நான்கு பரமாணுக்களிலும், மனதிலும் பரம நுண்மைத்தன்மையும், பரமகுறுமைத்தன்மையுமிருக்கின்றது. அப்பிருதிவி முதலிய நான்கின் துவியணுக்களில் மத்திம நுண்மைத் தன்மையும், மத்திமகுறுமைத்தன்மைப்பரிமாணமு மிருக்கின்றது. ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மா வென்னும் நான்கிலோ பரம பெருமைத் தன்மையும், பரம நெடுமைத் தன்மையு மிருக்கின்றது. கடமுதலிய திரவியங்களிலோ மத்திம பெருமைத் தன்மையும், மத்திம நெடுமைத் தன்மைப் பரிமாணமு மிருக்கின்றது. இப்பரிமாணம் நித்தியத்திரவியங்களில் நித்தியமும், அநித்திய

திரவியங்களில் அநித்தியமுமாகின்றது. அவ்வநித்திய பரிமாணமும் சங்கியா ஜன்னியம், பரிமாண ஜன்னியம், பிரசய ஜன்னியமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம்.

௱௨௰. வேற்றுமைத் தன்மையினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

வேற்றுமைக்குணமோ வொருமை வேற்றுமை, இருமை வேற்றுமை, மும்மை வேற்றுமை யென்னு மிவை முதலிய வேறுபாட்டால் அநேக வகைத்தாம். அவ்வேற்றுமைக் குணமும் பிருதிவி முதலிய வொன்பான் திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றது. ஒருமை வேற்றுமையோ நித்தியத் திரவியங்களில் நித்தியமும், அநித்தியத் திரவியங்களில் அநித்தியமு மாகின்றது. இருமை, மும்மை முதலிய வேற்றுமைகளோ யாண்டும் அநித்தியமேயாகின்றது.

௱௨௧. சையோக குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

சையோக குணமோ அன்னியதர கர்மஜ சையோகம், உபயதர கர்மஜ சையோகம், சையோகஜ சையோகமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். அச்சையோக குணமும் பிருதிவிமுதலிய வொன்பான் திரவியங்களிலேயே யிருப்பதும் யாண்டும் அநித்தியமுமாகின்றது. கிரியாஜன்னிய சையோகமும் * அபிகாதாக்கிய சையோகம், நோதனாக்கிய சையோகமென்னும் வேறுபாட்டா லிருவகைத்தாம்.

௱௨௨. விபாக குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

விபாக (பிறிவு) குணமோ அன்னியதர கர்மஜ விபாகம், உபயதர கர்மஜ விபாகம், விபாகஜ விபாக மென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். அவ்விபாகஜ விபாகம் காரண மாத்திர விபாக ஜன்னியம், காரண அகாரண விபாக ஜன்னியமென்னும் வேறு பாட்டா லிருவகைத்தாம். இவ்விபாகமும் பிருதிவிமுதலிய வொன்பான் திரவியங்களிலேயே யிருப்பதும், யாண்டும் அநித்தியமுமாகின்றது.

கஉ௩. பரத்வ அபரத்வ குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

பரத்வம், அபரத்வ மென்னு மிரு குணங்களோ தைசிக பரத்வம், காலிக பரத்வம், தைசிக அபரத்வம், காலிக அபரத்வமென்னும் வேறுபாட்டா லிருவகைத்தாம். பரத்வ, அபரத்வமா மிரு குணங்களும் பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு, மனமென்னும் ஐந்து திரவியங்களி லிருக்கின்றது. அதனிடத்திலும் காலிக பரத்வ அபரத்வங்களோ ஜன்னிய மூர்த்தத் திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றது. பரத்வ அபரத்வமா மிரு குணங்களும் அநித்தியமேயாம்.

௱௨௪. குருத்வ குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

குருத்வ குணமோ நீட்டல், முகத்தல், நிறுத்தல் என்னும இவை முதலிய வேறு பாட்டால் அநேக வகைத்தாம். இக்குருத்வ குணம்

---

* இதன்விரிவைப் பின்னர் குணமுறை பரிச்சேதத்தில் சையோக நிரூபணத்திற் காண்க.

பிருதிவி, ஜலமென்னும் இரு திரவியங்களிலேயே இருக்கின்றது. அதனிடத்தும் பரமாணு வடிவ நித்திய பிருதிவி ஜலங்களில், அக்குருத்வம் நித்தியமாகின்றது. துவியணுக முதலிய அநித்திய பிருதிவி ஜலங்களில் அக்குருத்வம் அநித்தியமாகின்றது. இக்குருத்வ குணம் * அதீந்திரியமேயாம்.

கஉரு. திரவத்வ குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

திரவத்வ குணமோ இயல்பாயுள்ளது, நிமித்தத்தாலாயது வென்னும் வேறுபாட்டா லிருவகைத்தாம். அத்திரவத்வ குணம் பிருதிவி, ஜலம், தேயு வென்னும் மூன்றுத் திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றது. ஜலத்திலோ இயல்பாயுள்ளத் திரவத்வமும், அரக்கு நெய் முதலிய பிருதிவிகளிலும், பொன் முதலிய தேயுக்களிலும் நிமித்தத்தினாலாய திரவத்வமுமிருக்கின்றது. அத்திரவத்வம் ஜலத்தின் பரமாணுக்களில் நித்தியமும், மற்றைய வற்றில் அநித்தியமுமாம்.

கஉசு. சினேஹ குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

சினேஹ குணமோ பிரக்ருஷ்டம் (சிறந்தது,) அபக்ருஷ்டம் (தாழ்ந்தது) என்னும் வேறு பாட்டா லிருவகைத்தாம் அச்சினேக குணம் ஜலம் ஒன்றினிடத்தே யிருக்கின்றது. எண்ணெய் முதலியவைகளின் அடக்கமாயுள்ள ஜலத்திலோ வுயர்ந்த சினேஹ குணமிருக்கின்றது. அந்த சினேஹம் பரமாணு வடிவ நித்திய ஜலத்திலோ நித்தியமும், துவியணுக முதலிய அநித்திய ஜலங்களில் அநித்தியமுமாகின்றது.

கஉஎ. சத்தகுணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்

சத்தகுணமோ ஒலிவடிவ சத்தம், வர்ண (எழுத்து) வடிவ சத்தமென்னும் வேறுபாட்டாலிருவகைத்தாம். அவ்விருவகைத்தாய சத்தமும் சம்யோகஜ சத்தம், விபாகஜசத்தம், சத்தஜசத்தமென்னும் வேறுபாட்டால்மூவகைத்தாம். இச்சத்தகுணம் ஆகாசம் ஒன்றிலேயே யிருப்பதும், அநித்தியமுமாம்.

கஉஅ. புத்தி குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

ஞானவடிவ புத்தி குணமோ ஆத்மா வொன்றிலேயே யிருக்கின்றது. அப்புத்தி நித்தியம், அநித்தியமென்னும் வேறுபாட்டா லிருவகைத்தாகின்றது. ஈஸ்வர ஆத்மாவின் புத்தியோ நித்தியமும், பிரத்தியக்ஷமும், ஏகமுமாகின்றது. ஜீவாத்மாவின் புத்தியோ அநித்தியமும், பிரத்தியக்ஷ பரோக்ஷமென்னுமிருவடிவமும், அனேகமுமாகின்றது; அதாவது அவ்வநித்திய புத்தியும் அநுபவம், ஸ்மிருதியென்னும்வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். அநுபவம், ஸ்மிருதி யென்னு மிருவகைத்தாய புத்தியும் யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். முதலாவது யதார்த்தவநுபவமோ பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, உவமிதி, சாப்தி, யென்னும் வேறுபாட்டால் நான்குவகைத்தாம். இந்நான்கில் முதலாவது பிரத்தியக்ஷமோ கிராணஜம், ராசனம், சாக்ஷுஷம், ஸ்பரிசம், சிராவணம், மானசமென்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்தாம். அவ்வறுவகைத்தாய பிரத்தியக்ஷமோ ஸவிகல்பம்,

---

* அதீந்திரியம் - இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாதது.

நிர்விகல்ப மென்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டு மிருவகைத்தாம். லௌகிகம் அலௌகிகமென்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டு மிருவகைத்துமாம். அலௌகிகப்பிரத்தியக்ஷமும் சாமான்னியலக்ஷண சம்பந்தத்தாலுண்டாயது, ஞானலக்ஷண சம்பந்தத்தாலுண்டாயது, யோகஜ தர்மலக்ஷண சம்பந்தத்தாலுண்டாயது என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகையாம். மற்றைய அயதார்த்த அநுபவமோ சம்சயம், விபர்யயம், தர்க்கமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம்.

கஉகூ. சுக குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

சுககுணமோ கேவலம் ஜீவாத்மாவிலேயே யிருக்கின்றது. அச்சுக குணம் வைஷிகம் (விஷயத்தாலுண்டாவது), அபிமானிகம் (அபிமானத்தாலுண்டாவது), மனோரதிகம் (மனதாற் கற்பித்துக் கொள்ளுவதனாலுண்டாவது), ஆப்பியாசிகம் (பழக்கத்தாலுண்டாயது) என்னும் வேறுபாட்டால் நான்குவகைத்தாம். இவ்வெல்லாச் சுகங்களும் அநித்தியமேயாம்.

கங௰. துக்க குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

துக்க குணமும் கேவலம் ஜீவாத்மாவிலேயேயிருக்கின்றது. அத்துக்கமும் அச்சுகத்தினைப்போன்று நான்கு வகைத்தாம். அங்ஙனமே அநித்தியமுமாம்.

கஙக. இச்சா குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

இச்சா குணமோ நித்தியம், அநித்திய மென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். அவ்விச்சாகுணம் கேவலம் ஆத்மாவிலேயே யிருக்கின்றது. ஈஸ்வர ஆத்மாவிலோ அவ்விச்சா குணம் நித்தியமும், ஏகமுமாம். ஜீவாத்மாவில் அவ்விச்சா குணம் அநித்தியமும், பலவிச்சை, உபாய விச்சை என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்துமாம்.

கஙஉ. துவேஷ குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

துவேஷகுணமோ கேவலம் ஜீவாத்மாவிலேயே யிருக்கின்றது. அத்துவேஷமும் துக்கத் துவேஷம், துக்கோபாய துவேஷமென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். இத்துவேஷகுணம் அநித்தியமேயாம்.

கஙங. முயற்சி குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

பிரயத்தினமாகிய முயற்சி குணமோ நித்தியம், அநித்திய மென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். அம்முயற்சி குணமும், கேவலம் ஆத்மாவிலேயே யிருக்கின்றது. ஈஸ்வர ஆத்மாவிலோ அம்முயற்சி நித்தியமும், ஏகமுமாம். ஜீவாத்மாவில் அம்முயற்சி அநித்தியமும், பிரவிருத்தி, நிவிர்த்தி ஜீவனயோனியென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம்.

கஙச. தர்ம அதர்ம குணங்களைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

தர்ம அதர்மமென்னு மிருகுணங்களோ கேவலம் ஜீவாத்மாவிலேயே யிருக்கின்றன. அநித்தியமும், அதீந்திரியமுமாகின்றன.

௱௬௫. சம்ஸ்கார குணத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

சம்ஸ்கார குணமோ வேகம், நிலைபெறுத்துகை, பாவனை யென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். முதலாவது வேக வடிவ சம்ஸ்காரமோ பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு, மனமென்னு மைந்து மூர்த்தத் திரவியங்களி லிருக்கின்றது. இரண்டாவது நிலைபெறுத்துகை யென்னும் சம்ஸ்காரமோ கேவலம் பிருதிவியிலேயே யிருக்கின்றது. சில நூலாசிரியரின் மதப்படி நிலை பெறுத்துகை யென்னும் சம்ஸ்காரம் பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயுவென்னும் நான்கிலு மிருக்கின்றது. மூன்றுவது பாவனு வடிவ சம்ஸ்காரமோ கேவலம் ஜீவாத்மாவிலேயே யிருப்பதும், அதீந்திரியமுமாகின்றது. வேக வடிவ சம்ஸ்காரமும் கர்மஜவேகம், வேகஜ வேகமென்னும் வேறுபாட்டால் இரு வகைத்தாம். இச்சம்ஸ்கார குணம் அநித்தியமேயாம்.

௱௬௬. விசேஷ குணங்களின் நிரூபணம்.

இவ்விருபத்து நான்கு குணங்களில் உருவம், ரசம், கந்தம், பரிசம், சினேகம், இயல்பாயுள்ள திரவத்துவம், சத்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், முயற்சி, தர்மம், அதர்மம், பாவனை யென்னும் பதினாறும் விசேஷ குணங்களெனப்படும்.

௱௬௭. சாமான்னிய குணங்களின் நிரூபணம்.

சங்கியை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், நிமித்தத்தாலாகிய திரவத்துவம், குருத்துவம், வேக மென்னும் பத்தும் சாமான்னிய குணங்களெனப்படும். நிலைபெறுத்துகை எம்மதப்படி கேவலப் பிருதிவி மாத்திரத்திலிருப்பதாமோ அம்மதப்படி அந் நிலை பெறுத்துகை விசேஷ குணமாம். எம்மதப்படி அந்நிலை பெறுத்துகை பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு வென்னும் நான்கிலிருப்பதாமோ அம்மதப்படி அந்நிலை பெறுத்துகை சாமான்னிய குணமாம். சுருக்கமாக குணநிரூபணம்.

௱௬௮. கர்ம பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

மூன்றுவது கர்ம பதார்த்தமோ எழும்பல், வீழ்தல், வளைதல், நிமிர் தல், நடத்தலென்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகைத்தாம். அக்கர்மம் பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு, மனமென்னு மைந்து திரவியங்களிலேயே யிருப்பதும் அவ்வெல்லாக் கருமங்களும் அநித்தியமுமாம். சுருக்கமாக கர்ம நிரூபணம்.

௱௬௯. ஜாதிவடிவ சாமான்னிய பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

நான்காவது ஜாதி வடிவ சாமான்னிய பதார்த்தமோ திரவியம், குணம், கருமமென்னு மூன்று பதார்த்தங்களிலேயேயிருப்பது. அச்சாமான் னியம் பரம், அபரமென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். திரவியம், குணம், கருமமென்னு மிம்மூன்றிலிருப்பதான சத்தா ஜாதியோ பரசாமான் னியமெனப்படுகிறது. ஒன்பான் திரவியங்களிலிருப்பதான திரவியத் தன்மை ஜாதியும், இருபத்துநான்கு குணங்களி லிருப்பதான குணத்தன்மை ஜாதியும்,

ஐவகை கருமங்களிலிருப்பதான கருமத்தன்மை ஜாதியுமாம். இவை முதலிய வெல்லா ஜாதிகளும் அபர சாமான்னிய மெனப்படுகின்றது. இவ்வெல்லா ஜாதி வடிவ சாமான்னியம் நித்தியமேயாம். சுருக்கமாக சாமான்னிய நிரூபணம்.

கசரு. விசேஷ பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

ஐந்தாவது விசேஷ பதார்த்தமோ நித்தியத் திரவியங்களிலேயேயிருப்பதும், நித்தியமுமாகிறது. பரமாணு முதலியத் திரவியங்கள் அனேகமாம். ஆகையால் விசேஷமும் அனேகமேயாம். சாமான்னியமாக விசேஷ நிரூபணம்.

கசசு. சமவாய பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

ஆறாவது சமவாயபதார்த்தமோ அவயவம் அவயவியாமிரண்டிற்கும், குணம் குணியா மிரண்டிற்கும், கிரியை கிரியையுடையதாம் இரண்டிற்கும், ஜாதி வியக்தியா மிரண்டிற்கும், விசேஷம் நித்தியத் திரவியங்களா மிரண்டிற்கும் உள்ள பரஸ்பர சம்பந்தம் யாதோ அதனை சமவாயமெனப்படும், அச்சமவாயம் ஏகமும், நித்தியமும், அதீந்திரியமுமாகின்றது. சுருக்கமாக சமவாய பதார்த்த நிரூபணம்.

கசஎ. அபாவ பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

ஏழாவது அபாவ பதார்த்தமோ சம்சர்க்காபாவம், அன்னியோன்னியாபாவமென்னும் வேறுபாட்டால் இருவிதமாம். முதலாவது சம்சர்க்காபாவமோ பிராசீனர்களின் மதப்படி பிராகபாவம், பிரத்துவம்சாபாவம், அத்தியந்தாபாவம், சாமபிகாபாவமென்னும் வேறுபாட்டால் நான்குவகைத்தாம். நவீன நையாயிகர் மதப்படி பிராகபாவம், பிரத்துவம்சாபாவம், அத்தியந்தாபாவமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். அத்தியந்தாபாவம், அன்னியோன்னியாபாவமா மிரண்டும் நித்தியமேயாம். மற்றையவெல்லா அபாவங்களும் அநித்தியமாம். அவ்வநித்திய அபாவங்களிலும் பிராகபாவமோ உற்பத்தியின்றி அழிதியும், நாசமுடையதுமாகின்றது. பிரத்துவம்சாபாவமோ உற்பத்திபுடையதும் நாசமில்லாது அநந்தமுமாகின்றது. சாமயிகாபாவமோ உற்பத்தி யுடையதும், நாசமுடையதுமாகின்றது. சுருக்கமாக அபாவ நிரூபணம்.

கணாதமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வைசேடிக சாத்திரத்தின் திரவிய முதலிய எழு பதார்த்தங்களை முதலில் சுருக்கமாய் நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டது. இனி கௌதமமுனிவர் அருளிச் செய்யப்பட நியாயசாத்திரத்தின் பிரமாணமுதலிய பதினாறு பதார்த்தங்களை நிரூபிப்பாம்.

கசஅ. பிரமாண முதலிய பதினாறு பதார்த்தங்களைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

ஆண்டு பிரமாணம், பிரமேயம், சம்சயம், பிரயோஜனம், திருஷ்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தர்க்கம், நிர்ணயம், வாதம், ஜல்பம், விதண்டை

ஹேத்வாபாசம், சலம், ஜாதி, நிக்கிரகஸ்தானமென்னும் வேறுபாட்டால் பதினாறு பதார்த்தங்களைக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

கசச. பிரமாண பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

பிரமாண பதார்த்தமோ பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானம், சப்தமென்னும் வேறுபாட்டால் நான்கு வகைத்தாம். முதலாவது பிரத்தியக்ஷ பிரமாணமோ பாஹியம், ஆந்தரமென்னும் வேறுபாட்டால் இரு வகைத்தாம். பாஹிய பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் கிராணம், ரசம், சக்ஷுஸ், துவக்கு, சுரோத்திரமென்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகைத்தாம். மனம் ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷ பிரமாண மெனப்படுகின்றது. இரண்டாவது அநுமானப் பிரமாணமும் பூர்வவத் (காரணத்தை லிங்கமாகவுடைய) அநுமானம், சேஷவத் (காரியத்தை லிங்கமாக உடைய) அநுமானம், சாமான்னியதோ திருஷ்ட (காரண காரியங்கட்கு வேறான லிங்கத்தையுடைய) அநுமானமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். அம்மூவகை அநுமானமும் ஸ்வார்த்தம் (தன் பொருட்டு), பரார்த்தம் (பிறர் பொருட்டு) என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டும் இருவிதமாம். மூன்றாவது உபமானப் பிரமாணமும் சாதுருசிய விசிஷ்ட (சமான இயல்படுத்த) பிண்ட ஞானம், வைதர்மிய விசிஷ்ட (வேற்றியல் படுத்த) பிண்ட ஞானம், அசாதாரண தர்ம விசிஷ்ட (சிறப்பியல் படுத்த) பிண்ட ஞானம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். நான்காவது சப்தப் பிரமாணமோ திர்ஷ்டார்த்தகம் (புசித்தற்கு விரும்புவோன் அடுதலைச்செய்க என்றல் முதலிய காணப்படும் பொருளைக் கூறுவது), அதிர்ஷ்டார்த்தகம் (ஸ்வர்க்கம் விரும்புவோன் வேள்வியைச் செய்க என்றல் முதலிய காணப்படாத பொருளைக் கூறுவது) என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம்.—(க.)

கசரு. பிரமேய பதார்த்தங்களைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

பிரமேய பதார்த்தமோ ஆத்மா, சரீரம், இந்திரியம், அர்த்தம், புத்தி, மனம், பிரவிருத்தி, தோஷம், பிரேத்தியபாவம், பலம், துக்கம், அபவர்க்கமென்னும் வேறுபாட்டால் பன்னிருவகைத்தாம். அப்பன்னிரு வகைத்தாய பிரமேயங்களில் முதலாவது ஆத்மவடிவப் பிரமேயமோ ஜீவாத்மா, ஈஸ்வராத்மா வென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஜீவாத்மாவோ நாநாவும், ஈஸ்வராத்மா ஏகமுமாம். அவ்விரு ஆத்மாக்களும் நித்தியமும், விபுவுமாகின்றன. சரீர வடிவப் பிரமேயமோ ஜராயுஜம், அண்டஜம், ஸ்வேதஜம், உத்பிஜ்ஜமென்னும் வேறுபாட்டால் நான்குவகைத்தாம். இந்திரிய வடிவப் பிரமேயமோ கிராணம், ரசனம், சக்ஷுஸ், துவக்கு, சுரோத்திரம், மனமென்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்தாம். அர்த்த வடிவப் பிரமேயமோ உருவம், ரசம், சத்தம், ஸ்பரிசம், கந்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், முயற்சியென்னும் வேறுபாட்டால் பதினொரு வகைத்தாம். அல்லது அவ்வர்த்த வடிவப்பிரமேயம் திரவியம், குணம், கருமம், சாமான்னியம், விசேஷம், சமவாயமென்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்

[illegible]

தாம். புத்தி வடிவப் பிரமேயமோ நித்தியம், அநித்தியமென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். ஈஸ்வராத்மாவின் புத்தியோ நித்தியமும், ஏகமும், பிரத்தியக்ஷ வடிவமுமாம். ஜீவாத்மாவின் புத்தி அநித்தியமானதாகும். அவ்வநித்திய புத்தியும் அநுபவம், ஸ்மிருதியென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். அவ்விரு வகைத்தாய அநித்திய புத்தியும் யதார்த்தம், அயதார்த்தமென்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டும் இருவகைத்தாம். யதார்த்த அநுபவமோ பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, உபமிதி, சாப்தியென்னும் வேறுபாட்டால் நான்கு வகைத்தாம். அயதார்த்த அநுபவமோ சம்சயம், விபர்யயம், தர்க்கமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். மனவடிவப் பிரமேயமோ நாநாவும், நித்தியமும், அணுவுமாம். பிரவிருத்தி வடிவப் பிரமேயமோ வாகாரம்பம் (வசனத்திற்கு அநுகூலமாயது), புத்தியாரம்பம் (தியானத்திற்கு அநுகூலமாயது), சரீராரம்பம் (உடற்சேட்டைக் கநுகூலமாயது) என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். தோஷ வடிவப் பிரமேயமோ ராகம், துவேஷம், மோஹ மென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். அவற்றுள் முதலாவது ராகவடிவ தோஷமோ காமம் (இச்சை), மற்சரம் (தன் பயனை விசாரியாமலே பிறன் விரும்பியதைத் தடுக்க விரும்புதல்), ஸ்ப்ருஹை (தர்ம விரோதமில்லாது பொருளை யடைய விரும்புதல்), திருஷ்ணை (என்னுடையது ஒருநாளுங் கெடலாகாதென்னும் விருப்பம்), உலோபம் (தர்ம விரோதமாக பிறர் பொருளை யடைய விரும்புதல்), மாயை (பிறரை வஞ்சிக்க விரும்புதல்), இடம்பம் (தர்ம மில்லாதவனாக விருந்தும் தர்ம முடையவனைகத் தன்னைப் புகழ்ந்துப் பேசுவது) என்னும் வேறுபாட்டால் எழுவகைத்தாம். இரண்டாவது துவேஷ வடிவ தோஷமோ குரோதம் (கண் சிவத்தல் முதலியவற்றிற்குக் காரணமாயது), ஈர்ஷை (சாதாரண வத்து ஒன்றை தன்னுடையதாகக் கொள்ளும் புருஷனைக் குறித்துண்டாவது), அசூயை (வேறு புருஷர்களது கல்வி முதலிய குணங்களைக் குறித்துண்டாவது), துரோகம் (வேறு புருஷரைக் கெடுத்தற் பொருட்டுண்டாவது), அமர்ஷம் (குற்றஞ் செய்வோனைத் தண்டிப்பதற்குத் தன்னிடத்தில் வல்லமையில்லாதவ னிடத்துண்டாவது), அபிமானம் (அபகாரஞ்செய்பவனைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்குவதற்கு வல்லமையில்லாதவனிடத்துண்டாவது) என்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்தாம். மூன்றாவது மோஹ வடிவ தோஷமோ விபர்யயம் (மித்தையாலாய ஞானம்), சம்சயம் (ஒரு தர்மியின் மாறுபட்ட பலதருமங்களால் விசேஷிக்கப்பட்ட வுணர்வு), தருக்கம் (வியாப்பியத்தை ஆரோபித்தலால் வியாபகத்தை ஆரோபிப்பது), மானம் (தன்னிடத்திலில்லாத குணங்களை ஆரோபித்துக் கொண்டு உயர்வாகக் கருதும் புத்தி), பிரமாதம் (முன் கர்த்தவ்விய அகர்த்தவ்வியங்களாக நிச்சயித்தவற்றி லுண்டாம் அகர்த்தவ்விய கர்த்தவ்வியத் தன்மையான ஞானம்), பயம் (அநிஷ்டத்தைச் செய்வோன் யாதேனும் ஓர் காரணம் வாய்த்தகாலத்து அதனை நிவர்த்திப்பதற்குத் தகுதியில்லாமையை அறிதல்), சோகம் (இஷ்டவஸ்துவைப் பிரிந்தகாலைத் அதனை மீண்டும் கிடைத்தற்குரிய தாகாமையை யுணர்தல்) என்

னும் வேறுபாட்டால் ஏழுவகைத்தாம். மரணத்திற்குப் பின்னுண்டாம ஜனனத்தினை பிரேத்திய பாவமென்பர். பலவடிவப் பிரமேயமோ முக்கியம் (சுகதுக்க சாக்ஷாத்காரம்), கௌணம் (முக்கிய பலசாதனம்) என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். துக்க வடிவப் பிரமேயமோ யான் துக்கி என்னும் பிரதீதியால் பிராணிகள் யாவற்றிற்கும் பிரசித்தமாயுள்ளது. சரீரமுதலிய இருபத்தொரு துக்கங்களின் ஆத்தியந்திக நிவிர்த்தியினை மோக்ஷமென்பர்.—(௨).

கசகூ. சம்சய பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

சம்சய வடிவ பதார்த்தமோ சாதாரண தர்மமுடைய தர்மி ஞானத்தாலுண்டாயது, அசாதாரண தர்மமுடைய தர்மி ஞானத்தாலுண்டாயது, விப்பிரதிபத்தி வாக்கியத்தாலுண்டாய தென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். அச்சம்சயம் பகிர்விஷயகம் (புறவிடயத்தது), அந்தர்விஷயகம் (உள்விடயத்தது) என்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டும் இருவகைத்தாம். பாகிர்விஷயக சம்சயமும் திருசியமான தர்மிகம் (காணப்படுந் தர்மியினது), அதிருசியமான தர்மிகம் (காணப்படாத தர்மியினது) என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம்.—(ங).

கசஎ. பிரயோஜன பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

பிரயோஜன பதார்த்தமோ முக்கியம் (சுகம் துக்காபாவம்), கௌணம் (முக்கியப்பிரயோஜன சாதனம்) என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம்.—(ச).

கசஅ. திருஷ்டாந்த பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

வாதிப் பிரதிவாதிகளது நிச்சயத்திற்குச் சாதகமான திருஷ்டாந்த பதார்த்தமோ சாதர்மியம் (அந்வயதிருஷ்டாந்தம்), வைதர்மியம் (வெதிரேக திருஷ்டாந்தம்) என்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம்.—(ரு).

கசகூ. சித்தாந்த பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

சித்தாந்த (சாத்திரமுணர்ந்தவர்ப் பிரமாணமுடைமையால் அங்கீகரித்த) பதார்த்தமோ சர்வ தந்திர சித்தாந்தம், பிரதி தந்திர சித்தாந்தம், அதிகரண சித்தாந்தம், அப்பியுபகம சித்தாந்த மென்னும் வேறுபாட்டால் நான்கு வகைத்தாம்.—(கூ).

கரும். அவயவ பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

அவயவ பதார்த்தமோ பிரதிஞ்ஞை, ஏது, உதாஹரணம், உபநயம், நிகமனமென்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகைத்தாம். அவற்றுள் இரண்டாவது ஏதுவென்னும் அவயவமும் அஞ்ஞாத வியதிரேக வியாப்திக ஏது போதகம், அப்பிரதீதான்வய வியாப்திக ஏது போதகம், பிரதீதான்வய வியதிரேகவியாப்திகவேது போதகமென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். உதாஹரண வடிவ அவயவமோ அன்வயவியாப்தி போதகம், வியதிரேக

வியாப்தி போதகமென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாயிருக்கின்றது. அது உபாய வடிவ அவயவமும் அன்வயி, வியதிரேகி யென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம்.—(எ).

கருக. தர்க்க பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல.

தர்க்க பதார்த்தமோ ஆத்மாசிரியம், அந்நியோந்நியாசிரியம், சக்கிரிகா, அநவஸ்தா, பிரமாண பாதிதார்த்தப் பிரசங்க மென்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகைத்தாம். ஆத்மாசிரியம், அந்நியோந்நியாசிரியம், சக்கிரிகா வென்னும் மூவித தர்க்கங்களோ உற்பத்தி, ஸ்திதி, ஞப்தி யென்னும் வேறுபாட்டால் மும்மூன்று வகைத்தாம். அல்லது அத்தர்க்க பதார்த்தம் வியாகாதம், ஆத்மாசிரியம், இதரேதராசிரியம், சக்கிரிகாசிரியம், அனவஸ்தா, பிரதிபந்தி கல்பனை, லாகவ கல்பனை, கௌரவம், உத்சர்க்கம், அபவாதம், வைதாத்தியமென்னும் வேறுபாட்டால் பதினொரு வகைத்தாம். அத்தர்க்கபதார்த்தம் விஷய பரிசோதகம், வியாப்தி கிராஹிக மென்னும் வேறுபாட்டால் மீண்டும் இருவகைத்தாம்.—(அ).

கருஉ. நிர்ணய பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

பயன் வடிவ நிச்சய ஆத்மஞானம் யாதோ அதனை நிர்ணய மெனப் படும்.—(கூ).

கருங. வாத பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

தத்துவத்தை (உண்மையை) யறிய விச்சையுடைய இருவர் ஒருவருக் கொருவர் கூறும் வினவிடை யாதோ அதனை வாதமென்பர்.—(க0).

கருச. ஜல்ப பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

ஒருவரை யொருவர் வெல்லவேண்டு மென்னும் இச்சையுடையவர் கள் தத்தங்கருத்தை நிலைக்கச் செய்வதான வசனங்கள் யாவையோ அவற்றை ஜல்பமென்பர்.—(கக).

கருரு. விதண்டை பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

ஒருவரை யொருவர் வெல்லும் வேட்கையுடையவர்கள் கூறும் தமது கக்ஷியை நிலைக்கச் செய்யாத கதை யாதோ அதனை விதண்டை யென்பர். —(கஉ).

கருசு. எதுப்போலிப் பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக வர்ணித்தல்.

எதுப்போலிப் பதார்த்தமோ வியபிசாரி, விருத்தம், அசித்தி, சப்பிரதிபக்ஷம், பாதிதமென்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகைத்தாம். மூன்றாவது வியபிசாரி யேத்துவாபாசமோ சாதாரணம், அசாதாரணம், முடிவு பெறாமை யென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம். அசித்தியேத்து வாபாசமும் சொரூபாசித்தம், ஆசிரியாசித்தம், வியாப்பியத் தன்மையசித்த மென்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம்.—(கங).

கருஎ. சல பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

ஒரு பொருள் கருதிச் சொல்லியதற்கு வேறு பொருள் கற்பித்துக் கொண்டு பழித்தலான சலபதார்த்தமோ வாக்சலம், சாமான்னியசலம், உபசாரசலம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகைத்தாம்.—(கச).

கருஅ. ஜாதி பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

போலிவிடையினை ஜாதியென்பர், அஜ்ஜாதி பதார்த்தமோ சாதர்மிய (பொது வியல்பு) சமை, வைதர்மிய (வேற்றியல்பு) சமை, உத்கிருஷ்ட (உயர்ச்சி) சமை, அபகிருஷ்ட (தாழ்ச்சி) சமை, வர்ண்ணிய (புகழ்ந்துரை) சமை, அவர்ண்ணிய (பழித்துரை) சமை, விகற்ப சமை, சாத்திய சமை, பிராப்தி (அடைவு) சமை, அப்பிராப்தி (அடையாமை) சமை, பிரசங்கசமை, பிரதி (வேறு) திருஷ்டாந்த சமை, அநுற்பத்தி (உற்பத்தியின்மை) சமை, சம்சய (ஐய) சமை, பிரகரண சமை, ஏது சமை, அர்த்தாபத்தி சமை, அவிசேஷ (விசேஷமின்மை) சமை, உபபத்தி சமை, உபலப்தி சமை, அநுபலப்தி சமை, நித்திய சமை, அநித்திய சமை, காரிய சமை என்னும் வேறுபாட்டால் இருபத்து நான்கு வகைத்தாம்.—(கரு).

கருகூ. நிக்கிரஹ பதார்த்தத்தினைச் சுருக்கமாக நிரூபித்தல்.

பிறரை ஜெயிப்பதற்கு ஏது யாதோ அது நிக்கிரஹஸ்தான மெனப்படுகின்றது. அந்நிக்கிரஹஸ்தான பதார்த்தமோ பிரதிஞ்ஞாஹானி (மேற்கோளழிவு), பிரதிஞ்ஞாந்தரம் (வேறுமேற்கோள்), பிரதிஞ்ஞா விரோதம் (மேற்கோண் மாறுபாடு), பிரதிஞ்ஞா சந்நியாசம் (மேற்கோள் விடுதல்), ஏத்வாந்தரம் (வேற்றேது), அர்த்தாந்தரம் (வேற்றுப் பொருள்), நிரர்த்தகம் (பொருளின்மை), அபார்த்தகம் (பொருளுணரப்படாமை), அவிஞ்ஞாதார்த்தம் (பொருட்போலி), அப்பிராப்தகாலம் (காலம் பெறாமை), நியூனம் (குன்றக்கூறல்), அதிகம் (மிகைபடக்கூறல்), புனருக்தம் (கூறியது கூறல்), அநநுபாஷணம் (பிற்கூற்றின்மை), அஞ்ஞானம் (அறியாமை), அப்பிரதிபா (விடை தெரிந்து விளங்காமையால் பேசாதிருத்தல்), விக்ஷேபம் (தனக்கு வேறு காரியமிருக்கின்றதெனக்கூறி வாதத்தை நிறுத்தல்), மதாநுஞ்ஞை (தன் குற்றத்தைப் பரிகரிக்காமல் பிறர் குற்றங் கூறல்), பர்யநுயோஜ்யோ பேக்ஷணம் (எடுத்துக் காட்டக்கூடிய தோல்வித்தானத்தைக் காட்டாதிருத்தல்), நிரநுயோஜ்ஜியாநு யோகம் (தோல்வியில்லா விடத்துத் தோல்விகூறல்), அபசித்தாந்தம் (சித்தாந்தபோலி), ஏத்வாபாச மென்னும் வேறுபாட்டால் இருபத்திரண்டு வகைத்தாம். சுருக்கமாகப் பிரமாண முதலிய பதினாறு பதார்த்தங்களின் நிரூபணம்.

முன்னூற்படி கணாதமுனிவ ரருளிச்செய்த வைசேடிக சாத்திரத்தின் திரவிய முதலிய ஏழு பதார்த்தங்களையும், கௌதமுனிவ ரருளிச்செய்த நியாயசாத்திரத்தின் பிரமாண முதலிய பதினாறு பதார்த்தங்களையும் சுருக்கமாய் நிரூபிக்கப்பட்டன. இனி இந்நியாயப் பிரகாச நூலில் பின்னர் அத்திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களின் விஸ்தார நிரூபணம் எம்முறைப்படி செய்யப்படுமோ அம்முறையினை நிரூபிப்பாம்.—(கசு)

கசுய. முதற்பரிச்சேதத்தில் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்ட திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களை இரண்டாவது முதலிய பரிச்சேதங்களில் விரிவாகக் கூறுவதை வர்ணித்தல்.

இந்தியாப் பிரகாச நூலில் இரண்டாவது பரிச்சேதத்திலே பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களை விரிவாக நிரூபிப்பதுடன் இருளினும், பொன்னிலும், அத்திரவியங்களினும் வேறுந்திரவியத் தன்மையினைக் கண்டிப்பாம். மூன்றாவது பரிச்சேதத்திலே ரூபமுதலிய இருபத்து நான்கு குணங்களை விரிவாய் நிரூபிப்பாம். நான்காவது பரிச்சேதத்தில் கர்மம், சாமான்னியம், விசேஷம், சமவாயம், அபாவமென்னும் ஐந்து பதார்த்தங்களை விரிவாய் நிரூபிப்பதுடன் சக்தி, சாதுர்ஸ்ய முதலியவைகளில் அவ்வேழு பதார்த்தங்களினும் வேறான பதார்த்தத் தன்மையினைக் கண்டிப்பாம். ஐந்தாவது பரிச்சேதத்திலே திரவிய முதலிய எழு பதார்த்தங்களின் சாதர்மிய வைதர்மியங்களையும், பிருதிவி முதலிய ஒன்பதுதிரவியங்களின் சாதர்மிய வைதர்மியங்களையும், ரூப முதலிய இருபத்து நான்கு குணங்களின் சாதர்மிய வைதர்மியங்களையும் கூறுவாம். ஆண்டு சாமான்னிய தர்மத்தினைச் சாதர்மியம் என்றும், விருத்த தர்மத்தினை வைதர்மியமென்றும் கூறுவர்.

மூன்றாவது பரிச்சேதத்தில் சாமான்னியமாகக் கூறப்பட்ட புத்தி வடிவ குணம் யாதோ அந்த ஞான வடிவ புத்தியினை ஆறாவது பரிச்சேதத்தில் விரிவாய் நிரூபிப்பாம். அதாவது அவ்வாறாவது பரிச்சேதத்தில் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தா லுண்டாகும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையினையும், அநுமானப் பிரமாணத்தாலுண்டாகும் அநுமிதிப்பிரமையினையும், உபமானப் பிரமாணத்தாலுண்டாகும் உபமிதிப் பிரமையினையும், சத்தப்பிரமாணத்தாலுண்டாகும் சாப்தீப் பிரமையினையும், ஸ்மிருதி ஞானத்தினையும், சம்சய விபர்யய தர்க்க வடிவ அயதார்த்த அநுபவத்தினையும், பிரமாண்ணிய வாதத்தினையும் நிரூபிப்பாம்.

எழாவது பரிச்சேதத்திலே நியாய சாத்திரத்தின் பிரமாண முதலிய பதினாறு பதார்த்தங்களின் விரிவையும், முற்கூறிய திரவியமுதலிய எழு பதார்த்தங்களில் அப்பதினாறு பதார்த்தங்களினடக்கமும், தீதிதீகார பட்டாசாரியரானவர் கணாதமுனிவர் அருளிய திரவிய முதலிய எழு பதார்த்தங்களில் எத்தனைப் பதார்த்தத்தினைக் கண்டித்து எத்தனைப் பதார்த்தத்தினை அதிகமாக வொப்பினரோ அவ்வெல்லாப் பதார்த்தங்களையும் நிரூபிப்பாம்.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ச பரிவிராஜகாசாரிய ஸ்ரீ ஸ்வாமி உத்தவாநந்தகிரி பாதத்தை பூஜித்த சிஷ்யராகிய ஸ்ரீ ஸ்வாமி சித்கனாநந்தகிரி யென்பவர் அருளிச் செய்யப்பட்ட நியாயப் பிரகாச மங்கலமுக்தி வாத நிரூபண வாயிலாக சுருக்கமாக திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களின் நிரூபண மமைந்த முதற்பரிச்சேதம் முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ குருப்யோநமஃ. ஸ்ரீ விஸ்வேஸ்வராயநமஃ.

நியாயப்பிரகாசம் முதற்பரிச்சேதம்

முற்றுப் பெற்றது.

ஓம் ஸ்ரீகணேசாயநம:. ஸ்ரீகாசிவிஸ்வேஸ்வராயநம:.

ஸ்ரீகுருப்பியோநம:. ஸ்ரீசங்கராசாரியேப்பியோநம:.

நியாயப் பிரகாசம்.

இரண்டாவது பரிச்சேதம்.

கசுக. திரவிய நிரூபணம்.

முதற் பரிச்சேதத்தில் சுருக்கமாக நிரூபிக்கப்பட்ட பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களை இவ்விரண்டாவது பரிச்சேதத்தில் விரிவாய் நிரூபிப்பாம். லக்ஷணம், பிரமாணத்தாலேயே வத்துவின் சித்தி யுண்டாகின்றது. லக்ஷணம் பிரமாணமின்றி வத்துவின் சித்தி உண்டாகாதென்னும் நியாயத்தினை அங்கீகரித்துப் பிருதிவிமுதலிய ஒன்பதுதிரவியங்களைச் சித்திசெய்வான் கருதி, முதலில் பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களின் சாமான்னிய லக்ஷணம் கூறுவாம். ஆண்டு "ஸமவாயிகாரணம் த்ரவ்யம்" அல்லது "குணாச்ரய: த்ரவ்யம்" அல்லது "த்ரவ்யத்வஜாதிமத் த்ரவ்யம்" அல்லது "குணகர்மாந்யத்வே ஸதி ஸாமாந்யவத் த்ரவ்யம்". இனி முறையாக இந்நான்கு லக்ஷணங்களின் அர்த்தத்தை நிரூபிப்பாம்.

கசுஉ. திரவ்வியத்தின் சமவாயி காரணத்தன்மை வடிவ முதலாவது லக்ஷணத்தின் வர்ணனம்.

முதலாவது "ஸமவாயி காரணம் த்ரவ்யம்" என்னும் லக்ஷணத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபிப்பாம். காரியத்தின் சமவாயிகாரணம் யாதோ அதனைத் திரவியமெனப்படும். பிருதிவி முதலிய வொன்பது திரவியங்களிலேயே யோக்கியத் திரவிய வடிவ காரியத்தின் அல்லது குண வடிவ காரியத்தின் அல்லது கரும வடிவ காரியத்தின் சமவாயிகாரணத் தன்மை யிருக்கிறது. குணம், கருமமென்னும் பதார்த்தங்களில் காரியத்தின் சமவாயி காரணத் தன்மை யுண்டாவதில்லை. ஆகையால் இச்சமவாயி காரண வடிவத் திரவியத்தின் லக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. மனவடிவத் திரவியத்திலோ வோர் காரியத் திரவியமும் சமவாய சம்பந்தமாக வுண்டாகிறதில்லை. குணமும், கருமமும் சமவாய சம்பந்தமாக வுண்டாகின்றன. ஆகையால் மனவடிவத் திரவியத்தில் திரவிய வடிவ காரியத்தின் சமவாயி காரணத் தன்மையின்றும். கேவலம் குணவடிவ காரியத்திற்கும், கருமவடிவ காரியத்திற்குமே சமவாயிகாரணத் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மா வென்னும் நான்கு விபுத்திரவியங்களி லோர்த்திரவியமும், கருமமும் சமவாய சம்பந்தமாக வுண்டாகிறதில்லை. குணமே சமவாய சம்பந்தமாக

வுண்டாகிற தாகையால் அந்நான்கு விபுத்திரவியங்களில் கேவலம் குண வடிவ காரியத்தின் சமவாயி காரணத் தன்மை யிருக்கின்றது. பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு வென்னும் நான்குத் திரவியங்களிலோ திரவிய வடிவ காரியமும், குணவடிவ காரியமும், கருமவடிவ காரியமுமாம் மூன்றும் சம வாய சம்பந்தமாக வுண்டாகின்றன. ஆகையால் பிருதிவி முதலிய நான்குத் திரவியங்களில் திரவிய வடிவ காரியத்தினதும், குணவடிவ காரியத்தி னதும், கருமவடிவ காரியத்தினதும் சமவாயி காரணத் தன்மை யிருக்கின் றது. பிருதிவி முதலிய நான்குத் திரவியங்களிலும் சரீரம், கட முதலிய அந்தியாவயவி வடிவ பிருதிவி முதலியவைகளில் ஓர் திரவியமும் சமவாய சம்பந்தமாக வுண்டாவதின்று. குணமும், கருமமு முண்டாகின்றன வாகையால் சரீரம், கட முதலிய வடிவ அந்தியாவயவிகளில் திரவிய வடிவ காரியத்தின் சமவாயி காரணத் தன்மை இன்றும், கேவலம் குண வடிவ காரியத்தினதும், கரும வடிவ காரியத்தினதும் சமவாயி காரணத் தன்மை யிருக்கின்றது. அந்தியாவயவியின் சொரூபம் பின்னர் பிருதிவி நிரூபணத் திற் கூறுவாம். இவ்வாற்றால் பிருதிவி முதலிய வொன்பது திரவியங்களி லேயே சமவாயி காரணத் தன்மை யிருக்கின்றது.

கருங. சமவாயி காரணத்தின் சொரூப வர்ணனம்.

எத்திரவியத்தில் எக்காரியம் சமவாய சம்பந்தமாக வுண்டாவ தாகின்றதோ அத்திரவியம் அக்காரியத்தின் சமவாயி காரண மெனப்படும். எங்ஙனம்: தந்துக்களில் பட வடிவ காரியம் சமவாய சம்பந்தமாக வுண்டாவ தாகின்றது. ஆகையால் அத்தந்து அப்படத்தின் சமவாயி காரணமாம், அங்ஙனமே அப்படம் தன்னிடத்துள்ள வுருவ முதலிய குணங்கட்கும், கரு மங்கட்கும் சமவாயி காரணமாம். "சமவாயி காரணம் திரவியம்" என்னும் முதலாவது லக்ஷணத்தில் "சமவாயி" என்னும் பதங் கூறாது "கார ணம் திரவியம்" என விம்மாத்திரமே திரவியத்தின் லக்ஷணமாகக் கூறின் உருவ முதலிய குணங்களிலும் அத்திரவியத்தின் லக்ஷணத்திற்கு அதி வியாப்தியுண்டாம். எற்றுக்கெனின், தந்துமுதலிய அவயவங்களி லுள்ள உருவ முதலிய குணங்கள் பட முதலிய அவயவியிலுள்ள உருவ முதலிய குணங்களின் காரணமாகின்றன. அங்ஙனமே உருவ முதலிய குணங்கள் தன்னை விஷயஞ் செய்யும் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கும், சுவத்துவம்சத்திற்கும், காரணமாகின்றன. அவ்வுருவ முதலிய குணங்களில் அவ்விலக்கணத்தின் அதிவியாப்தியை நிவிர்த்தி செய்யும்பொருட்டுத் திரவியத்தின் லக்ஷணத்தில் "சமவாயி" என்னும் இதை காரணத்திற்கு விசேஷணமாகக் கூறப்பட்டது. "சமவாயி" என்னும் விசேஷணத்தைக் கூறுவதால் அவ்வுருவமுதலிய குணங் களில் திரவியத்தின் லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாகாது. எனெனின், தந்துவிலுள்ள உருவ முதலிய குணங்கள் படத்திலுள்ள உருவ முதலிய குணங்களின் சமவாயி காரணமன்று. ஆனால் அசமவாயி காரணமாம். அங்ங னமே அவ்வுருவ முதலிய குணங்கள் சுவபிரத்தியக்ஷத்திற்கும், சுவத்துவம் சத்திற்கும், சமவாயி காரணமன்று, நிமித்த காரணமாம்.

௧௧௪. அசமவாயி காரணத்தின் சொரூப வர்ணனம்.

எப்பதார்த்தம் எக்காரியத்தின் சமவாயி காரணத்தில் சமவாயசம்பந்தமாக அல்லது சுவாசிரிய சம்பந்தமாக இருப்பதாகி காரியத்தினை யுண்டாக்குவதாகின்றதோ அப்பதார்த்தம் அக்காரியத்தின் அசமவாயி காரணமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தந்துக்களின் சையோகம் பட வடிவ காரியத்தின் சமவாயி காரண வடிவ தந்துக்களில் சமவாய சம்பந்தமாக இருப்பதாகி அப்பட வடிவ காரியத்தினை யுண்டாக்குவதாகின்றது. ஆகையால் அத்தந்துக்களின் சையோகம் பட வடிவ காரியத்தின் அசமவாயி காரணமெனப்படுகின்றது. அங்ஙனமே: அத்தந்துக்களின் உருவ முதலிய குணங்கள் அப்படத்திலுள்ள உருவ முதலிய குணங்களின் சமவாயி காரணவடிவ அப்படத்தில் சுவாசிரிய சம்பந்தமாக விருப்பதாகி அப்படத்தின் உருவ முதலிய குணங்களை யுண்டாக்குவதாகின்றன. ஆகையால் தந்துக்களின் உருவ முதலிய குணங்கள் அப்படத்திலுள்ள உருவ முதலிய குணங்களின் அசமவாயி காரண மெனப்படுகின்றன. ஈண்டு இரண்டாவது சம்பந்தத்தில் சுவ வென்னுஞ் சத்தத்தால் தந்துக்களின் உருவ முதலிய குணங்களைக் கொள்ளுக. அவ்வுருவ முதலிய குணங்களின் ஆசிரியமாகிய தந்து யாதோ அத்தந்துக்களில் அப்படம் சமவாய சம்பந்தமாக விருக்கின்றது. ஆகையால் அத்தந்துக்களின் உருவ முதலிய குணங்கள் சுவாசிரிய சமவாய வடிவ பரம்பரைச் சம்பந்தமாக அப்படத்தி லிருக்கின்றது.

௧௧௫. நிமித்த காரணத்தின் சொரூப வர்ணனம்.

சமவாயி காரணம், அசமவாயி காரண மென்னு மிரண்டிற்கும் வேறான காரணத்தினை நிமித்த காரணமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பட வடிவ காரியத்திற்கு தரி, வேமா, நாடா முதலிய வெல்லாக் காரணங்களையும் நிமித்த காரண மெனப்படுகின்றன. அங்ஙனமே: கட வடிவ காரியத்திற்கு தண்டம், சக்கிரம், குலாலன் முதலிய யாவும் நிமித்த காரண மெனப்படுகின்றன. ஒரு காரியத்திற்கு சமவாயி காரணமும், அசமவாயி காரணமும் ஒவ்வொன்றேயாகின்றது. நிமித்த காரணம் பலவாகின்றன. அதனிடத்தும் சமவாயி காரணத் தன்மையோ திரவிய பதார்த்த மொன்றினிடத்தேயுண்டாகின்றது. குணமுதலிய பதார்த்தங்களிலுண்டாவதில்லை. அசமவாயி காரணத் தன்மையோ குணம், கருமமென்னு மிருபதார்த்தங்களிடத்தேயே யுண்டாகின்றது. திரவிய முதலிய பதார்த்தங்களி லுண்டாவதின்று. நிமித்த காரணத் தன்மையோ திரவிய முதலிய வெல்லாப் பதார்த்தங்களி லுண்டாகின்றது. இதுகாறும் "சமவாயி காரணம் திரவியம்" என்னும் முதலாவது லக்ஷணம் நிரூபிக்கப்பட்டது. இனி இரண்டாவது லக்ஷணத்தின் அர்த்தம் நிரூபிப்பாம்.

௧௧௬. திரவியத்தின் குணாசிரியத்தன்மை வடிவ இரண்டாவது லக்ஷணத்தின் நிரூபணம்.

"குணாஶ்ரயோ த்ரவ்யம்" என்னு மிரண்டாவது லக்ஷணத்தின் அர்த்தம் நிரூபிப்பாம். எப்பதார்த்தம் சமவாய சம்பந்தமாக உருவ முதலிய

குணங்களின் ஆசிரியம் (பற்றுக்கோடு) ஆகின்றதோ அப்பதார்த்தம் திரவியமெனப்படுகின்றது. காலிக சம்பந்தமாக உருவ முதலிய குணங்கள் கருமமுதலிய பதார்த்தங்களினு மிருப்பனவாயினும் சமவாய சம்பந்தமாக உருவ முதலிய குணங்கள் கரும முதலிய பதார்த்தங்களி லிருப்பனவன்றும். பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களுக்குச் சமவாயசம்பந்தமாக குணங்களின் ஆசிரியத் தன்மை வடிவ லக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களில் எவ்வெத் திரவியத்தில் எவ்வெக் குணங்க ளிருப்பனவாமோ அவ்வக்குணங்களை அவ்வத்திரவிய நிரூபணத்திற் கூறுவாம்.

கக௭. திரவியத்தினுற்பத்தி க்ஷணத்தில் அவற்றின் குணங்களினுற்பத்தியில் தோஷத்தைக் கூறும் வாயிலாக இரண்டாவது க்ஷணத்தில் குணங்களினுற்பத்தியினை நிலைநாட்டுகை.

சங்கை :—குணாசிரியத் தன்மையெனக் கூறிய திரவியத்தின் லக்ஷணம் அவ்வியாப்தி குற்றமுடையதாகிதால் அசங்கதமாம். ஏனெனின், எவ்வெத் திரவியம் எவ்வெக்ஷணத்தி லுண்டாவதாமோ அவ்வக்காரிய திரவியம் அவ்வவ்வுற்பத்தி க்ஷணத்தி லுருவ முதலிய குணங்களின்றியே யுண்டாகின்றது. உற்பத்தி க்ஷணத்தினும் இரண்டாவது க்ஷணத்தில் காரிய திரவியத்தினுருவ முதலிய குணங்க ளுண்டாவ தாகின்றன. ஏனெனின், பாவகாரியம் யாதோ அது சமவாயி காரணம், அசமவாயி காரணம், நிமித்த காரணமென்னும் முக்காரணங்களா லுண்டாகின்றதென்னு மிது நியாய சாத்திரக்காரர்களது நியமமாம். அன்றியும் அம்மூவித காரணங்களும் காரியத்தி னுற்பத்தி க்ஷணத்தினும் மரைப்பில்லாத முற்க்ஷணத்தி லிருப்பனவாகியே அக்காரியத்தினை யுண்டாக்குவனவாம். உருவ முதலிய குணங்களும் பாவ காரியமாகையால் உருவ முதலிய குணங்களின் உற்பத்தி க்ஷணத்தினும் முற்க்ஷணத்தில் அம்முக்காரணங்களை அவசியமொப்பவேண்டும். கட முதலிய திரவியங்களின் உற்பத்தி க்ஷணத்தினும் இரண்டாவது க்ஷணத்தில் கடத்தினுருவ முதலிய குணங்களுக்கு உற்பத்தி யொப்பின் உருவ முதலிய குணங்களின் உற்பத்தி க்ஷணத்தினும் முதற் க்ஷணத்தில் உருவ முதலிய குணங்களுக்கு சமவாயி காரண வடிவ கடமும், கபாலத்தின் உருவ முதலிய அசமவாயி காரணங்களும், தேசகால முதலிய நிமித்த காரணங்களும் இருக்கின்றன. ஆகையால் இம்மூன்றினது காரணங்களால் கடத்தி னுற்பத்தியினும் இரண்டாவது க்ஷணத்தில் கடத்தி னுருவ முதலிய குணங்களின் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றன. கடத்தி னுற்பத்தி க்ஷணத்திலேயே கடத்தினுருவமுதலிய குணங்களுக்கு உற்பத்தி யொப்பின் உருவ முதலிய குணங்களின் உற்பத்தி க்ஷணத்தினும் முற்க்ஷணத்தில் அக்கட வடிவ சமவாயி காரணமின்றும். ஆகையால் கட வடிவ சமவாயி காரணத்தின் அபாவத்தால் கடத்தி னுற்பத்தி க்ஷணத்தில் அதனுருவ முதலிய குணங்களுக்கு உற்பத்தியே சம்பவியாது. ஓர்காலக் கடத்தி னுற்பத்தி க்ஷணத்தில் அதனுருவ முதலிய குணங்களுக்கு உற்பத்தி யுண்டாயின் சமவாயி காரணமின்றியே கேவலம் அசமவாயி காரணத்தாலும்

நிமித்த காரணங்களாலும் அவ்வுருவ முதலிய குணங்களி னுற்பத்தி யுண்டா
கும். இது சித்தாந்தத்திற்கு விருத்தமாம். எக்காரணத்தாலெனின் சித்
தாந்தத்தில் பாவ காரியத்தி னுற்பத்தி மூன்று காரணங்களாலேயே அங்கீக
ரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அல்லது ஓர் காலத்தில் உண்டாவதான திரவிய
குணங்களுக்கு உபாதான உபாதேய பாவ மொப்பின் ஓர் காலத்தில் உண்
டாவதான ஆவி னிருகோட்டிற்கும் பரஸ்பர உபாதான உபாதேய பாவ
முண்டாக வேண்டும். எங்ஙனம்: ஒரே காலத்தில் உற்பத்தியுடைய இவ்விரு
கோட்டிற்கு பரஸ்பர உபாதான உபாதேய பாவமுண்டாவ தின்றோ
அங்ஙனமே ஒரே காலத்தில் உற்பத்தியுடைய அத்திரவியத்திற்கும், குணத்
திற்கும் பரஸ்பர உபாதான உபாதேய பாவம் சம்பவியாது.

ககஅ. காரண சாமக்கிரி யொன்றினுல் குண, குணிகளின் உற்பத்தி ஒப்புவதில் தோஷத்தின் வர்ணனம்.

சமவாயி, அசமவாயி, நிமித்த வடிவ மூன்று காரணங்கள் கட பட
முதலிய திரவியங்களை யுண்டாக்குவனவாமோ அதே மூன்று காரணங்கள்
கடபட முதலிய திரவியங்களின் உருவ முதலிய குணங்களையு முண்டாக்குவன
வாம். ஆகையால் கட பட முதலிய திரவியங்களின் உற்பத்திக்ஷணத்திலேயே
அதனுருவமுதலிய குணங்களின் உற்பத்தியொப்புவதில் முற்கூறிய சமவாயி
காரணத்தின் அபாவ வடிவ தோஷம் பிராப்த மாகாதென சிலர் கூறின்
அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின், அக்கட பட முதலிய திரவியங்களின்
காரணங்களே அவைகளின் குணங்களுக்குக் காரணமாகுமாயின் கட பட
முதலிய திரவியங்கட்கும், அவற்றின் உருவ முதலிய குணங்கட்கும் பரஸ்ப
ரம் வேறு பாடு சம்பவியாதாகும். ஆனல் கட பட முதலிய திரவியங்களும்,
உருவ முதலிய குணங்களும் அபின்னமேயாகும். எக்காரணத்தாலெனின்
காரியங்களின் வேறுபாடே காரியத்தின் வேறுபாட்டிற்கு சாதகமாகின்றது.
எங்ஙனம்: தந்து முதலிய காரணங்களால் உண்டாய பட வடிவ காரியத்
தால் அத்தந்து முதலிய காரணங்களினும் வேறான கபால முதலிய காரணங்
களாலுண்டாய கட வடிவ காரியம் வேறாவது போலும். அன்றியும் குண,
குணியின் அபேதம் நியாய சித்தாந்தத்தில் அங்கீகார மின்றாம். குண,
குணியின் பேதமே அங்கீகாரமாம். ஆகையால் கட பட முதலிய திரவியங்
களின் காரணம் கட பட முதலியவைகளினது உருவ முதலியவைகளின்
காரணமாகமாட்டாது. கட பட முதலிய திரவியங்களின் காரணத்தினும்
அவற்றின் உருவ முதலிய குணங்களின் காரணம் வேறாகவே யொப்ப
வேண்டும். இங்ஙனம் கூறிய முறைப்படி கட பட முதலிய திரவியங்கள்
தனது உற்பத்தி க்ஷணத்தில் உருவ முதலிய குணங்களின்றியும், கரும மின்
றியும் உண்டாவதாகின்றன. அதாவது உற்பத்தி க்ஷணத்தில் அக்கட பட
முதலிய திரவியங்கள் நிர்குணமும், நிஷ்கிரியையுமாய் உண்டாவதாகின்
றன. அத்தகைய உற்பத்தி க்ஷணவச்சின்ன கட பட முதலிய திரவியங்களில்
குணாசிரயத் தன்மை வடிவ லக்ஷண மின்றாம். ஆகையால் அந்த லக்ஷணம்
அவ்வியாப்தி தோஷமுடையதாவதால் துஷ்டமாம். அத்தகைய துஷ்ட

லக்ஷணத்தால் திரவியத்தின் சித்தியுண்டாகு மாட்டாதென்னும் சங்கை யுண்டாகக் கூறிய அந்த லக்ஷணத்தினை இனி வேறு வகையாக வர்ணிப்பாம்.

க௬௯. அவ்விரண்டாவது லக்ஷணத்தை வேறுவகையாக வர்ணித்தல்.

"குணஸமாநாதிகரண ஸத்தாபிந்நஜாதிமத் த்ரவ்யம்" (இ-ள்.) எவ்வதிகரணத்தில் உருவ முதலிய குணங்கள் சமவாய சம்பந்தமாக இருக்கின்றனவோ அவ்வதிகரணத்தில் சமவாய சம்பந்தமாக விருக்கும் ஜாதி யாதோ அஞ்ஜாதி குணசமானாதி கரண மெனப்படுகின்றது. அத்தகைய குண சமானாதி கரணமும் சத்தா ஜாதியினும் வேறானஜாதி யாதோ அஞ்ஜாதி யுடைய பதார்த்தம் திரவிய மெனப்படுகின்றது. இத்தகைய ஜாதிதிரவியத் தன்மை ஜாதியாம். ஏனெனின், பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களி லேயே உருவ முதலிய குணங்கள் சமவாய சம்பந்தமாக விருக்கின்றன. அத்திரவியத் தன்மை ஜாதியும் அத்திரவியங்களிலேயே சமவாய சம்பந்தமாக இருக்கின்றது. ஆகையால் திரவியத் தன்மை ஜாதி குண சமானாதி கரண மெனப்படுகின்றது. அத்திரவியத் தன்மை ஜாதி சத்தா ஜாதியினும் வேறு மாம். இத்தகைய திரவியத் தன்மை ஜாதியுடையன பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களாம். இத்தகையத் திரவியத் தன்மை ஜாதி உற்பத்தி க்ஷணவச்சின்ன கட முதலிய நிர்குணத் திரவியங்களிலு மிருக்கின்றது. ஆகையால் அவற்றில் இந்த லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி யுண்டாகாது. ஆண்டு "சத்தா ஜாதியினும் வேறான ஜாதி யுடையது" திரவியமென இம்மாத்திரமே திரவியத்தின் லக்ஷணமாகக் கூறி அந்த லக்ஷணத்தில் "குணசமானாதி கரணம்" என்னும் பதங் கூறாவிடின் குணத்திலும், கருமத்திலும் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகும். ஏனெனின், உருவ முதலிய இருபத்து நான்கு குணங்களி லிருப்பதான குணத் தன்மை ஜாதியும், எழும்பற்றன்மை முதலிய ஐந்து கருமங்களி லிருப்பதான கருமத் தன்மை ஜாதியும், சத்தா ஜாதியினும் வேறுமாம். ஆகையால் சத்தையினும் வேறான குணத் தன்மை ஜாதியுடைய குணங்களிலும் கருமத் தன்மை ஜாதி யுடைய கருமங்களிலும் கூறிய அவ்விலக்கணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகும். அவ்வதிவியாப்தி குற்றத்தை நிவிர்த்தி செய்வான் கருதி அந்த லக்ஷணத்தில் "குண சமானாதி கரணம்" என்னும் இதை அஞ்ஜாதிக்கு விசேஷணமாகக் கூறப்பட்டது. குணத்திலும்; கருமத்திலும் சமவாய சம்பந்தமாக ஓர் குணமு மிருப்பதில்லை. ஆகையால் குணத் தன்மை ஜாதியும், கருமத்தன்மை ஜாதியும், குண சமானாதிகரண மன்று. ஆகையால் குண கருமங்களில் கூறிய அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகாது. அல்லது "குண சமானாதி கரண ஜாதி யுடையது திரவியம்" என விம்மாத்திரமே திரவியத்தின் இலக்கணமாகக் கூறி அவ்விலக்கணத்தில் "சத்தையினும் வேறானது" என்னும் பதம் கூறாவிடின் அவ்விலக்கணத்திற்கு மீண்டும் அக்குண கருமத்தில் அதிவியாப்தியுண்டாம். ஏனெனின், பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களில் உருவ முதலிய குணங்களும், சத்தாஜாதியும் சமவாய சம்பந்தமாக இருக்கின்றன. ஆகையால் அச்சத்தாஜாதியும் குணசமானாதிகரணமாம்,

இத்தகைய் குண சாமான்னிய கரண சத்தா ஜாதியுடையது எங்ஙனம் திரவியமாமோ அங்ஙனமே குண, கருமமும், சத்தா ஜாதியுடையன வாம். அக்குண, கருமத்தில் கூறிய அவ்விலக்கணத்திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாம். அவ்வதி வியாப்தி தோஷத்தை நிவிர்த்தி செய்வான் வேண்டி அவ்விலக்கணத்தில் "சத்தையினும் வேறான" என்னும் இதை அஜ்ஜாதிக்கு விசேஷணமாகக் கூறப்பட்டது. சத்தா ஜாதி சத்தா ஜாதியினும் வேறன்று. ஆகையால் அச்சத்தா ஜாதியைக் கொண்டு அந்த லக்ஷணத்திற்கு குண, கருமங்களில் அதிவியாப்தி யுண்டாகாது.

சங்கை:—குண சாமான்னிய கரண சத்தா ஜாதியினும் வேறான ஜாதி யுடையது திரவிய மெனக் கூறிய விலக்கணத்திற்கும் குணத்தில் அதிவி யாப்தியுண்டாகின்றது. ஏனெனின், "[illegible]" (இ-ள்.) ஒருமைத்தன்மை எண்ணுடைய உருவகுணம் சுவையினும்வேறாம். (உருவம் ஒன்று சுவையின்வேறு) என்னு முணர்ச்சி உருவ குணத்தில் ஒரு மைத் தன்மை யெண் வடிவ குணத்தினையும், வேற்றுமைத் தன்மை குணத் தினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆகையால் அவ்வுணர்ச்சியின் வலியால் உருவ குணத்திலும் ஒருமைத் தன்மை சங்கியா குணமும், வேற்றுமைத் தன் மை குணமும் அவசிய மொப்புவதாகும். அன்றியும், அவ்வுருவ குணத்தில் குணத்தன்மை ஜாதியுமிருக்கின்றது. ஆகையால் அக்குணத் தன்மை ஜாதி ஒருமைத் தன்மைச் சங்கியை வடிவ குணத்தினதும் வேற்றுமைத் தன்மை வடிவ குணத்தினதும் சாமான்னிய கரணமும் சத்தா ஜாதியினும் வேறுமாம். இத்தகைய குண சாமான்னிய கரண சத்தையினும்வேறான குணத்தன்மை ஜாதி யுடையது உருவ முதலிய குணங்களாம். ஆகையால் உருவ முதலிய குணங் களில் கூறிய அவ்விலக்கணத்தின் அதிவியாப்தியுண்டாகும்.

சமாதானம்:—உருவமொன்று சுவையின் வேறு என்னு முணர்ச்சி உருவ குணத்தில் சமவாய சம்பந்தமாக வொருமைத் தன்மை யெண்ணின் குணத்தினையும், வேற்றுமைத் தன்மை குணத்தினையும் விஷயஞ் செய்கிற தில்லை. ஏனெனின், குண பதார்த்தம் சமவாய சம்பந்தமாக திரவிய பதார்த்த மொன்றினிடத்தே யிருக்கின்றது. குண முதலிய பதார்த்தங்களில் சமவாய சம்பந்தமாக இருப்பதில்லை. எக்கட முதலிய திரவியங்களில் உருவ குணம் சமவாய சம்பந்தமாக இருக்கின்றதோ அக்கடாதி திரவியங் களில் ஒருமைத் தன்மையாகிய சங்கியைக் குணமும், வேற்றுமைத் தன்மை யாகிய குணமும் சமவாய சம்பந்தமாக இருக்கின்றன. ஆகையால் உருவ குணத்திற்கு ஒருமைத் தன்மை சங்கியை, வேற்றுமைத் தன்மை குணங்க ளோடு சாமான்னிய கரண்ணிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அச்சாமான்னிய கரண் ணிய சம்பந்தமாக உருவ குணத்தி லிருப்பதாகிய அவ்வொருமைத் தன்மை, வேற்றுமைத் தன்மை குணங்களையே அவ்வுணர்ச்சி விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆகையால் உருவ முதலிய குணங்களில் கூறிய அத்திரவியத்தின் இலக்கணத் திற்கு அதிவியாப்தி யுண்டாகாது.

கஎ0. திரவ்யத் தன்மை ஜாதியுடைமை வடிவ திரவியத்தின் மூன்றாவது லக்ஷணத்தின் நிரூபணம்.

"த்ரவ்யத்வஜாதிமத் த்ரவ்யம்" என்னும் மூன்றாவது இலக்கணம் நிரூபிப்பாம். எப்பதார்த்தம் சமவாய சம்பந்தமாக திரவியத் தன்மை ஜாதியுடையதாமோ அப்பதார்த்தம் திரவியமெனப்படும். ஆண்டுச் சமவாய சம்பந்தமாக திரவியத் தன்மை ஜாதி பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றது. குண முதலிய பதார்த்தங்களில் இருப்பதில்லை. ஆகையால் திரவியத் தன்மை ஜாதியுடைமை வடிவ திரவியத்தின் இலக்கணமும் சம்பவிக்கின்றது.

சங்கை:—இத்திரவியத்தின் ஜாதியுடைமையாகிய திரவிய இலக்கணமும், முற்கூறிய திரவியத் தன்மை ஜாதியுள்ள திரவிய இலக்கணமும், பின்னர் கூறப்படும் திரவியத் தன்மை ஜாதியுள்ள திரவிய இலக்கணமும் சித்திக்கும்போது முதலிலோர் பிரமாணத்தால் திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தியுண்டாகவேண்டும். திரவியத்தன்மை ஜாதியின் சித்தியின்றி அவ்விலக்கணம் சம்பவியாதென்னும் சங்கையுண்டாக இனி பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தியை செய்வாம்.

கஎக. ஏகாகாரப் பிரத்தியக்ஷத் தோற்றத்தால் திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தியினை வர்ணித்தல்.

பரஸ்பரம் வெவ்வேறான பிருதிவி முதலிய வொன்பது திரவியங்களில் இது திரவியம், இது திரவிய மென்னும் ஏகாகாரப் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. அதாவது *ஏகாகார தர்மமாக தோற்ற முண்டாகின்றது. அவ்வேகாகாரப்பிரதீதியில் யாதாமோர் விஷயங் காரணமாக வொப்பவேண்டும். ஆண்டு பரஸ்பரம் வெவ்வேறான பிருதிவி முதலிய திரவியங்களுக்கோ அவ்வேகாகாரப் பிரதீதியில் காரணத் தன்மைச் சம்பவியாது. ஆனால் பிருதிவி ஜல முதலிய வொன்பதுந் திரவியங்களில் உள்ளீடாயிருக்கின்ற திரவியத் தன்மை ஜாதியாதோ அத்திரவியத் தன்மை ஜாதியே ஓர் விஷய வடிவமாக ஏகாகாரப் பிரதீதியின் காரணமாம். ஆகையால் இது திரவியம், இது திரவிய மென்னும் பிரத்தியக்ஷமே அத்திரவியத் தன்மை ஜாதியில் பிரமாணமாம்.

சங்கை:—பரமாணு முதலிய அதீந்திரிய திரவியங்களில் இது திரவியம், இது திரவியமென்னும் பிரத்தியக்ஷப் பிரதீதி ஓர் ஜீவனுக்கு முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் அந்தப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தால் அதீந்திரியத் திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தியுண்டாவ தின்றாம். அல்லது சாத்திர சம்ஸ்கார மில்லாத புருஷர்களுக்கும் பொன் வெள்ளி முதலிய பதார்த்தங்களிலேயே இது திரவியமென்னும் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. கடமுதலிய திரவியங்களில் இது திரவிய மென்னும் பிரதீதியுண்டாவதின்று. ஆகையால் இது திரவிய மென்னும் பிரத்தியக்ஷப் பிரதீதியால் திரவியத் தன்மை ஜாதி

---

*ஏகாகாரப்பிரதீதி—ஒரேவடிவத்தோற்றம்.

யின் சமபவமன்று. என்னும் ஐயமுண்டாக இனி அநுமானப் பிரமாணத்தால் திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்திசெய்வாம்.

கஎஉ. அநுமானப் பிரமாணத்தால் திரவியத் தன்மை ஜாதியினது சித்தியின் வர்ணனம்.

அவ்வநுமானத்தின் ஆகாரமிதுவாம். "ப்ருதிவ்யாதி நவ த்ரவ்ய வ்ருத்தி ஸம்யோகஸ்ய விபாகஸ்ய வா ஸமவாயிகாரணதா ஸா கிஞ்சித் தர்மாவச்சின்னா காரணதாத்வாத் தந்து வ்ருத்தி காரணதாவத்" (இ-ள்.) பிருதிவி முதலிய வொன்பது திரவியங்களிலிருக்கின்ற சையோக வடிவ காரியத்தின் அல்லது விபாக வடிவ காரியத்தின் சமவாயி காரணத் தன்மை யாதோ அக்காரணத் தன்மை ஓர் தர்மத்தால் அவச்சின்னமாக யோக்கியமாம். காரணத் தன்மை யாவதால், எது வெது காரணத் தன்மை யாமோ அது வது ஓர் தருமத்தால் அவச்சின்னமேயாகின்றது. நிரவச்சின்னமாக ஓர் காரணத் தன்மையுமுண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: தந்துக்களிலிருக்கும் படத்தின் சமவாயிகாரணத் தன்மை தந்துத் தன்மை தர்மத்தால் அவச்சின்னமாமோ அங்ஙனமே திரவியத்திலிருக்கும் காரணத் தன்மையும் ஓர் தருமத்தால் அவச்சின்னமேயாகும். ஆண்டுப் பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களிலிருக்கும் சையோக, விபாகமாகிய காரியத்தின் சமவாயி காரணத் தன்மை யாதோ அக்காரணத்தன்மையின் அவச்சேதகம் திரவியத் தன்மை ஜாதியே யாகின்றது. வேறோர் தர்மம் அவச்சேதகமாவதின்று.

கஎங. அவச்சேதகத் தருமத்தின் சொரூப வர்ணனம்.

எத்தருமம் எத்தருமத்தின் குறைந்த விடத்திலும் அதிகவிடத்திலும் இராமல் சமான விடத்திலிருப்பதாமோ அத்தருமம் அத்தருமத்தின் அவச்சேதகமெனப்படும். அதாவது வேறு தருமங்களினின்றும் வேறுவதாகின்றது. அவச்சேத்திய தருமத்தின் குறைந்த அல்லது அதிக விடத்தில் இருப்பதாகிய தருமம் அவற்றின் அவச்சேதக மாவதன்று. இவ்வாறாய அவச்சேதகத் தருமத்தின் லக்ஷணம் ஈண்டுத் திரவியத் தன்மை ஜாதியிலேயே யிருக்கின்றது. வேறோர் தருமத்தில் இருப்பதில்லை. ஏனெனின், சையோக, விபாகமாகிய காரியத்தின் சமவாயி காரணத் தன்மையும் பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றது. குணம், கருமமுதலிய பதார்த்தங்களிலிருப்பதில்லை. திரவியத் தன்மை ஜாதியும் பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றது. குணம், கரும முதலிய பதார்த்தங்களிலிருப்பதில்லை. ஆகையால் அக்காரணத் தன்மையின் சமானவிடத்தி லிருப்பதால் அத்திரவியத் தன்மை ஜாதியே காரணத் தன்மையின் அவச்சேதகமாகின்றது. குணமாத்திரத்திலிருக்கும் குணத் தன்மை ஜாதியும், கருமமாத்திரத்திலிருக்கும் கருமத் தன்மை ஜாதியும், திரவியத்திலிருக்கும் காரணத்தன்மை ஜாதியின் சமானாதிகரணமேயன்றும். ஆகையால், குணத் தன்மை ஜாதியும், கருமத் தன்மை ஜாதியும், அக்காரணத் தன்மையின் அவச்சேதகமாவதன்று. அவ்வவச்சேத்திய தருமத்தின் சமானாதிகரணத் தருமமே அதன்

அவச்சேதகமாகின்றது. பிருதிவி மாத்திரத்திலிருக்கும் பிருதிவித் தன்மை
ஜாதியும், ஜலமாத்திரத்திலிருக்கும் ஜலத்தன்மை ஜாதியும், தேயுமாத்திரத்தி
லிருக்கும் தேயுத் தன்மை ஜாதியுமாம் இவை முதலிய திரவியங்களைப்
பிரிக்கும் ஜாதிகள் திரவியத்திலிருக்கும் காரணத் தன்மையின் அதிகரணத்
திலேயே யிருக்கின்றது. அற்றாயினும் பிருதிவித் தன்மை முதலிய ஜாதிகள்
காரணத் தன்மையினும் குறைந்த விடத்திலிருப்பனவாம். ஆகையால் பிரு
திவித் தன்மை முதலிய ஜாதிகளும் அக்காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக
மாவதன்று. சத்தா ஜாதி ஒன்பது திரவியங்களிலிருக்கின்றது. என்றாலும்
சத்தா ஜாதி திரவியங்களினும் வேறான குண, கருமங்களிலு மிருக்கின்றது.
ஆகையால் திரவியத்திலிருக்கும் காரணத் தன்மையினும் அதிகவிடத்திருப்ப
தாவதால் அச்சத்தா ஜாதியும் அக்காரணத் தன்மையின் அவச்சேதகமா
காது. பரிசேஷத்தால் திரவியமாத்திரத்திலிருக்கும் திரவியத்தன்மை ஜாதியே
அத்திரவியத்திலிருக்கும் காரணத்தன்மையின் அவச்சேதகமாகின்றது.

சங்கை :—திரவியத்தி லிருக்கும் காரணத் தன்மையின் அவச்சேத
கம் குணத் தன்மை ஜாதியே யாகின்றது. ஏனெனின், பிருதிவி முதலிய
ஒன்பது திரவியங்களிலேயே அசமவாயி, விபாக குணத்தின் சமவாயி
காரணத் தன்மை யிருக்கின்றது. குணத் தன்மை ஜாதியும் அவ்வொன்
பது திரவியங்களி லிருக்கின்றது. சமவாய சம்பந்தமாக அக்குணத்
தன்மை ஜாதி குணத்திலேயே யிருக்கின்றது. திரவியத்தி லிருப்பதில்லை.
எனினும் ஸ்வாசிரயாசிரயத் தன்மை வடிவ பரம்பரைச் சம்பந்தமாக
குணத் தன்மை ஜாதி திரவியத்திலு மிருக்கின்றது. ஈண்டு சுவசத்தத்தால்
அக்குணத் தன்மை ஜாதியினைக் கிரஹிக்குக. அக்குணத் தன்மை ஜாதி
யின் ஆசிரயம் உருவ முதலிய குணங்களாம். அவ்வுருவ முதலிய குணங்
களின் ஆசிரயம் பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களாம். இவ்வாறாய
ஸ்வாசிரயாசிரயத் தன்மை வடிவ பரம்பரைச் சம்பந்தமாக அப்பிருதிவி
முதலிய ஒன்பது திரவியங்களில் இருப்பதாகிய குணத் தன்மை ஜாதியே
அத்திரவியத்தி லிருக்கும் காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாக
சித்திக்கும். ஆகையால் கூறிய அவ்வநுமானப் பிரமாணத்தால் திரவியத்
தன்மை ஜாதியின் சித்தி சம்பவியாது.

சமாதானம் :—சாக்ஷாத் சம்பந்தமாயுள்ள அத்தர்மத்திற்கு ஓர்
பிரமாணத்தால் பாதம் யாண்டுண்டாகின்றதோ ஆண்டே பரம்பரைச்
சம்பந்தமாயுள்ள தர்மத்தினை அவ்வநுமிதி ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது.
யாண்டுச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாயுள்ள தர்மத்திற்கு ஓர் பிரமாணத்தால் பாத
முண்டாகிறதில்லையோ ஆண்டுப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாயுள்ள தர்மத்தினை
அவ்வநுமிதி ஞானம் விஷயஞ் செய்கிறதில்லை. இப்பிரசங்கத்தில் பிருதிவி
முதலிய ஒன்பது திரவியங்களில் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாயுள்ள திரவியத்
தன்மை ஜாதி வடிவ தர்மத்திற்கு ஓர் பிரமாண பாதகமு மின்றாம்.
ஆகையால் அச்சாக்ஷாத் சம்பந்தமாயுள்ள திரவியத் தன்மை தர்மத்தினை
விட்டு அவ்வநுமிதி ஞானம் கூறிய அப்பரம்பரைச் சம்பந்தமாயுள்ள குணத்

தன்மை ஜாதி வடிவ தர்மத்தினை விஷயஞ் செய்கிறதில்லை. திரவியத்தன்மை ஜாதியினையே அவ்வநுமிதி ஞானம் விஷயஞ் செய்கிறது. ஆகையால் கூறிய அவ்வநுமானத்தால் திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தியேயுண்டாகின்றது. குணத் தன்மை ஜாதியின் சித்தியுண்டாகிறதில்லை.

சங்கை:—கூறிய இவ்வநுமானத்தால் ஒன்பது திரவியங்களி லிருக்கும் ஓர் திரவியத் தன்மை தர்மத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றது. அத் திரவியத்தன்மை தர்மத்தில் ஜாதி வடிவத் தன்மை இவ்வநுமானத்தால் சித்தியாது. ஆகையால் எங்ஙனம் ஆகாசத் தன்மை, காலத் தன்மை, திக்குத் தன்மை, சாமான்னியத் தன்மை, விசேஷத் தன்மை, சமவாயத் தன்மை, அபாவத் தன்மை யென்னு மிவை முதலிய தர்மங்கள் ஜாதி வடிவ மாகாது உபாதி வடிவமாமோ அங்ஙனமே திரவியத் தன்மை தர்மமும் ஜாதி வடிவ மாகாது உபாதி வடிவமேயாகும்!

சமாதானம்:—காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாகவாவது, காரியத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாகவாவது, பிரதிபந்தகத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாகவாவது, *பிரதிபத்தியத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாகவாவது, பதத்தின் †சக்கியத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாகவாவது சித்திக்கும் தர்மத்தினை ஓர் தோஷம் பாதிப்பதின்றுகுமாயின் அத்தர்மம் ஜாதி வடிவமேயாகின்றதென்னு மிது நியாயசாத்திரக்காரர் சித்தாந்தமாம். அஜ்ஜாதித் தன்மையினைப் பாதிக்கும் தோஷம் பின்னர் நான்காவது பரிச்சேதத்தில் சாமான்னிய நிரூபணத்தில் கூறுவாம். அத் திரவியத் தன்மை வடிவ தர்மத்தின் ஜாதித்தன்மையினை பாதிக்கும் அத் தோஷம் ஒன்றுமே யின்றும். ஆகையால் கூறிய அவ்வநுமானத்தால் அத்திரவியத் தன்மை தர்மம் ஜாதி வடிவமாகவே சித்தமாகும்.

சங்கை:—எங்ஙனம் சையோக, விபாகமென்னும் இரு குணங்கள் திரவியத்தி லிருக்கின்றனவோ அங்ஙனமே யுருவம் முதலிய குணங்களும் திரவியத்திலேயேயிருக்கின்றன. அவ்வுருவ முதலிய குணங்களை ‡பரித்தியாகம் செய்து சையோக, விபாக வடிவ குணத்திற்குச் சமவாயி காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாக அத்திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தி செய்வதில் காரணம் யாது.

சமாதானம்:—எங்ஙனம் சையோக, விபாக மென்னு மிரு குணங்கள் பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களி லிருக்கின்றனவோ, அங்ஙனம் உருவ முதலிய குணங்கள் ஒன்பது திரவியங்களிலிருப்பனவன்று. சில குணங்களோ ஒவ்வோர் திரவியத்திலேயே யிருக்கின்றன. எங்ஙனம்: சத்தம், புத்தி முதலிய குணங்கள் போலும். சில குணங்க ளிரு திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றன. எங்ஙனம்: ரசமுதலிய குணங்கள் போலும். சில குணங்களோ மூன்று திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றன. எங்ஙனம்: உருவ முதலிய குணங்கள் போல

* பிரதிபத்தியத்தன்மை—பிரதிபந்திக்கப்படுவதாயாதோ அப்பொருளின் தன்மை.
† சக்கியத்தன்மை—பொருள் அல்லது அர்த்தத்தின் தன்மை. ‡ பரித்தியாகம்—நீக்குதல்.

னும். சில குணங்களோ நான்குத் திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றன. எங்ஙனம்: பரிச முதலிய குணங்கள் போலும். சிலகுணங்களோ ஐந்து திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றன. எங்ஙனம்: பரத்வம், அபரத்வ முதலிய குணங்கள் போலும். ஆகையால் அவ்வுருவ முதலிய குணங்களுக்கு சமவாயி காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாக திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தி செய்யின் திரவியத் தன்மை ஜாதி ஒன்பது திரவியங்களில் சித்திப்பதின்று. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து திரவியங்களிலேயே சித்திப்பதாகும். சையோக, விபாகமென்னு மிரு குணங்களோ பிருதிவி முதலிய ஒன்பது திரவியங்களிலேயே யிருக்கின்றன. ஆகையால் அவ்விரண்டின் காரணத் தன்மை அவச்சேதகமாக அத்திரவியத் தன்மை ஜாதி ஒன்பது திரவியங்களிலேயே சித்தமாகின்றது. இக்காரணத்தால் உருவ முதலிய குணங்களை பரித்தியாகம் செய்ய சையோக, விபாகத்தின் சமவாயி காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாக அத்திரவியத் தன்மை ஜாதி ஒன்பது திரவியங்களிலேயே சித்தமாகின்றது. ஆகையால் அவ்வுருவ முதலிய குணங்களின் பரித்தியாகத்தால் சையோக, விபாகத்திற்கு சமவாயி காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாக திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தி செய்யப்பட்டது.

சங்கை:—எங்ஙனம் சையோக, விபாக மென்னும் இரு குணங்கள் பிருதிவி முதலிய திரவியங்களி லிருக்கின்றனவோ அங்ஙனமே சங்கியை, பரிமாணம், வேற்றுமை என்னு முக்குணங்களும் அவ்வொன்பது திரவியங்களிலுமிருக்கின்றன. ஆகையால் அம்முக்குணங்களின் சமவாயி காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக் வடிவமாக திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தி யுண்டாய் விடுகின்றது. அம்முக்குணங்களைப் பரித்தியாகம் செய்து கேவலம் சையோக, விபாக வடிவ குணத்தின் சமவாயி காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாக திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தி செய்வதில் காரணம் யாது?

சமாதானம்:—சங்கியை, பரிமாணம், வேற்றுமை என்னும் முக்குணங்களும் சையோக, விபாகங்களைப் போன்று ஒன்பது திரவியங்களி லிருக்கின்றன. எனினும் அம்முக்குணங்கள் நித்தியமும், அநித்தியமுமாகின்றன. ஆண்டு, நித்தியத் திரவியங்களிலிருக்கும் ஒருமைத் தன்மைச் சங்கியையோ நித்தியமும், இருமை முதலிய எல்லாச் சங்கியைகளும் அநித்தியமுமாம். அங்ஙனமே நித்தியத் திரவியங்களி லிருக்கும் பரிமாணம் நித்தியமும், அநித்தியத் திரவியங்களிலிருக்கும் பரிமாணம் அநித்தியமுமாகின்றது. அங்ஙனமே நித்தியத் திரவியங்களிலிருக்கும் ஒருமை வேற்றுமைத் தன்மை நித்தியமும், இருமை வேற்றுமைத்தன்மை முதலிய வெல்லாம் அநித்தியமுமாம். இவ்வாற்றால் சங்கியை, பரிமாணம், வேற்றுமை யென்னும் முக்குணங்களும் நித்தியமும், அநித்தியமு மாகின்றன. நித்திய, அநித்தியமாம் இரண்டிலிருப்பதாகிய தர்மம் காரியத் தன்மையின் அவச்சேதகமாகாது. ஆகையால் நித்திய, அநித்தியங்களி லிருப்பனவாகிய. சங்கியைத் தன்மை, பரிமாணத் தன்மை, வேற்றுமைத் தன்மையென்னும் தர்மங்கள் அத்திரவியத்தினது காரியத்

தன்மையின் அவச்சேதகமாகிறதில்லை. இக்காரணத்தால் சங்கியை, பரிமாணம், வேற்றுமையென்னும் மூன்று குணங்களின் சமவாயி காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாக திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தி செய்கிறதில்லை. சையோக, விபாகமென்னு மிருகுணங்களோ அநித்தியமேயாகின்றன, நித்திய மாவனவன்று. ஆகையால் சையோக, விபாக வடிவ காரியத்தின் சமவாயி காரணத்தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாக திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தி செய்யப்பட்டது.

சங்கை:—ஓர் சையோக வடிவ குணத்தின் சமவாயி காரணத்தன்மை அவச்சேதக வடிவமாகவே திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தியுண்டாய்விடுவ தாயின் அவற்றில் விபாக குணத்தைக் கிரஹிப்பது பயனின்மையாம்.

சமாதானம்:—சில நூலாசிரியரோ ஆகாச முதலிய விபுத்திரவியங்களில் சையோகத்தினை நித்தியமாக வொப்புகின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் எங்ஙனம் சங்கியாத் தன்மை முதலிய தர்மங்கள் நித்தியம், அநித்தியமா மிரண்டிலிருக்கின்றனவோ அங்ஙனமே சையோகத்தன்மைதர்மம் நித்தியம், அநித்திய மாமிரண்டிலிருக்கின்றது. ஆகையால் சங்கியாத்தன்மை, பரிமாணத் தன்மை முதலிய தர்மங்களைப்போன்று சையோகத்தன்மை தர்மமும் அக்காரியத்தன்மையின் அவச்சேதகமாகிறதில்லை. அவர்கள் மதத்தில் சையோகத்தினது சமவாயிகாரணத்தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாக திரவியத்தன்மை ஜாதியின் சித்தியுண்டாகிறதில்லை. விபாக குணத்தினையோ ஒரு நூலாசிரியரும் நித்தியமாக வொப்புகிறதில்லை. விபாகத்தினை யாவரும் அநித்தியமாக வொப்புகின்றனர். இக்காரணத்தால் அவ்விபாகத்தினது சமவாயி காரணத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாக திரவியத்தன்மை ஜாதியின் சித்திசெய்யப்பட்டது.

கஎச. வேறு அநுமானத்தால் திரவியத்தன்மை ஜாதியின் சித்தி.

சில நூலாசிரியரோ இவ்வாறாக திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தி செய்கின்றனர். எவ்வவயவங்களில் எத்திரவியம் சமவாய சம்பந்தமாக இருக்கின்றதோ அவ்வவயவங்களில் அத்திரவியத்தினும் வேறான மற்றைய திரவியத்தினுற்பத்தி யுண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: ஓர் படத்தின் ஆசிரயமாகிய தந்துக்களில் வேறுபடத்தினுற்பத்தி யுண்டாவதில்லை. ஆகையால் அவ்வவயவங்களில் சமவாய சம்பந்தமாக வேறு திரவியத்தின் உற்பத்தியில் முதல் திரவியத்திற்கு சமவாய சம்பந்தமாக பிரதிபந்தமொப்பவேண்டும். இவ்விதமாக திரவியத்திலிருக்கும் வேறுதிரவியத்தின் பிரதிபந்தகத் தன்மை யாதோ அப்பிரதி பந்தகத் தன்மையின் அவச்சேதக வடிவமாகவே திரவியத் தன்மை ஜாதியின் சித்தியுண்டாகின்றது. இவ்வாறாய அநுமானப் பிரமாணத்தால் பிருதிவி முதலிய வொன்பது திரவியங்களிலிருக்கும் திரவியத் தன்மை ஜாதி யாதோ அத்திரவியத் தன்மை ஜாதியுடைய பதார்த்தம் திரவியமெனப்படும். "திரவியத் தன்மை ஜாதியுடையது திரவியம்" என்னும் மூன்றாவது லக்ஷணத்தின் அர்த்தம் நிரூபிக்கப்பட்டது.

கஎ௫. திரவியத்தின் நான்காவது லக்ஷணத்தின் வர்ணனம்.

"குணகர்மான்யத்வே ஸதி ஸாமாந்யவத்த்வம்" என்னும் நான்காவது அர்த்தத்தை நிரூபிப்பாம். எப்பதார்த்தம் குணம், கருமமென்னுமிரு பதார்த்தத்தினும் வேறும் ஜாதி வடிவ சாமான்னியமுடையதுமாமோ அப்பதார்த்தம் திரவியமெனப்படும். ஆண்டுப் பிருதிவிமுதலிய வொன்பது திரவியங்கள் குண, கருமங்களினும் வேறும் ஜாதிவடிவசாமான்னியமுடையனவுமாம். ஆகையால் கூறிய இத்திரவியத்தின் லக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. ஈண்டு "சாமான்னிய முடையது" திரவியமென விம்மாத்திரமே அத்திரவியத்தின் லக்ஷணமாகக்கூறி, அந்தலக்ஷணத்தில் குண, கருமங்களுக்கு வேறானது என்னும் பதங்கூறாவிடின் குண, கருமங்களில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாம். ஏனெனின், திரவியத்தைப்போன்று குண, கருமங்களும் ஜாதியாகிய சாமான்னியமுடையனவேயாம். அவ்வதிவியாப்திதோஷத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு அந்த லக்ஷணத்திற்கு குண, கருமங்களுக்கு வேறான தென்னும் விசேஷணங் கூறப்பட்டது. ஆண்டுக் குணமும், கருமமும், குணத்தினும், கருமத்தினும், வேறானவையன்று. ஆகையால் குண கருமங்களில் கூறிய லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாகாது. அல்லது "குணத்தினும் கருமத்தினும்" வேறானது திரவியமென இம்மாத்திரமே அத்திரவியத்தின் லக்ஷணமாகக்கூறி, அந்த லக்ஷணத்தில் சாமான்னிய முடைய தென்னும் பதங் கூறாவிடின் சாமான்னியம், விசேஷம், சமவாயம், அபாவ மென்னும் நான்கில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாம். ஏனெனின், எங்ஙனம் திரவியம் குண, கருமங்களினும் வேறுமோ அங்ஙனமே சாமான்னிய முதலிய நான்கும் குண, கருமங்களினும் வேறேயாகின்றன. ஆகையால் அவ்வதிவியாப்தி தோஷத்தை நிவிர்த்தி செய்வான் வேண்டி அந்த லக்ஷணத்தில் சாமான்னியமுடைய தென்னும் பதங் கூறப்பட்டது. சாமான்னிய முதலிய பதார்த்தங்கள் ஜாதிவடிவ சாமான்னியமுடையனவன்றும். ஆகையால் அவற்றில் அந்த லக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தியுண்டாகாது.

சங்கை:—சாமான்னியமுடைய தென்னும் பதத்தினைக் கூறுவதாலும் கூறிய அந்தலக்ஷணத்திற்கு சாமான்னியம், விசேஷம், சமவாயமாம் மூன்றில் அதி வியாப்தி யுண்டாகும். ஏனெனின், எத்திரவியம், குணம், கருமங்களில் சமவாய சம்பந்தமாக அஜ்ஜாதியாகிய சாமான்னிய மிருக்குமோ அத்திரவிய, குண, கருமங்களிற் சமவாய சம்பந்தமாக அச்சாமான்னிய முதலிய மூன்றுமிருக்கின்றன. ஆகையால் சாமானாதிகரண்ணிய சம்பந்தமாக சாமான்னியமுதலிய மூன்று பதார்த்தங்களும் ஜாதியாகிய சாமான்னியமுடையனவேயாம். அங்ஙனமே குண, கருமங்களினும் வேறுமாம்.

சமாதானம்:—கூறிய அந்த லக்ஷணத்தில் சாமான்னிய முடைய தென்னும் பதத்தால் சமவாய சம்பந்தமாக சாமான்னியமுடைய பதார்த்தத்தினைக் கிரஹிக்குக. ஆண்டுஜ் ஜாதியாகிய சாமான்னியம் சாமான்னியம், விசேஷ முதலிய பதார்த்தங்களில் சமவாய சம்பந்தமாக விருப்பதன்று.

ஆகையால் கூறிய அந்த லக்ஷணத்திற்கு சாமான்னியம், விசேஷ முதலிய வற்றில் அதிவியாப்தி யுண்டாகாது.

களசு. ஒன்பது வகைத்தாயத் திரவியத்தின் வர்ணனம்

இவ்வாறாகக்கூறிய நான்கு லக்ஷணங்களால் லக்ஷிதத் திரவிய பதார்த்தம் யாதோ அத்திரவிய பதார்த்தம் பிருதிவி, ஜலம், தேயு, வாயு, ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மா, மனமென்னும் வேறுபாட்டால் ஒன்பது வகைத்தாம்.

களஎ. பிருதிவி வடிவத் திரவியத்தின் லக்ஷணம்.

இனி ஒன்பது வகைத்தாயத் திரவியங்களுள் உத்தேசத்தின் அநுசாரமாக முதலாவது பிருதிவியாகிய திரவியத்தினை நிரூபிப்பாம். "கந்தவதீ ப்ருதிவீ" அல்லது "ப்ருதிவீத்வஜாதிமதீ ப்ருதிவீ."

களஅ. பிருதிவின் கந்தமுடைமை வடிவ லக்ஷணத்தின் வர்ணனம்.

இனி இவ்விரண்டு லக்ஷணங்களில் முதலாவது லக்ஷணத்தினது அர்த்தத்தின் நிரூபணஞ் செய்வாம். ஆண்டு எத்திரவியம் சமவாய சம்பந்தமாக கந்தகுணமுடையதாமோ அத்திரவியம் பிருதிவியெனப்படும். காலிக சம்பந்தமாக கந்தகுணம் காலத்திலும், ஜலமுதலியவைகளிலும், தைசிக சம்பந்தமாக திசையிலுமிருக்கின்றது. என்றாலும் சமவாய சம்பந்தமாக கந்தகுணம் பிருதிவியொன்றிலேயே யிருக்கின்றது. கால திசைகளிலிருப்பதில்லை. ஆகையால் கந்தமுடைமை வடிவ பிருதிவியின் லக்ஷணத்திற்கு கால முதலியவைகளில் அதிவியாப்தி யுண்டாகாது. நியாய சாத்திரத்தில் காலத்திற்கும், திசைக்கும், சர்வ பதார்த்தங்களின் ஆதாரத் தன்மைக் கூறியிருக்கின்றது. அதுவும் சமவாய சம்பந்தமாக எல்லாப் பதார்த்தங்கட்கும் ஆதாரத் தன்மைக் கூறியதன்று. காலிக சம்பந்தமாக காலத்திற்கு சர்வ பதார்த்தங்களின் ஆதாரத் தன்மையும், தைசிக சம்பந்தமாக திசைக்கு சர்வ பதார்த்தங்களின் ஆதாரத்தன்மையுங் கூறியதாம். கால திசைகளி லிருப்பனவாகிய சங்கியை முதலிய ஐந்து குணங்கட்கும், விசேஷ பதார்த்தத்திற்கும், திரவியத் தன்மை ஜாதி சத்தா ஜாதிகட்குமே அக்கால திசைகளில் சமவாய சம்பந்தமாக ஆதாரத் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆகையால் சமவாய சம்பந்தமாக கந்தமுடைமை வடிவ லக்ஷணத்திற்குக் கால முதலியவைகளில் அதிவியாப்தி யுண்டாகாது.

களகூ. நறுநாற்றத் தீநாற்றமுடைய கபாலங்களாலுண்டான கடத்தில் நிர்க்கந்தத் தன்மையின் சாதகயுக்தி.

சங்கை :—அக்கந்தமுடைமை வடிவ பிருதிவியின் லக்ஷணத்திற்கு நறுநாற்றத் தீநாற்றமுடையக் கபாலங்களாலுண்டானக் கடத்திலும், தோன்றியழியுங் கடத்திலும், உற்பத்தி க்ஷணவச்சின்னக் கடத்திலும் அவ்வியாப்தியே யுண்டாகும் எனெனின் நறுநாற்றமுடைய நறுநாற்றக் கபாலமும், தீநாற்றமுடையத் தீநாற்றக்கபாலமும் யாதோ அந்நறுநாற்றத்தீநாற்றக் கபாலங்களாலுண்டான அக்கடம் கந்தமில்லாததேயாம். எனெனின் அக்கபால முதலிய

அவயவங்களின் கந்தமே அக்கடமுதலிய அவயவிகளின் கந்தத்திற்கு அசமவாயி காரணமாகின்றது. ஆண்டு அக்கடத்தில் எப்பொழுது ஓர் கபாலத்தின் நறுநாற்றத்தால் நறுநாற்றம் உற்பன்னமாகுமோ அப்பொழுது இரண்டாவது கபாலத்தின் தீநாற்றம் நறுநாற்றத்தின் உற்பத்தியில் பிரதிபந்தகமாகும். அக்கடத்தில் எப்பொழுது ஓர் கபாலத்தின் தீநாற்றத்தால் தீநாற்றம் உற்பன்னமாகுமோ அப்பொழுது அவ்விரண்டாவது கபாலத்தின் நறுநாற்றம் அத்தீநாற்றத்தினுற்பத்தியில் பிரதிபந்தகமாகும். இவ்வாறாகப் பரஸ்பர பிரதிபந்திக்கப்படுவது பிரதிபந்திப்பதாம் பாவத்தால் அக்கடத்தில் ஓர் கந்தமும் உண்டாகாததாகும்.

கஅ௰. அக்கடத்தில் சித்திர (கலப்பு) நாற்ற மொப்புவராகிய வாதியின் மதம்.

ஈண்டுச் சிலர், கூறிய இச்சங்கைக்கு இத்தகைய சமாதானம் கூறுகின்றனர். அந்நறுநாற்றத் தீநாற்றமுடையக் கபாலங்களால் உண்டானக் கடத்தில் ஓர் கந்தமும் உண்டாகாவிடின் உலகவருக்கு கிராண இந்திரியத்தால் அக்கடத்தின் கந்தஞானம் உண்டாகாதாக வேண்டும். உலகர் யாவரின் அநுபவசித்தமான அர்த்தத்தினைக் கேவலம் யுக்தி மாத்திரத்தால் அபாவமாகக் கூறுவது அத்தியந்த விருத்தமாம். ஆகையால் உலகரது அநுபவத்தின் வலியால் அக்கடத்தில் ஓர் கந்தத்தினுற்பத்தி யவசிய மொப்பவேண்டும். ஆண்டு எங்ஙனம் வெண்மை, கருமை, பொன்மை, செம்மை முதலிய உருவமுடைய தந்துக்களால் உண்டாகிய படம் யாதோ அப்படத்தில் முற்கூறிய முறைப்படி பரஸ்பர பிரதிபத்திய, பிரதிபந்தக பாவமாக ஓர் வெண்மையுருவத்திற்கு அல்லது கருமை முதலிய உருவத்திற்கோ உற்பத்தி யுண்டாகிறதில்லை. என்றாலும் அத்தந்துக்களின் வெண்மை, கருமை, பசுமை முதலிய வுருவங்கள் கலந்து அக்கடத்தில் ஓர் சித்திர (கலப்பு) வுருவத்தினை உற்பத்திச் செய்கின்றது. அங்ஙனமே அக்கபாலங்களின் நறுநாற்றமும், தீநாற்றமும் கலந்து அக்கடத்தில் ஓர் சித்திர (கலப்பு) நாற்றத்தை உண்டாக்கும். அக்கடத்தில் கேவலம் நறுநாற்றத்தின் உற்பத்தியிலும், கேவலம் தீநாற்றத்தின் உற்பத்தியிலுமே அக்கபாலங்களின் நறுநாற்றத் தீநாற்றத்திற்குப் பரஸ்பரம், பிரதிபத்திய பிரதிபந்தக பாவமிருக்கின்றது. அக்கடத்தில் ஓர் சித்திர (கலப்பு) கந்தத்தினுற்பத்தியில் ஓர்ப் பிரதிபந்தகமு மின்றாம்.

கஅக. அக்கடத்தில் சித்திரக் கந்தத்தின் கண்டனம்.

இச்சமாதானமும் சம்பவியாது ஏனெனின் நறுநாற்றத் தீநாற்றக் கபாலங்களாலுண்டானக் கடத்தில் உலகருக்கு எக்கந்தத்தின் தோற்றம் உண்டாகின்றதோ அத்தோற்றம் ஓர் கால் அக்கடத்தில் கந்தத்தினுற்பத்தி யொப்பினலன்றி சித்தியாவிடின் அத்தோற்றத்தின் வலியால் அக்கடத்தில் கலப்பு நாற்றத்தினுற்பத்தி அங்கீகரிக்கக்கூடும். ஆனால் அத்தோற்றமோ அக்கபாலங்களின் கந்தத்தாலேயே சித்தித்து விடுகின்றது. அதாவது, சுவாசிரய சமவேதத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் அக்கபாலங்களின்கந்தமே அக்கடத்தில் தோற்று

வதாகின்றது. சண்டேச்சுவசத்தத்தால் அக்கபாலங்களின் சுகநாற்றத் தீநாற்றங்களை கிரஹிக்குக. அக்கந்தத்தின் ஆசிரயமாகிய கபாலம்யாதோ அக்கபாலத்தில் அக்கடம் சமவாய சம்பந்தமாக விருக்கின்றது. இவ்வாறாயப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தால் அக்கபாலங்களின் கந்தமே அக்கடத்தில் தோற்றுவதாகின்றது. அத்தோற்றத்தின் வலியால் அக்கடத்தில் சித்திரக் கந்தத்தின் அங்கீகாரம் செய்வது பயனின்மையாம்.

க௪௨. சித்திரக் கந்தத்தினைப் போன்றுச் சித்திரவுருவம், சித்திரப் பரிசத்தின் அங்கீகாரம் செய்யாததின் சங்கை.

சங்கை:—நறுநாற்றத் தீநாற்றக் கபாலங்களாலுண்டானக் கடத்தில் சித்திரக்கந்தம் அங்கீகரியாவிடின் செம்மை, கருமை, பசுமை, முதலிய உருவமுடைய தந்துக்களாலுண்டான படத்தில் சித்திர உருவமும் அங்கீகரிப்பதின்றாகும். அங்ஙனமே மென்மை, வன்மை, பரிசமுடைய தந்து முதலிய அவயவங்களா லுண்டான பட முதலியவைகளில் சித்திரப் பரிசமும் அங்கீகரிப்பதின்றாகும்.

க௪௩. சித்திரவுருவத்தினதும், சித்திரப்பரிசத்தினதும் சாதகயுக்தியினைக் கூறும் வாயிலாக மஹத்வ சமானாதி கரண உத்பூத உருவ விசேஷத் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷ வடிவப் பிரத்தியக்ஷத்தின் ஏதுத் தன்மையின் வர்ணனம்.

சமாதானம்:—அப்படத்தில் அச்சித்திரவுருவம் அங்கீகரிக்காவிடின் அப்படத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமேயுண்டாகாததாகும். ஏனெனின் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் மஹத்வ சமானாதிகரண உத்பூதவுருவங் காரணமாகின்றது. அம்மஹத்வ சமானாதிகரண உத்பூத உருவமின்றி திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. இக்காரணத்தானேயே பரமாணு, வாயு, ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மா, மனம், சக்ஷு முதலிய இந்திரியங்கள் இவை முதலியவைகளின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. பரமாணுக்களில் உத்பூத உருவமோ இருக்கின்றது; என்றாலும் மஹத்வ பரிமாணமின்று. ஆகையால் மஹத்வ சமானாதிகரண வுத்பூத வுருவத்தின் அபாவத்தால் அப்பரமாணுக்களின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. வாயு, ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மாவென்னும் ஐந்துத் திரவியங்களில் மஹத்வ பரிமாணமிருக்கின்றது. என்றாலும் அவ்வைந்தில் உத்பூத உருவமின்றாம். ஆகையால் மஹத்வ சமானாதிகரண உத்பூத உருவத்தின் அபாவத்தால் அவ்வைந்தினது சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாவதின்று. மனதிலோ மஹத்வமுமின்று, உத்பூதவுருவமுமின்று. ஆகையால் அம்மஹத்வ சமானாதிகரண உத்பூத உருவத்தின் அபாவத்தால் அம்மனதின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. சக்ஷு, ரசனம், கிராணமென்னும் மூன்று இந்திரியங்களிலோ மஹத்வமும், உருவமு மிருக்கின்றது. ஆனால் உத்பூத வுருவமின்றாம். அநுத்பூத வுருவமிருக்கின்றது. துவாக்கம், சுரோத்திரமென்னும் இரு விந்திரியங்களில் கேவலம் மஹத்வமிருக்கின்றது.